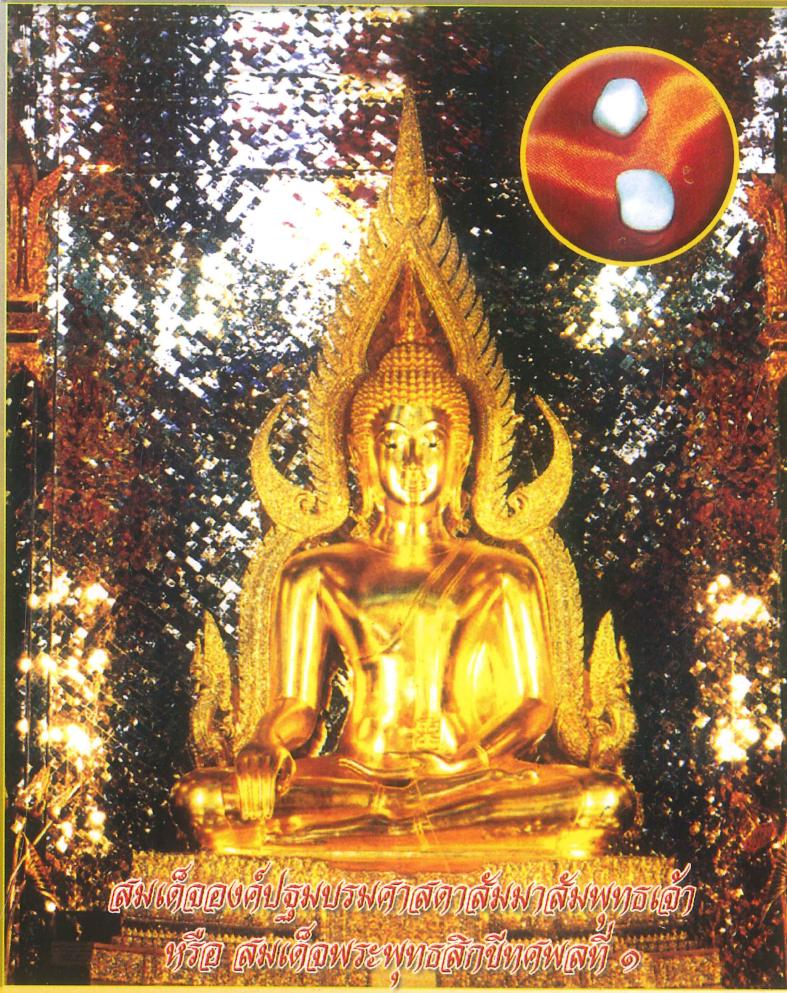


ចារមប្រិណ្ឌក

(ខ្លួនពិធី)



ធមេត្តូលងគំប្លុមបរមគារលាតាគាល់សោរជំនួយទៅ
អវិជ្ជ ធមេត្តូលងគំប្លុមបរមគារលាតាគាល់សោរជំនួយទៅ ១



ເຮັດວຽກ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ພະຍາດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ມະນຸຍາ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ຕາຕາເຈີນລ່ານ

ນະໂໄນ ຕ ໄມບ

ພຣະມຊາ ຈະ ມහາເທວາ ສັພເພັກຂາ ປະຮາຍັນດີ ພຣහມມາ ຈະ ມහາເທວາ ອອກສຸກາ ກິດຕັ້ງດູ ເຊ

ມະຫານຸ່ມໂນ ມහາລາໂກ ກະວັນດຸ ເມ ມີເຕີພາຖຸໜະດີ

ຕົ້ມປະຈົບດົກ ນາສັງລືມ



ວິວະເຄີດຖືຢ່າຍ ພຸກຮັບສະ ມານີມາມະ ພຸກຮັບສະ ສາວາໂມ ສັມປະດີຈົນນີ ເພັ້ງ ເພັ້ງ ພາ ພາ ທາ ທາ

ພຸກຮັບມະຍອດ ນະໂມເພຸທຫາຍະ ວິວະທະໂຍ ວິວະໂຄນາຍັງ ວິວະກິງສາ ວິວະທາສ ວະກາສາ

ຄາດທ່ານທ້າວມຫາພຣມທັງ ۴

ໂຄມ ທ່ານທ້າວຈຸຕຸມຫາພຣມ

ຄາດນູ້ຫາທ່ານທ້າວມຫາຮາຊທັງ ۴

ອົດ ສັມມາສັມພຸກຮັບສະ ພຣະອຣ້ຮັງຮັກຂາ

ຄາດພຣະຍາມ

ປະໂໄຕເມຕັງ ປະຣ້ວິນັ້ນ ສຸຂະໂຕ ຈຸດີ

ຈິຕະເມຕະ ນີພພານັ້ນ ສຸຂະໂຕ ຈຸດີ

ประวัติสมเด็จองค์ปฐม



หลวงพ่อเคยเล่าให้ฟังว่า สมเด็จองค์ปฐมทรงพระนามว่า "สมเด็จพระพุทธสิกขี" แต่พระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้ผ่านไปแล้วอาจจะมีชื่อซ้ำกัน ก็ได้โดยเฉพาะชื่อนี้มีด้วยกันถึง ๕ พระองค์จึงเรียกงานกันว่าเป็น "พระพุทธสิกขีที่ ๑" พระองค์จึงทรงเป็นต้นพระวงศ์ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทุก ๆ พระองค์จึงสมควรยกย่องพระพุทธองค์ว่าทรงเป็น "สมเด็จองค์ปฐม บรมครู" อายุง่าแท้จริง

ครั้งหนึ่ง พระพุทธองค์เสด็จมาเล่าให้หลวงพ่อฟังที่บ้านสายลมว่า สมัยที่พระองค์ทรงอุบัติในโลกมนุษย์ ในเวลานั้นคนมีอายุขัยประมาณ ๔ หมื่นปี พระองค์เสด็จออกมหาวิเนษกรรมณ์เมื่อพระชนมายุได้ ๔ หมื่นปี

หลังจากทรงผนวชแล้วเป็นเวลาอีก ๒ หมื่นปี จึงได้ทรงบรรลุ อภิเบกสัมมาสัมโพธิญาณ ตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์แรกของโลก พระองค์ทรงสั่งสอนเวโนยสัตว์อีกประมาณ ๒ หมื่นปี จึงเสด็จดับขันรปินิพานหลังจากทรงใช้เวลาอันยาวนานถึง ๔๐ օสังไยกับ ในการบำเพ็ญพระบารมีเพื่อแสวงหาพระโพธิญาณด้วยพระองค์เอง

アニสังข์ของผู้ร่วมทำบุญสร้าง สมเด็จองค์ปฐม เป็นผู้มีบุญมาก จะถูกบันทึกลงในบัญชีทองคำ เป็นผู้ที่จะต้องเข้ามิพพานเร็วมาก เพราะว่า พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ต้องไม่ทนท้าทั้งหมด



คำนำ

ธรรมปกิณกะราบรวมบทสวดมนต์ มหามงคลคตา และแนวทางการปฏิบัติ เพื่อความหลุดพ้นตามแนวทางของหลวงพ่อพระราชพโรหนยาน จากหนังสือธรรมะหลายเล่ม ซึ่งหนังสือธรรมะเล่มนี้มีโอกาสได้จัดปรับปูงสร้างขึ้นมาใหม่ เป็นครั้งที่ 3 เพราะคงจะผู้ร่วมสร้างมีจิตศรัทธาที่จะร่วมกันปฏิบัติบุญชาและเผยแพร่พระธรรมให้ก้าวขวางไปให้ได้มากที่สุด

เพื่อถวายเป็นพุทธบุญชา ธรรมบุญชา สังฆบุญชา แด่องค์พระปัญมประศาสดา สมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า พระป้าเจกพุทธเจ้า ทุก ๆ พระองค์ ถวายแด่ พระสมเด็จ พระสังฆราชาคุรุป้าจารย์ (หลวงปู่ทวด) , สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรมรำสี) , หลวงปู่ปาน , หลวงพ่อพระราชพโรหนยาน (หลวงพ่อฤาษีลิงดำ) , พระอรหันต์ ฯลฯ บูรพมหากษัตริย์ไทย ทุก ๆ พระองค์ ตลอดจนถึงคุณบิดามารดา ครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณและ เจ้ากรรมนายเรว ด้วยแต่อดีตชาติ จนถึงชาติปัจจุบัน

ข้าพเจ้าขอกราบมั่นสึกราชอาบพระคุณท่านพระครูปลัดอนันต์ พฤทธญาโน เจ้าอาวาสวัดท่าชูง "ได้อนุญาตจัดพิมพ์เผยแพร่ พระอาจินต์ ธรรมจิตใต้ (ตรวจทาน แก้ไขและแนะนำ) ขอขอบคุณเจ้าของโรงพิมพ์ บีโภสดี การพิมพ์ ที่เอื้อเพื่อช่วยเหลือในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี"

ขออานิสงส์แห่งการเผยแพร่ธรรมทานมีจงรวมถึงให้ข้าพเจ้าและท่านทั้งหลาย ที่มีส่วนร่วมในการสร้างบุญกุศลนี้ ขอبارมีแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย จงคลบันดาลให้ ทุกท่านประสบแต่ความสุข ความเจริญทางโลก เจริญทางธรรม ยิ่งๆ ขึ้น จนถึงพระนิพพาน ในชาติปัจจุบันนี้เทอญ

ปจจิรย์ ไวยกุพ้า และคณะ

ผู้จัดทำ

ເຈດນາເປັນຕົວບຸນ

ເຈດນາທັງ ກິກຂເງ ບຸນຍັ້ງ ວທະນີ

“ກາຣຕັ້ງໃຈວ່າຈະທຳ ບຸນກຸລເຮັມເກີດຕັ້ງແຕ່ຕັ້ງໄຈ”

ISBN	:	978-974-8285-39-9
ຜູ້ຮັບຮວມເຮັບເຮັງ	:	ຄຸນປາຈຣີຢີ ໄກຍກຸພາ ໂທ. 081-8136386
ພິມພົດຮັງທີ ១	:	ໄຊ ພຖະກາຄນ ແຂວະເຮອ ຈຳນວນ ១៥,០០០ ເລີ່ມ
ພິມພົດຮັງທີ ២	:	១ ເມສາຍນ ແຂວະເຮອ ຈຳນວນ ៣៣,៥០០ ເລີ່ມ
ພິມພົດຮັງທີ ៣	:	៣៧ ກຸມກາພັນນີ້ ແຂວະເຮອ ຈຳນວນ ១១,០០០ ເລີ່ມ
ພິມທີ	:	ບຣີ່ຫ້ ປືເອສດີ ກາຣພິມພ ຈຳກັດ 52,54 ຖ.ໃຈແກ້ວ ຕ.ຫນອງໂຂຍ ອ.ເນື່ອງ ຈ.ເຊື່ອງໃໝ່ ໂທ. 053-329582, 141250 Fax 053-801351

สารบัญ

หน้า

คatalog เงินล้าน

คำนำ

คำขอมา彷ร์ตันตรั้ย.....	1
คำกล่าวขอมา彷ร์ตันตรั้ย.....	2
บทบวงสรวงและชุมนุมเทวดา.....	4
บทชุมนุมเทวดา.....	6
บุชา彷ร์ตันตรั้ย, คำบุชา彷ร์ตันตรั้ย, คำมัสการ彷ร์ตันตรั้ย.....	7
คำมัสการ彷ร์ตันตรั้ยเจ้า, คำอาราณนาศีล ๕, คำสมາทานศีล ๕.....	8
ศีล ๕, คำสมາทานศีล ๙.....	9
ศีล ๙, อานิสงส์ของศีล.....	10
คำอาราณนา彷ร์ตันตรั้ย, คำอาราณนาธรรม, บทถวาย彷ร์ตันตรั้ย.....	11
อิติปิโส ถอยหลัง.....	12
คำทำวัตรเข้า.....	13
เขมาเขมะสะระณะคะมะนะแปะวิทีปิกาคคลา.....	17
ตั้งขะณิกะปัจจะເວກຂະณະປາສູະ.....	18
ปัตติทานะคคลา.....	20
คำทำวัตรเย็น.....	21
นะโน เม สพพ彷ร์ตัน.....	25
อะดีตตะปัจจะເວກຂະณະວິຫີ.....	26
กรวดນ้ำອິມິນາ.....	27
กะຮະດີຍະເມຕະສຸດຕັ້ງ.....	28
ขັນຮະປະວິຕະຄະຄາ.....	30
ຄະດາໂພຮິບາທ.....	31
ຄະດາມຄລຈັກຮາພືແປດທີສ.....	32
คำໄຫວ່ງບາຮົມື ๓๐ ທັສ.....	33

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
พุทธชัยมงคลคคลคคลา.....	35
๔๘๘ประวิตตัง.....	36
พระคคลาชินบัญชร.....	37
คำแปลพระคคลาชินบัญชร.....	39
อาນุภาพแห่งพระคคลาชินบัญชร.....	40
ยอดพระกัณฑ์ไตรปีภก (ต้นฉบับเดิม), ประวติต้นฉบับเดิม.....	41
พระคคลายอดพระกัณฑ์ไตรปีภก.....	42
กรวดน้ำ อุทิศส่วนกุศลและแผ่เมตตา.....	46
ธัมมะจักกปปะวัดตะนะสูตตัง.....	48
พระคคลาอาการวัดสูตตว.....	53
พระคคลาธารณปริตร.....	60
ความเป็นมาของพระคคลาธารณปริตร.....	63
อะภัยะประวิตตัง.....	64
บทสรดมหาจารพรรดิ, เซบุพระเข้าตัว (แผ่เมตตา) หรือแผ่นเมรุบวญ.....	65
พระคคลาสวัตตออายุ.....	66
คคลาบุชาระพุทธสิหิงค์.....	67
คคลาห่ว่านทรรย.....	68
พระคคลาบุชาระบรมสารีริกธาตุ, คำอราณนาพระสีวลี.....	69
คำบุชาระพุทธมหามณีรตนปฏิมากร, คคลาพระพวยาม.....	69
นามสกการพระพุทธเจ้า ๒๙ พระองค์, พระคคลาท้าวเวสสุวรรณโน,.....	70
คคลาพระสังกัจจาย์	
คคลาบุชาระหมอชีวกิโภการภัจจ์, คำอธิษฐานก่อนกินยา,.....	71
คคลาค้าขายดี (ของเก่า)	
คคลาทำน้ำมนต์ขายของดี, คคลาเมตตามหา尼ยม,.....	72
บทสรดคคลาพระแม่กวนอิม	
คคลาพระเจ้า & พระองค์, คคลาบุชาระ พระพรหม,.....	73
คคลาบุชาระ พรพิมเสนศรี	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
คำให้ไว้พระจุพามณีฯ, วิธีใช้คำมั่นชาติฯ - มีดหมายชื่อชาติฯ.....	74
การใช้ยันต์เกราะเพชร, ค่าถายยันต์เกราะเพชร.....	75
พระราชดาตราต่าง ๆ	76
คำจบขั้นข้าวใส่บาตรและถวายของทำบุญ, คำถวายสังฆทาน (แบบใหม่).....	87
คำถวายสังฆทานอุทิศให้ผู้ที่สิ้นชีวิต, คำถวายผ้ากฐิน.....	88
คำถวายผ้าป่า, คำอธิษฐาน.....	89
พิธีกรรมทำวาระหนี้สงส์, ขอขอมาพรเวตตนตรัพย์ และสถานที่.....	91
การทำวาระหนี้สงส์.....	92
อาโนสังส์ของทาน.....	93
อาโนสังค์การบ瓦ชพะและบัวเณร.....	94
การบวน ท้าวจາตุنمหาราช.....	96
รวมคำสอนปฏิบัติธรรม.....	97
คำแนะนำการฝึกโนมยิทธิ สำหรับนักปฏิบัติใหม่.....	100
การวางแผนเวลาปลดเสียง.....	101
นิพพาน	102
กายคตฯ-มรณานุสสติกรรมฐาน.....	106
อาการลมพะระนิพพาน	109
วิธีพิจารณาตัวร่างกาย.....	110
วิธีรับรัดในการปฏิบัติพระกรรมฐาน.....	113
คตางเงินล้าน.....	122
คำสอนพะกรรมฐาน.....	123
คำอุทิศส่วนกุศล.....	124
อาโนสังส์ของการเจริญปฏิบัติสนากรรมฐาน ๒๙ ประการ.....	125
อาโนสังส์ของการสร้างหนังสือเป็นธรรมทาน.....	127
ธรรมะเพื่อการพิจารณา ก่อนนอนและตื่นนอน.....	134
ชาติสุดท้าย.....	138
ปัจฉิมโภวท.....	139



พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพโรหมยาน
(หลวงพ่อญาณีสิงดํา)

ចាំខែមាសនទ្ទេរត្រយ

នងមើ ព័តសស ភោគគវោទិ ឧបរហោទិ សំមាសំមុទនីសស
 នងមើ ព័តសស ភោគគវោទិ ឧបរហោទិ សំមាសំមុទនីសស
 នងមើ ព័តសស ភោគគវោទិ ឧបរហោទិ សំមាសំមុទនីសស

សំផែង ឧបប្រាយឯង ធមោតាម មេ វានៅ
 អូកាស់ ទៀវារតពារបោនះ កាប៉ុំ
 សំផែង ឧបប្រាយឯង ធមោតាម មេ វានៅ
 អូកាស់ ធមាមិ វានៅ ។
 (តាមលាយគ្រាន់...ធមោតុ នៃ វានៅ, ទៅ...
 ធមោតុ នៃ វានៅ, អូកាស់ ធមាម វានៅ ។)

ហាក្វាទារពេទ្យលើដោយប្រមាណភាគាណលើក្នុងនៅក្នុង
 ពរវតនទ្ទេរយ ឬនីមួយទ្ទេរយ ។ ពរូងគិត ពរប៉ែតាអូទ្ទេរយ
 ទុក ។ ពរូងគិត ពរន្ររន និងពរូរិយសង្គម តាមអាជីវកម្ម និងភាពកូន
 កិត្តិថាតិនីកិត្តិ តាមឱាយការឱ្យឲ្យតាមឱ្យរាជកិត្តិ តាមឱ្យកិត្តិ និងតាមឱ្យតាមឱ្យ
 វីរី ឬ ឯកជំនាញកិត្តិ ឬ ឯកជំនាញកិត្តិ និងកិត្តិ ឬ ឯកជំនាញកិត្តិ
 សំមុទនីសស ។ ពរូងគិត ពរប៉ែតាអូទ្ទេរយ ។ ពរូងគិត
 ពរន្ររន ពរូរិយសង្គម តាមអាជីវកម្ម និងភាពកូន ទាំងនេះ ត្រូវបាន
 ឈរទៅតាម និង រួមចុនទានទុក ។ ពរូងគិត ពរប៉ែតាអូទ្ទេរយ ។
 ពរន្ររន ពរូរិយសង្គម តាមអាជីវកម្ម និងភាពកូន ទាំងនេះ ត្រូវបាន
 ឈរទៅតាម និង រួមចុនទានទុក ។ ពរូងគិត ពរប៉ែតាអូទ្ទេរយ ។

คำกล่าวขอมาพระรัตนตรัย

ข้าพระพุทธเจ้า...(เขยซื่อและนามสกุลตนเอง)...ได้เคยพูด คิด หรือ
กระทำการใด ๆ อันเป็นการประมาส ประมาท พลาดพลั้ง ผิดพลาด ดูหมิ่น
มิสมควรต่อพระรัตนตรัย คือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสังฆ จะด้วย
เจตนา ก็ได้ ไม่เจตนา ก็ได้ โดยสู้เท่าถึงการณ์ ก็ได้ รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก็ได้ โดยระลึก
ได้ ก็ได้ โดยระลึกไม่ได้ ก็ได้ จะกี่ภพ กี่ชาติก็ได้ ในชาตินี้ ก็ได้ ขอองค์สมเด็จ
พระชินสีห์บรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดทั้งทวยเทพทุกพระองค์
ที่ดูแลพระศาสนา ณ ทุกแห่ง และ ณ ที่นี่ อีกทั้งเทพเทวatas ฯ พระองค์
ที่ดูแลรักษาชีวิตของข้าพระพุทธเจ้า ได้โปรดประทานพระมหากรุณาธิคุณ
อโนสิกรรมโทษ ละเว้นโทษ งดโทษ หยุดและอดโทษ ให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า
นับตั้งแต่บัดนี้เวลานี้เป็นต้นไป จนกว่าข้าพระพุทธเจ้าจะเข้าถึงชั้นพระนิพพาน
ในอนาคตกาลเบื้องหน้าไม่เท洵

ในอดีตชาติก็ได้ ชาตินี้ ก็ได้ถ้าข้าพระพุทธเจ้าได้เคยติดสินบน
ต่อสิงศักดิ์สิทธิ์ได้ หรือเทพเทวatas พระองค์ใด แล้วลืมแก้บัณฑิตแก้บัณฑิต
บัดนี้ข้าพระพุทธเจ้าสำนึกรบกวนแล้วว่า ข้าพระพุทธเจ้าเป็นมนุษย์ตั้ต้อย
มิสมควรจะติดสินบน (เสริม่อนการต่อรอง) ต่อสิงศักดิ์สิทธิ์ได้ หรือเทพเทวatas
พระองค์ใดเลย ณ โอกาสนี้ ข้าพระพุทธเจ้าขอน้อมถวายมหาสังฆทาน คือ
กราบขอมาต่อสิงศักดิ์สิทธิ์และเทพทุก ฯ พระองค์ที่ข้าพระพุทธเจ้าได้เคย
ติดสินบน (อย่าได้ถือโทษ ลงโทษ เอาโทษ ต่อข้าพระพุทธเจ้าอีกต่อไปเลย)
โดยข้าพระพุทธเจ้าให้สัญญาว่า นับตั้งแต่บัดนี้เวลานี้เป็นต้นไปถาวนาน
ข้าพระพุทธเจ้าจะต้องประஸบปัญหาชีวิตการงาน การเงิน ชีวิตครอบครัว,
ชีวิตสังคม และไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาทั้งหลายเหล่านั้นด้วยสติปัญญา
ของข้าพระพุทธเจ้าเองเมื่อได้ข้าพระพุทธเจ้าจะขอพรเพียงอย่างเดียวโดย
จะไม่ขอติดสินบนอีกต่อไป

เพื่อความเป็นสิริมงคลต่อชีวิตของข้าพระพุทธเจ้า ณ โอกาสนี้ ข้าพระพุทธเจ้าขอນ้อมกราบสักการะต่อสิงค์ศักดิ์สิทธิ์ที่สถิตอยู่ ณ ที่นี่และทั่วสารภลโลก ได้โปรดประทานพรให้แก่ข้าพระพุทธเจ้า ทุกคนในครอบครัว บริวารและผู้มีพระคุณ ขอให้มีแต่ความสุขกायและใจ ขอให้มีสติปัญญา เคลี่ยงฉลาด มีหุทิพย์ ตาทิพย์ กายทิพย์ ใจทิพย์ ขอให้ห่างไกลจากศัตรูหมู่มาก พบเจอแต่กัลยานมิตร ขอให้ศัตรูกลับใจมาเป็นมิตรแต่ถ้วนได้ข้าพระพุทธเจ้า จะต้องเชิญกับศัตรูหมู่มารอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ก็ขอให้ข้าพระพุทธเจ้า ลงชนนะศัตรูหมู่มารทั้งหลายเหล่านั้น ด้วยธรรมะของพระพุทธเจ้าตลอดไป หากข้าพระพุทธเจ้าคำเนินชีวิตไปทางใด ขอให้เป็นที่รักใคร่ ของทุกคนที่พบเห็น ขอให้ชีวิตของข้าพระพุทธเจ้ามีประโยชน์ต่อชาติศาสนा พระมหากษัตริย์ ตลอดทั้งชาตินี้ และทุกภาคชาติด้วยเสมอ.



มนูปพัฒนา ธรรมชา มนูญญา มนูษา
ธรรมทัชชาเยวีไชยเข็งหัวหน้า
มนูญประเสริฐธิดา ลักษณ์ไช

បញ្ហវងសរុបនិងមុនុមទេវតា

• បូរីមុជ ពិស់ រាជា និចចរវ្ភ្រួត បែលសាសនិ
 គឺជិតិភាព ខាងក្រោម មនុស្ស ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់
 ធម៌ ឬ ឯកសារ ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់
 ធម៌ ឬ ឯកសារ ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់
 ធម៌ ឬ ឯកសារ ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់

• កំណើនុជ ពិស់ រាជា វិវុំហិន តែបែលសាសនិ
 កុមវិនិយោគ ខាងក្រោម មនុស្ស ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់
 ធម៌ ឬ ឯកសារ ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់
 ធម៌ ឬ ឯកសារ ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់

• ប៉ែនុជ ពិស់ រាជា វិវុំបៀកិន បែលសាសនិ
 នាកាន់ ខាងក្រោម មនុស្ស ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់
 ធម៌ ឬ ឯកសារ ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់
 ធម៌ ឬ ឯកសារ ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់

• អុតចចរវ្ភ្រួត ពិស់ រាជា កុវេវា តែបែលសាសនិ
 យកខាន់ ខាងក្រោម មនុស្ស ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់
 ធម៌ ឬ ឯកសារ ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់
 ធម៌ ឬ ឯកសារ ឬស៊ិស្ស និង បុគ្គលិក តែសស់

• បូរីមុជ និង បុគ្គលិក តែបែលសាសនិ ឬ វិវុំអេក
 ប៉ែនុមេន់ វិវុំបៀកិន កុវេវា អុតចចរវ្ភ្រួត ពិស់
 កុវេវា និង បុគ្គលិក តែបែលសាសនិ ឬ វិវុំអេក
 តែបែលសាសនិ ឬ វិវុំអេក តែបែលសាសនិ ឬ វិវុំអេក

• ท้าวสตรีภรรยา เป็นท้าวมหาราช เป็นผู้มียศ ผู้เป็นใหญ่แห่งคนธรรมพึงหงาย เป็นเทราชาผู้ปักครองอยู่ด้านทิศตะวันออกแม้เทวดาผู้เปรียบเหมือนบุตรของท่านเป็นอันมาก มีนามว่าอินทகะเหมือนกันหมด ล้วนแต่มีกำลังมาก มีฤทธิ์มีอำนาจภาพมาก มีรัศมี มียศ ต่างก็มีความยินดี ได้มาเยือนอยู่แล้วฯ

• ท้าววิรุพหก เป็นท้าวมหาราช เป็นผู้มียศ ผู้เป็นใหญ่แห่งกุณภัณฑ์หงาย เป็นเทราชาผู้ปักครองอยู่ด้านทิศใต้ แม้เทวดาผู้เปรียบเหมือนบุตรของท่านเป็นอันมาก มีนามว่าอินทกะเหมือนกันหมด ล้วนแต่มีกำลังมาก มีฤทธิ์มีอำนาจภาพมาก มีรัศมี มียศ ต่างก็มีความยินดี ได้มาเยือนอยู่แล้วฯ

• ท้าววิรูปักษ์ เป็นท้าวมหาราช เป็นผู้มียศ ผู้เป็นใหญ่แห่งนาคหงาย เป็นเทราชาผู้ปักครองอยู่ด้านทิศตะวันตก แม้เทวดาผู้เปรียบเหมือนบุตรของท่านเป็นอันมาก มีนามว่าอินทกะเหมือนกันหมด ล้วนแต่มีกำลังมาก มีฤทธิ์ มีอำนาจภาพมาก มีรัศมี มียศ ต่างก็มีความยินดี ได้มาเยือนอยู่แล้วฯ

• ท้าวกุเวร (ท้าวเวสสุวัน) เป็นท้าวมหาราช เป็นผู้มียศ ผู้เป็นใหญ่แห่งยักษ์หงาย เป็นเทราชาผู้ปักครองอยู่ด้านทิศเหนือ แม้เทวดาผู้เปรียบเหมือนบุตรของท่านเป็นอันมาก มีนามว่าอินทกะเหมือนกันหมด ล้วนแต่มีกำลังมาก มีฤทธิ์ มีอำนาจภาพมาก มีรัศมี มียศ ต่างก็มีความยินดี ได้มาเยือนอยู่แล้วฯ

• ท้าวสตรีภรรยา ผู้เป็นใหญ่ด้านทิศตะวันออก ท้าววิรุพหก ผู้เป็นใหญ่ด้านทิศใต้ ท้าววิรูปักษ์ ผู้เป็นใหญ่ด้านทิศตะวันตก ท้าวกุเวร(ท้าวเวสสุวัน) ผู้เป็นใหญ่ด้านทิศเหนือ หง ๔ ท่านนี้เป็นท้าวมหาราชได้มาเยือนอยู่ทำทิศหง ๔ ให้รุ่งเรืองสว่างไสวแล้วฯ

ບາທຊຸມນຸ່ມເຖວດາ

<p>ສັຄເລ ກາເມ ຈະ ຮູເປີ</p> <p>ຕົກສືຂະວະຕະເງົາ ຈັນຕະລິກເຂ ວິມາເນ</p> <p>ທີປີ ຮັກເຊື້ອ ຈະ ດາເມ</p> <p>ຕະຫຼວງນະຄະຫະເນ ເຄຫະວັດຖຸມື ເຂົດເຕີ</p> <p>ກຸມມາ ຈາຍັນຕຸ ເທວາ</p> <p>ຂະລະຄະລະວິສະເມ ຢັກຂະຄັນຮັພພະນາຄາ</p> <p>ຕົກຈຸ່ນຕາ ສັນຕິເກ ຍັງ ມຸນິວະວະຈະນັງ</p> <p>ສາຍະໄວ ເມ ສຸດັນຕຸ ,</p> <p>ຮັມນັ້ສສະວະນະກາໂລ ອະຍັນກະທັນຕາ</p> <p>ຮັມນັ້ສສະວະນະກາໂລ ອະຍັນກະທັນຕາ</p> <p>ຮັມນັ້ສສະວະນະກາໂລ ອະຍັນກະທັນຕາ</p>	<p>ຂອເຫື້ນແລ້າເທັເຈົ້າໜຶ່ງສົດິຕ</p> <p>ອຸ່ນສວຽກ</p> <p>ຂັ້ນການກັບກົດີ ຫັ້ນຮູປກັບກົດີ</p> <p>ແລະກຸມີເຖວດາ</p> <p>ໜຶ່ງສົດິອຸ່ນໄວມານ ຩີ້ອັບນຍອດເຂາ</p> <p>ແລະໃໝ່ເຫຸປເຂາ</p> <p>ໃນອາກັນ ໃນເກາະ ໃນແວ່ນແກວ່ນ ໃນບ້ານ</p> <p>ບັນດັ່ນໄໝ້ ແລະໃນປ້າໜັງ</p> <p>ໃນເວືອນແລະໃນໄວ່ນາກົດີ</p> <p>ຕລອດດຶງຢັກໝໍ ດນຮອບໝໍ ແລະນາຄ ໜຶ່ງສົດິອຸ່ນນຳ ບນບກ</p> <p>ແລະທີ່ອັນໄໝວາບເຮືບກົດີ</p> <p>ໜຶ່ງອຸ່ນທີ່ໄກລ໌ເຄີ່ງ</p> <p>ຈົມາປະຮຸມພວ່ອມກັນໃນທີ່ ຂອທ່ານສາມຸ່ນທັງໝາຍ ຈົ່ງຕັ້ງໃຈ</p> <p>ພັກດຳຂອງພະນຸນີ້ປະເສົງ</p> <p>ທີ່ເຮັກລ່າງອຸ່ນໆ ,</p> <p>ດູກ່ອນທ່ານຜູ້ເຈີນທັງໝາຍ</p> <p>ກາລນີ້ເປັນກາລສໍາຫັກພົງຄວ່າມ</p> <p>ດູກ່ອນທ່ານຜູ້ເຈີນທັງໝາຍ</p> <p>ກາລນີ້ເປັນກາລສໍາຫັກພົງຄວ່າມ</p> <p>ດູກ່ອນທ່ານຜູ້ເຈີນທັງໝາຍ</p> <p>ກາລນີ້ເປັນກາລສໍາຫັກພົງຄວ່າມ</p>
--	--

បុរាណរ៉ាតនទ្វី

ឲ្យ សិ ភេគគវា ឧបរាង សំមាសំមុទិក, ស៊វាកខាតិ យែន់
ភេគគវតា ឯំមិ, សូបភូប៊ិនិ យ៉ែសសេ ភេគគវតិ សារៈកសំងិម,
ពីមមិយ៉ាង ភេគគវណតិ សេឯមុំម៉ាង សេសំងុំម៉ាង ិមេនិ ស៊កការេហិ
ិមារាង ខានិរិបិ ិមិ ិកិបុច្ចមេម., សាតុ ិន វ៉ានេ ភេគគវា
សុជិវបំវិនិឬិ, ប៉ិជិមាបេនេតានុកុំមេមេសា, ិមេ ស៊កការេ
ិុគគចតបំណុលនាការរេរ៉ុទេ បំភូគិគុណហាតុ. ធម៌ហាក៉ា ិិុវិត៉ែតិង
ិិតាយេ សុខាយេ ។

ឧបរាង សំមាសំមុទិក ភេគគវា, ឬុទិក ភេគគវណតិ
ិមិ ិកិបុច្ចមេម. (រាប) ស៊វាកខាតិ ភេគគវតា ឯំមិ ឯំមុំម៉ាង នេម៉សសាមិ.
(រាប) សូបភូប៊ិនិ ភេគគវតិ សារៈកសំងិម សេម៉ាង នេមាមិ. (រាប)

ចាំបុរាណរ៉ាតនទ្វី

ិមិនា ស៊កការេនេ ឬុទិក ិកិបុច្ចមេមិ
ិមិនា ស៊កការេនេ ឯំមុំម៉ាង ិកិបុច្ចមេមិ
ិមិនា ស៊កការេនេ សេម៉ាង ិកិបុច្ចមេមិ

ចាំនំតការរ៉ាតនទ្វី

ឧបរាង សំមាសំមុទិក ភេគគវា,
ឬុទិក ភេគគវណតិ ិមិ ិកិបុច្ចមេម. (រាប)
ស៊វាកខាតិ ភេគគវតា ឯំមិ,
ឯំមុំម៉ាង នេម៉សសាមិ. (រាប)
សូបភូប៊ិនិ ភេគគវតិ សារៈកសំងិម,
សេម៉ាង នេមាមិ. (រាប)

คำมั่นการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธ์สະ
 นะโม ตัสสะ ภะคคะวะโต อะระหะโต สัมมุาสัมพุทธ์สະ
 นะโม ตัสสะ ภะคคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธ์สະ
 (คำแปล) ขอน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ซึ่งเป็นผู้ไกลจาก
 กิเลส ตรัสรู้ขوبโดยพระองค์เอง

คำอราณนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุ วิสุ รักขะณ์ตถายะ ติสະระเนนະ
 สะหะ ปោុជะ สីលានិ យាជាម

ทุตិយំបិ មะយ៉ា ภ៉នែ វិសុ វិសុ រកខេន្តតោយៈ
 ពិសេសនេនេ សេហេ បោុជេ សីលានិ យាជាម

ពោបិយំបិ មະយ៉ា ភ៉នែ វិសុ វិសុ រកខេន្តតោយៈ
 ពិសេសនេនេ សេហេ បោុជេ សីលានិ យាជាម

(พระท่านว่า "ពិសេសនេនេ និវ្យូតិច" รับว่า "អាម ភ៉នែ")

(สาดមនតិចិយណេងទៀប៉ានៅមែតិចិយណាធិត ៥)

คำมาทราบគិត ៥ (វាតាមពរសម្រ)

นะโม ตัสสะ ภะคคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธ์สະ
 (វា ៣ ចប)

พុធីំ សេរោន៉ែ គ័ជាមិ

ឯម្ម៉ែ សេរោន៉ែ គ័ជាមិ

សំងម៉ែ សេរោន៉ែ គ័ជាមិ

ឯតិយំបិ ឃុំីំ សេរោន៉ែ គ័ជាមិ

ឯតិយំបិ ឯម្ម៉ែ សេរោន៉ែ គ័ជាមិ

ឯតិយំបិ សំងម៉ែ សេរោន៉ែ គ័ជាមិ

ពោបិយំបិ ឃុំីំ សេរោន៉ែ គ័ជាមិ

ពោបិយំបិ ឯម្ម៉ែ សេរោន៉ែ គ័ជាមិ

ពោបិយំបិ សំងម៉ែ សេរោន៉ែ គ័ជាមិ

គិត ៥

1. បាលាតិប្រពាំង វេរមនេ សិក្សាប្រព័ំង សមាគិយាមិ
2. ខេតុនានាពាណ វេរមនេ សិក្សាប្រព័ំង សមាគិយាមិ
3. ការមេស្សិជាជារា វេរមនេ សិក្សាប្រព័ំង សមាគិយាមិ
4. មុសាតាទា វេរមនេ សិក្សាប្រព័ំង សមាគិយាមិ
5. សុរាមេរោបន្តច្បាប់មាត្រូវត្រូវ វេរមនេ សិក្សាប្រព័ំង
សមាគិយាមិ

គំសមាពាណគិត ៥ (វាតាមពរសងខ្សែ)

នៅមីន ព័ត៌មាន ភាគគោលចែក ឧបរាយអ៊ូ សំមាសំមុទីសសេ
(វា ៣ ៧ប)

ឃុំទី១ សេរី គិតជាមិ
ឃុំទី២ សេរី គិតជាមិ
ឃុំទី៣ សេរី គិតជាមិ
ឃុំទី៤ សេរី គិតជាមិ
ឃុំទី៥ សេរី គិតជាមិ
ឃុំទី៦ សេរី គិតជាមិ
ឃុំទី៧ សេរី គិតជាមិ
ឃុំទី៨ សេរី គិតជាមិ

ຄືລ ۹

۱. ປານາຕີປາຕາ ເວຮະນະນີ ສຶກຂາປະທັງ ສະມາທິຍາມີ
۲. ອະທິນາຖານາ ເວຮະນະນີ ສຶກຂາປະທັງ ສະມາທິຍາມີ
۳. ອະພັ້ນມະຈະວິຍາ ເວຮະນະນີ ສຶກຂາປະທັງ ສະມາທິຍາມີ
۴. ມຸສາວາຫາ ເວຮະນະນີ ສຶກຂາປະທັງ ສະມາທິຍາມີ
៥. ສຸຮາເມຣະຍະນີ້ຂະປະປຳມາທຸກສູງສູງ
- ເວຮະນະນີ ສຶກຂາປະທັງ ສະມາທິຍາມີ
۶. ວິກາລະໂກຊະນາ ເວຮະນະນີ ສຶກຂາປະທັງ ສະມາທິຍາມີ
۷. ນັ້ຈຈະຄືຕະວາທີຕະວິສູກະທັສສະນາ ມາລາດັນຮະວິເລປະນະ
- ຮາກະນະມັນທະນະວິກູສະນັກງູສູານາ ເວຮະນະນີ ສຶກຂາປະທັງ
- ສະມາທິຍາມີ
۸. ອຸຈຈາສະບະນະນະຫາສະບະນາ
- ເວຮະນະນີ ສຶກຂາປະທັງ ສະມາທິຍາມີ

ສືບ ເປັນຕົວເຈຕົນໄນກວັດ້າໃຈດ້ວນຈາກກາທຳຂ່າວທັງກາຍວາຈາ ແລ້ວຜູ້ຮັບຄືລ
ລ່ວງລະເມີດຄືລ້ອື້ອີໄຕ ດື່ອວ່າຄືລ້າດ ກາຣດີອື່ອຄືລີ້້ຂ້ອບກພວ່ອງ

ອານີສັງລົບອອກຄືລ ຄືວ ຄຸດຄວາມດີຂອອກຄືລ ມີດັ່ງນີ້

۱. ຄືລທຳໃຫ້ປ່າສຈາກເວຽກຍ
۲. ຄືລທຳໃຫ້ເປັນຄນມັ້ງຄັ້ງຕັ້ງຕັ້ງໜັກງູສູານໄດ້
۳. ຄືລທຳໃຫ້ຖືກວາມດັບທຸກໆເຢັ້ນໄຈໄດ້
۴. ຄືລທຳໃຫ້ໜ້ອເສີຍງທີ່ດີ່ງມີຝ່າໄປ
៥. ຜູ້ມີຄືລ ຈະເຫັນໄປໃນສັງຄນໄດ່ອ່ອມເປັນຜູ້ແກລ້ວກຳລັງອາຈ
 ໄນ່ເກົ້ອເງິນ
୬. ຜູ້ມີຄືລ ເນື້ອຕາຍຍ່ອມເຫັນເຖິງສຸດຕິກພ (ໂລກສວຽກ)
୭. ຜູ້ມີຄືລ ໄມ່ຫລັງຕາຍ

คำารณานพระบรรตร

วิปัตติปภิพานายะ	สัพพะสัมปตติสิทธิยา
สัพพะ ทุกจะ วินาสายะ	ประวิตตั้ง พ្យុតោ មងគល់,
วิปัตติปภิพานายะ	สัพพะสัมปตติสิทธิยา
สัพพะ ភេយះ វិនាសាយะ	ประวิตตั้ง พ្យុតោ មងគល់,
วิปัตติปภิพานายะ	สัพพะสัมปตติสิทธิยา
สัพพะ ទ្រគោ វិនាសាយะ	ประวิตตั้ง พ្យុតោ មងគល់ ។

คำารณាលទ្ធន

ព្រះអ្នមា ឱ លកាចិប័តិ សະអំបែតិ,
 កំតុណូជាលី ឃ៉ានិវារុងខេរាបាត់,
 ស៊ែនពីនេ ស៊ែតតាបបបរាជកខេចាតិកា,
 ហេសេតុ ឯម៉ាម៉ែ ឯនុកំបិម៉ែ បំប៉ែង

បឋស្ថាពាមព្រម្យ (ព័ត៌មាននៃ ៣ ឧប)

បន្ទុកុណុ

ឯតិវិ ត្រ ភេគគា ឯររោង សំមាសំមុទ្រិ
 វិធម៌រោនេសំបៀនិ សុគោតិ លកេវិុ
 ឯនុតតែទ្រ បុរិសេហែមេសារេតិ
 ស៊ែតាតា ហេវេមេនុសសាន៉ែ ឬុទ្រិ ភេគគាតិ ។ (រាប)

คำทำวัตรเช้า คำบูชาพระรัตนตรัย

- อย ไส ภะគະວា օະຮະໜັງ ສົມມາສົມພຸທໂຣ,
- ສ່ວາກຂາໂຕ ເຢນະ ພະຄະວະຕາ ອັ້ນໄມ,
- ສຸປະກູບັນໃນ ຢັ້ສສະ ພະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັງໂມ,
- ຕົ້ມມະຍັງ ພະຄະວັນຕັ້ງ ສະອັ້ນມັງ ສະສັງໝັງ
ອີເມເທີ ສັກເຣີ ຍະຄາຣະໜັງ ອາໄວປີເຕີທີ ອະກິບູ້ຂະຍາມະ.,
- ສາຫຼຸ ໃນ ກັນເຕີ ພະຄະວາ ສຸຈິຈະປະວິນິພຸໂຕປີ,
- ປັ້ຈົນນາຊະນະຕານຸກົມປະມານະສາ,
- ອິເມ ສັກກາເ ທຸກຄະຕະປັນນາກາຮ່ວງເຕ ປະກູົກຄົມຫາຕຸ.
- ອັ້ມຫາກັ້ງ ທີ່ຜະວັດຕັ້ງ ໄທາຍະ ສູຂາຍະ ແ

օະຮະໜັງ ສົມມາສົມພຸທໂຣ ພະຄະວາ,

ພຸທົງ ພະຄະວັນຕັ້ງ ອະກິວາເທີມ. (ກວາບ)

ສ່ວາກຂາໂຕ ພະຄະວະຕາ ອັ້ນໄມ,

ອັ້ນມັງ ນະມັສສາມີ. (ກວາບ)

ສຸປະກູບັນໃນ ພະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັງໂມ,

ສັງໝັງ ນະມາມີ (ກວາບ)

คำทำวัตรเช้า (ປຸພພາຄານນາການ)

(ຫັນທະ ມະຍັງ ພຸທົງສສະ ພະຄະວະໂຕ ບຸພພາຄານນະ
ນາກາວັງ ກະໂຄມະ ເສ ແ)

ນະໂມ ຕັ້ສສະ ພະຄະວະໂຕ ອະຮະໜັງ ສົມມາສົມພຸທົງສສະ

ນະໂມ ຕັ້ສສະ ພະຄະວະໂຕ ອະຮະໜັງ ສົມມາສົມພຸທົງສສະ

ນະໂມ ຕັ້ສສະ ພະຄະວະໂຕ ອະຮະໜັງ ສົມມາສົມພຸທົງສສະ

១. ពុទ្ធការិតុតិ

(អ៊ីនីមេ មេយ៉ាង ពុទ្ធការិតុតិ ការទូរមេ សេ ៤)

ឲ្យ សិ ព័តាគចំពួល ឧបរោង សំមាសំមុទ្ធគិ, វិច្ចាគារៈនេះ សំបីនិង សុគេចំពួល តុកវិញ, ឧបនុតតុតិ បុរិសាតមនេសារាទិ ត់តាកេវេនេសសាន់ ពុទ្ធគិ ការគោរា, ឲ្យ ឯធម៉ែ តុកកំ សេហេវកេង សំមារេកេង សំពិរុំមេកេង តៃតសំមេនេសំពិរានុំមេនិង បំប៉ែង សេហេវមេនេសសេង សេយ៉ាង ឧបិណ្ឌុល្ងា តេជិកតំរ៉ា បំរេទេសិ, ឲ្យ ឯធម៉ែ ពេទេសិ ខាតិកំលើយានី មិចុំលេកំលើយានី បំរិយេសានេ កំលើយានី, សាត់តំ សំពិយ៉ុមុខេង កេវេលបំរិបុណ្ណី បំរិសុទី ដីរុំមេជារិយ៉ាង បំភាគេសិ, ព័មេង់ ការគោនីតំ ឧបិបុមុខេមិ, ព័មេង់ ការគោនីតំ ឥវេសា នេមាសិ (ករាបរេលីកផ្លូវពុទ្ធផុទ្ធន)

២. ឯកមាតិតុតិ

(អ៊ីនីមេ ឯកមាតិតុតិ ការទូរមេ សេ ៤)

ឲ្យ សិ សៀវភៅទិ ការគោរោទា ឯកមិ, ស៊ិនិភ្លើកិ ឧបកាលិកិ កេហិប៉ែសិកិ, ឲ្យបេនិយិកិ ប៉ែតតុតំ វេពិតិពិ ិណ្ឌុល្ងិ, ព័មេង់ ឯកម៉ែ ឧបិបុមុខេមិ, ព័មេង់ ឯកម៉ែ ឥវេសា នេមាសិ. (ករាបរេលីកផ្លូវរោនធផុទ្ធន)

...ជីថិនិក
ជីថិនិនិររោន

ជីនិនិនិនិររោន
ជីនិនិនិនិ... (ទូរទី)

ຕ. ສັ້ນທະພາບິດຕູ

(ຫັນທະ ມະຍັງ ສັ້ນທະພາບິດຕູ ກະໂຣມະ ເສ ເຊ) *

ໄຟ ໄສ ສຸປະກິບັນໄນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ່ນໄມ, ອຸ້ມປະກິບັນໄນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ່ນໄມ, ຢູ່ຢາຍະປະກິບັນໄນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ່ນໄມ, ສາມືຈີປະກິບັນໄນ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ່ນໄມ, ຍະທິທຳ ຈັດຕາວິ ບຸຮີສະບຸດຕານີ ຂັ້ນສູງ ບຸຮີສະບຸດຕະລາ, ເອສະ ກະຄະວະໂຕ ສາວະກະສັ່ນໄມ, ອາຫຸເນຍໂຍ ປາຫຸເນຍໂຍ ທັກຂີເແນຍໂຍ ຂັ້ນສະລຶກະ ຮະໝີໂຍ, ອະນຸຕະວັງ ປຸ່ມຸງົກເຂັດຕັ້ງ ໂລກ້ສສະ. ຕະມະໜ້າ ສັ້ນທັງ ອະກົປູ້ຈະຍາມີ, ຕະມະໜ້າ ສັ້ນທັງ ສິຣະສາ ນະນາມີ.

(ກ្រាបປະລິກພວະສັ້ນາຄຸນ)

ດ. ຮະຕະນັດຕະຫັນປະນາມະຄາດາ

(ຫັນທະ ມະຍັງ ຮະຕະນັດຕະຫັນປະນາມະຄາດາໂຍ ເຈວະ ສັ້ນເວົາ ປະວິຖິກຕະນະ ປາຈຸດັ່ງຈະ ກະນາມະ ເສ ເຊ)

ພຸທໂໂ ສຸສຸທໂໂ ກະຄູນມະໜັນນະໄວ, ໂຍຈັນຕະສຸທັກພະວະນາໄນ ໂລຈະໄນ, ໂລກ້ສສະ ປາຈຸປະກິເລະສະມາຕະໂກ, ວັນທານີ ພຸທ້ອີງ ອະໜະມາທະເຮນະ ຕັ້ງ. ອົມມິນ ປະຖິໂປ ວິຍະ ຕັ້ສສະ ສັດຖຸໄນ, ໂຍ ມັດຕະ ປາກນາມະຕະເກະທະກີນນະໂກ, ໂລກຸດຕະໂຣ ໂຍ ຈະ ຕະຫັດຄະທີປະໂນ, ວັນທານີ ອົມມັງ ອະໜະມາທະເຮນະ ຕັ້ງ. ສັ່ນໃໝ່ ສູເຊັດຕາກະຍະຕີເຂັດຕະ ສຸ່ມຸງົດໂຕ, ໂຍ ທິກູ້ສູງສັນໂຕ ສຸຄະຕານຸໂພຣະໂກ, ໂລລັປະໜີໃນ ອະວີໄຍ ສຸມະໂສ, ວັນທານີ ສັ້ນທັງ ອະໜະມາທະເຮນະ ຕັ້ງ. ອິຈເຈວະເມັກນະ ກົມປູ້ຈະເນຍະກັງ ວັດຖຸຕະຍັງ ວັນທະຍະຕາກີສັ່ງຂະຕັ້ງ ປຸ່ມຸງົງ ມະຍາ ຍັງ ມະມະ ສັ້ພຸບທະວາ ມາ ໂහນຕຸ ເວ ຕັ້ສສະ ປະກວາວສິທິຂີຍາ.

៥. ສັງເວຄະປະຮົກຕະນະປາສູະ

ອີຂະ ຕະຄາຄະໂຕ ໂລເກ ອຸປປັນໃນ ອະຮ່າງ ສົມມາສັມພູທໂຣ, ຮັ້ມໄມ ຈະ ເທේໂຕ ນິຍານີໂກ ອຸປະສະນີໂກ ປະວິນິພພານີໂກ ສົມໂພະ ຄາມີ ສຸຄະຕັປະເວທີໂຕ, ມະຍັນຕັ້ງ ຮັ້ມມັງ ສຸດໍວາ ເຂວັງ ຊານາມະ, ຊາດີປີ ທຸກຂາ ຜະຈາປີ ທຸກຂາ ມະຮະຜົມປີ ທຸກຊັ້ງ, ໂສກະປະວິເທວະຖຸກຂະໂທມະນັສສຸປາຍາສາປີ ທຸກຂາ, ອັບປີເຢີ ສົມປະໂຍໂໂຄ ທຸກໂຂ້ປີເຢີ ວິປະປະໂຍໂໂຄ ທຸກໂຂ້, ຍັ້ນປິຈຈັ້ງ, ນະ ລະກະຕີ ຕັ້ມປີ ທຸກຊັ້ງ, ສັງຂີຕເຕັນະ ປຳລູງຈຸປາທານັກຂັ້ນໂຄ ທຸກຂາ, ເສຍຍະດີທັ້ງ, ຖູນປາທານັກຂັ້ນໂຄ, ເວທະນູປາທານັກຂັ້ນໂຄ, ສັນຫຼຸງປາທານັກຂັ້ນໂຄ, ສັງຂາງປາທານັກຂັ້ນໂຄ, ວິຫຼຸງຫຼຸງປາທານັກຂັ້ນໂຄ, ເຢັ້ງ ປະວິຫຼຸງ ຝາຍະ ອະຮະມາໄນ ໂສ ກະຄະວາ ເຂວັງ ພະໜຸ້ລັງ ສາວະເກ ວິເນຕີ, ເຂວັງ ກາຄາ ຈະ ປະນັສສະ ກະຄະວະໂຕ ສາວະເກສຸ ອະນຸສາສະນີ ພະໜຸ້ລາ ປະວັດຕະຕີ. ຖູ້ປັ້ງ ອະນິຈຈັ້ງ, ເວທະນາ ອະນິຈຈາ, ສັນຫຼຸງ ອະນິຈຈາ, ສັງຂາງ ອະນິຈຈາ, ວິຫຼຸງຫຼຸງ ອະນິຈຈັ້ງ, ຖູ້ປັ້ງ ອະນັດຕາ, ເວທະນາ ອະນັດຕາ, ສັນຫຼຸງ ອະນັດຕາ, ສັງຂາງ ອະນັດຕາ, ວິຫຼຸງຫຼຸງ ອະນັດຕາ, ສັພເພ ສັງຂາງ ອະນິຈຈາ, ສັພເພ ຮັ້ມມາ ອະນັດຕາຕີ. ເຕ (ຕາ*) ມະຍັງ ໂອຕິລົນໝາມະໜະ ຊາຕີຍາ ຜະຮາມະຮະເມນະ, ໂສເກີ ປະວິເທວີ ທຸກເຂີ ໂກນະນັສເສີ ອຸປາຍາເສີ, ທຸກໂຂ້ຕິລົນໝາ ທຸກຂະປະເປົເຮຕາ, ອັບປະການມິນສສະ ເກວະລັສສະ ທຸກຂັ້ກຂັ້ສສະ ອັນຕະກົງຍາ ປຳລູງຫຼຸງເຢາຕີ.

*(ຫຼື່ງວ່າ ຕາ ມະຍັງ)

- ຈັດຕາຣີ ອະວິຍະສ້ຈານີ
ທຸກໆໜີ້ ທຸກໆຂະສະນຸປະກໍາທັງ
ອະວິຍັງຈັງສູງຄືກັ້ງ ມັກຄັງ
 - ເອຕັງ ໂົງ ສະຮະນັງ ເຢັ້ນ
 - ເອຕັງ ສະຮະນະມາຄົມມະ
- ສົມມັບປັງຫຼາຍະ ປັສສະຕິ
ທຸກໆໜີ້ສະ ຈະ ອະຕິກະວັງ
ທຸກໆໜີ້ປະສະນະຄາມນັ້ນ,
ເອຕັງ ສະຮະນະນຸຕະຫັນ,
ສັພພະທຸກໆໜີ້ ປັມຈະຕື່ຕິ.

ຕັ້ງຂະນິກະບັງຈະເວັກຂະແນະປາຊຸະ ທັນທະ ມະຍັງ ຕັ້ງຂະນິກະບັງຈະເວັກຂະແນະປາຊຸ້ງ ກະແນາມະ ເສ ໃ

- ປະກູສັງໝາ ໂຢືນໂສ ຈົ່ວຮັງ ປະກູເສວມີ,
- ຍາວະເທວະ ສີຕັ້ງສະ ປະກູ້າຕາຍະ,
- ອຸດົມໜີ້ສະ ປະກູ້າຕາຍະ,
- ທັງສະມະກະສະວາຕາຕະປະສົງສະປະສົມຜົສສານັ້ນ
ປະກູ້າຕາຍະ,
- ຍາວະເທວະ ຫີຣີໄກປິນະປະກູ້ຈາກທະນັດັ່ງ.

- ປະກູສັງໝາ ໂຢືນໂສ ປິນທະປາຕັ້ງ ປະກູເສວມີ,
- ເງວະ ທະວາຍະ ນະ ມະທາຍະ ນະ ມັນທະນາຍະ ນະ
ວິກູສຸ່ນາຍະ,
- ຍາວະເທວະ ອິມ໌ສະ ກາຍັ້ສະ ສູງຕິຍາ ຍາປະນາຍະ
ວິທີງສຸປະວະຕິຍາ ພົກໍ່ມະຈະວິຍານຸຄຄະຫາຍະ,

- ឯទិ បុរាណណ្ឍួច ពេទន៉ែង ប័ត្រីងខាមិ នងវណ្ណៈជាន់
ពេទន៉ែង នង អូប៊បាបេសសាមិ,
- យាត្តិរា ជាមើល រាជីសសេតិ ឧបនោរីម្រោគ ជាន់ ធនសុវិទាហារ ។

- ប័ត្រីសង្គា ឲនិស់ សេនាសេដ្ឋង ប័ត្រីសោមិ,
- យារៈពេរ សីតិសស់ ប័ត្រីមាតាយេ,
- អូនីសស់ ប័ត្រីមាតាយេ,
- ទំងសេមសកសភាគតាតប័ត្រីសិរិចសេប័ត្រីសំដែសាន់
ប័ត្រីមាតាយេ,
- យារៈពេរ អូតុប័ត្រីសិរិចសេប័ត្រីសោមិ
ប័ត្រីសំតាមរាមតំត៉ែង.

- ប័ត្រីសង្គា ឲនិស់ គិតានប័ត្រីសេដ្ឋង ប័ត្រីសោមិ,
- យារៈពេរ អូប៊បៀនាន់ ឱយមាបាទិកាន់ ពេទនាន់
ប័ត្រីមាតាយេ,
- ឯកធម្មាប័ត្រីសេដ្ឋង ប័ត្រីមាតាយេ.

“និទ្ទេ និទ្ទេ ត្រូវឱ្យ និទ្ទេ និទ្ទេ និទ្ទេ”

គរាល់ទីក្រឹងត្រូវឱ្យបានរីករាយក្នុង
ពេរាល់ទីក្រឹងត្រូវឱ្យបានរីករាយក្នុង

ປັດຕິຖານະຄາຕາ

ທັນທະ ມະຍັງ ປັດຕິຖານະຄາຕາໄຍ ກະຜາມະ ເສ ເຊ

- ຍາ ເຫວະຕາ ສັນຕິ ວິທາຮະວາສືນີ,
- ຖຸເປີ ພະເຈ ໂພນິຈະເຈ ຕະທິງ ຕະທິງ,
- ຕາ ອົ້ມມະຫາແນນະ ກະວັນຕຸ ປູ້ອີຕາ,
- ໄສຕົງ ກະໂຣນເຕຂະ ວິທາຮະມັນທະເລ.
- ເຕົາ ຈະ ມັ້ນມາ ນະວະກາ ຈະ ກີກຂະໂໄ,
- ສາຮາມືກາ ທານະປະຕີ ອຸປາສະກາ,
- ຄາມາ ຈະ ເຫຼາ ນີຄະນາ ຈະ ອີສສະວາ,
- ສັບປານະກູດາ ສຸຂື້ອາ ກະວັນຕຸ ເຕ,
- ຂະລາພູ້າ ເຢີ ຈະ ອັນທະສົ່ມກະວາ
ສັງເສທະໜາຕາ ອະຄະໂໄປປະປາຕິກາ,
- ນີຍຍານີກັງ ອົ້ມມະວະຈັງ ປະກູຈຈະ ເຕ
ສັພເພີ ຖຸກຂໍສະ ກະໂຣນຕຸ ສັງຂະຢັງ ຊ

“ອ່ອໂໂຮເສນະ ຫິນໄກຮັ້ງ”

ພ້ອມຍົນຄນໄກຮັດ ຕ້ອງກາຮໄນໄກຮັດ

- ჟათუ จิრัง ສະຕັງ ອົມໂມ ອົມມັກທອຮາ ຈະ ປຸດຄະລາ,
- ສັງໂໄ ໂທຖຸ ສະມັກໂຄ ວະ ອັດຖາຍະ ຈະ ນິຕາຍະ ຈະ,
- ອັນເທ ວັກຂະຕຸ ສັກໜີມີ ສັພເປີ ອົມມະຈາຣີໂນ,
- ຖຸກຜົນີ້ ສົມປາປຸແນຍຍານະ ອົມເນ ອະຮີຍັປປະເວທີເ ພາລິໂນ ພຸທຮະສາສະເນ,
- ປະສົນນາ ໂහນຕຸ ສັພເປີ ກາເລ ເກໂວ ປະວັສສະຕຸ,
- ສົມມາ ອາຮັງ ປະເຈຈັນໂຕ ສະມີກົງ ເນັດ ເມທະນິງ,
- ຖຸກຜົນີ້ກາວຍະ ສັດຕານັ້ນ ນິຈັງ ວັກຂັນຕີ ບຸດຕະກັ້ງ,
- ມາຕາ ປິຕາ ຈະ ອັດຕະຫຼັງ ປະຊັງ ວັກຂັນຕຸ ສັພພະທາ ແ
- ເຂວັງ ອົມເນະ ຮາຊາໂນ

คำทำວັດເຢືນ

(คำບູชาພຣະແລະປຸ່ພພກາຄນມກຣ
ໃຊ້ອໍາຍັງເດືອຍກັບคำทำວັດເຊົາ)

ຕ. ພຸທຮານຸສຸສົດ

ທັນທະ ມະຍັງ ພຸທຮັສສະ ກະຄະວະໂຕ ປຸ່ພພກາຄນະມະ

ກາຮັງເຈວະພຸທຮານຸສສະຕິນະຍົງຈະ ກະໂຮມະ ເສ.

ນະໂມ ຕັສສະ ກະຄະວະໂຕ ອະຮະນະໂຕ

ສົມມາສັນພຸທຮັສສະ ແ (ວ່າ ๓ ຄຽງ)

ຕັ້ງ ໂດ ປະນະ ກະຄະວັນຕັ້ງ ເຂວັງ ກັ້ດຍາໂນ ກິດຕີສັຫໂຣ ອັພງຸດຄະໂຕ,
ອືຕິປີ ໂສ ກະຄະວາ ອະຮະໜັງ ສົມມາສັນພຸທໂຣ, ວິຊາຈະວະນະ
ສົມປັນໂນ ສຸຄະໂຕ, ໂລກະວິຖຸ, ອະນຸຕຕະໂຣ ປຸ້ຮິສະທັນມະສາວະຄີ,
ສັດຕາ ແກະມະນຸສສານັ້ນ ພຸທໂຣ ກະຄະວາດີ.

ໆ. ພຸທຄາກິຄົດ

(ຫັນທະ ມະຍັງ ພຸທຄາກິຄົດ ກະໂຮມະ ເສ ເຊ)

ພຸທົ້ງວາງະຫັນຕະວະຮະຕາທີຄຸນາກິບຸຕໂຕ , ສຸທຄາກິຄູານະກະຈຸນາທີ ສະມາຄະຕັດໂຕ, ໂພເຂົສີ ໂຢ ສຸຂະນະຕັ້ງ ກະມະລັງວະ ສູໂຣ, ວັນທາມະໜັງ ຕະມະຮະໝັງ ສີරະສາ ທີ່ເນັ້ນທັງ,ພຸທໂຣ ໂຢ ສັພພະ ປານື່ນັງ ສະຮະໝັງ ເຂມະນຸຕະນັ້ນ,ປະສູມານຸ່ສສະຕິງງານັ້ນ ວັນທາມີຕັ້ງ ສີເຣະໜັງ,ພຸທົ້ງສສາຫໍສົມີ ທາໄສ (ທາສີ) ວະ ພຸທໂຣ ເມ ສາມີກິສສະໂຣ, ພຸທໂຣ ຖຸກຂໍສສະ ມາຕາ ຈະ ວິຄາຕາ ຈະ ອິຕໍສສະ ເມ, ພຸທົ້ງສສາຫັ້ງ ນີຍາເທີມ ສະວິຮັງຜູ້ອົງວິຕຸງຈຸຈິທັງ, ວັນທັນໂຕໜັງ (ຕື່ໜັງ) ຈະວິສສາມີ ພຸທົ້ງສເສວະ ສຸໂພຣິຕັ້ງ, ນັດຖືເມ ສະຮະໝັງ ອັງງົງ ພຸທໂຣ ເມ ສະຮະໝັງ ວະຮັງ, ເອເຕັນະ ສັຈຈະວັນເຊີນະ ວັດເໝຍຍັງ ສັດຖຸ ສາສະເນ, ພຸທົ້ງ ເມ ວັນທະມາເນນະ (ມານາຍະ) ຍັງ ບຸງຜູ້ ປະສຸດັ່ງ ອີຣະ, ສັພເປີ ອັນຕະວາຍາ ເມ ມາເຫຼຸງ ຕັ້ສສະ ເຕະສາ.ກາເຢະ ວາຈາຍະ ວະ ເຈຕະສາ ວາ, ພຸທເຮົາ ກຸກົມມັງ ປະກະຕັ້ງ ມະຍາຍັງ, ພຸທໂຣ ປົກົມກັນຫະຕຸອັຈະຍັນຕັ້ງ, ກາລັນຕະເຮ ຕັ້ງວະວິຕັ້ງ ວະ ພຸທເຮ.

ໆ. ອັນມານຸ່ສສະຕິ

(ຫັນທະ ມະຍັງ ອັນມານຸ່ສສະຕິນະຍັງ ກະໂຮມະ ເສ ເຊ)

ສ່ວັກຂາໂຕ ກະຄະວາຕາ ອັນໂມ, ສັນທິງງົງໂກ ອະກາລິໂກ ເອີປໍສລິໂກ, ໂອປະນະຍິໂກ ປັຈຈັດຕັ້ງ ເວີຕັ້ພໂພ ວິງຜູ້ໜູ້ໜູ້.

៤. ជំមាតិគិតិ

(ហ៊ងទេ មនីយ៉ា ជំមាតិគិតិ ការពូរ សេ ១)

ស្ថាកម្មាគាត់តាពុជនេ ឲ្យគោរេសោនេ សេយិយេ, ឲ្យ ម៉ឺគគោរេបារេបោរិយ៉ា
ឱ្យតិវិមុខខេរោទ, ជំមួល កុលធនបាបតាមនា ពេទេទារិទារី,
វិនិយាយអ៉ាង ពេមមេខ្សោយ វរិនុមនេមេត៉ង, ជំមួល ឲ្យ សំដុះ
បាលិនឹង សេរោលុះ ឈើមមុតពេមី, ឬតិយានសសេតិវិញ្ញានុះ វិនិយាយិត៉ង
សិរោនអ៉ាង, ជំមួលសាតីសុវិទ្ធិ ទាសី (ទាសី) វារ ជំមួល មេ សាមិកសសេទ្រ,
ជំមួល ឬកុំសសេ មាតា ឬ វិទាតា ឬ ហិតសសេ មេ, ជំមួលសាតី
និយាយទៅ សេវិរុបុិវិតិធមុជីថ៉ា, វិនិយាយពេទេ (ពីអ៉ាង) ឬវិសសាមិ
ជំមួលសសេ សុទិមមេត៉ង, នៅទី មេ សេរោលុះ ឃុំឃុំ ជំមួល
មេ សេរោលុះ វរិយ៉ា, ខេតុនេ ស៊ីចុចុវិញ្ញានេ វិញ្ញានេ ឬទេមិយ៉ា
សេតុសាសេ, ជំមួល មេ វិនិយាយនេ (មានយុទ្ធសាស្ត្រ) ឃុំ បុំឃុំ ឬ
បេសុតុង ឬនី, សំដុះ ឯធម៌ មេ មាមេសុង ពេសសេ ទេមេសាតា.
ការឈើ វាជាយេ វារ ទេទេសា វា, ជំមួល កុកុមួល បេកបេក មេយាយុំ,
ជំមួល បេភិគិតិនេ ឃុំឃុំយុំត៉ង, ការឈើទេទេ សេរិទុង វារ ជំមួល.

៥. តេងមានុសតិ

(ហ៊ងទេ មនីយ៉ា សេរិទុង ការពូរ សេ ១)

សុបេភិប៊ិនិ ការគោរេពិ សាហេការសេងិឡុ, ឬឬបេភិប៊ិនិ ការគោរេពិ
សាហេការសេងិឡុ, ឲ្យយើបេភិប៊ិនិ ការគោរេពិ សាហេការសេងិឡុ,
សាមិជិបេភិប៊ិនិ ការគោរេពិ សាហេការសេងិឡុ, ឬទិន្នន័យ ឱតតារិ
ប្រិសសុគានិ ឯកុវិញ្ញាន ប្រិសប្រុគគគលា, ខេសេ ការគោរេពិ សាហេការសេងិឡុ,
អាងុនេយិយេ បាងុនេយិយេ ទេកិឈើយិយេ, ឃុំឃុំលីកករោនិយេ,
ឧបនុតពេទេ បុំឃុំឃុំឃុំឃុំ តេងមានុសតិ.

ບ. ສັນພາກີຄືດ

(ຫັນທະ ມະຂັງ ສັນພາກີຄືດ ກະໂຮມະ ເສ ພ)

ສັທິນມະໂໂ ສູປະກຸປັດຕົວນາທິບຸດໂຕ, ໂຢງວັຈີພົມ ອະວິຍະບຸຄະລະ ສັງຂະເສົງໂຖ້ງ, ສີລາທິນມະປະວະວາສະຍະກາຍະຈິຕໂຕ, ວັນທາມະໜັງ ຕະມະວິຍານະ ຄະນັງ ສຸສຸທັງ, ສັງໂໄ ໂຍ ສັພພະປານີ່ນ ສະວະນັງ ເຂມະມຸຕະຕະນັງ, ຕະຕີຍານຸສະຕິກູຈູນັງ ວັນທາມີ ຕັ້ງ ສີເວນະ ທັງ, ສັງໝັສສາຫໍສົມີ ທາສີ (ທາສີ) ວະ ສັງໂໄ ເມ ສາມີກີສະໂຣ, ສັງໂໄ ຖຸກຂັ້ສະ ມາຕາ ຈະ ວິຊາຕາ ຈະ ອິຕັສະ ເມ, ສັງໝັສສາຫັ້ງ ນິຍາເທີມ ສະວິຮູບໜີວິດຟູຈີທັງ, ວັນທັນໂຕທັງ (ຕີທັງ) ຈະວິສສາມີ ສັງໝັສໂປະກຸປັນນະຕັ້ງ, ນັຕຩ ເມ ສະວະນັງ ອັນຍັງ ສັງໂໄ ເມ ສະວະນັງ ວະວັງ, ເອເຕະນະ ສັຈຈະວັງເຊັນະ ວັດເມຍຍັງ ສັດຖຸ ສາສະເນ, ສັງໝັງ ເມ ວັນທະມາແນ່ນະ (ມານາຍະ) ຢັງ ປຸ່ງຍັງ ປະສຸດັ່ງ ອີຍະ, ສັພເພີ ອັນຕະວາຍາ ເມ ມາເຫຼື່ງ ຕັ້ສສະ ເຕະຫະສາ.

ກາເຢັນນະ ວາຈາຍະ ວະ ເຈຕະສາ ວາ, ສັງເມ ກຸກັມນັ້ນ ປະກະຕັ້ງ ມະບາ ຢັ້ງ, ສັງໂໄ ປະກຸດຄົ້ນຫະຕຸ ອົຈຈະຍັນຕັ້ງ, ກາລິນຕະເຮ ສັງວະວິຕຸງ ວະ ສັງເມ (ຈບດໍາທຳວັດຮັບຍິນ)

ເຕັ້ນ ລູບລົມ ລູ້
ການເຫັນໄປໂລຍງກາງ ນັ້ນຕີ້ວັນເປົ້ນມູ້

ນັດໃຈ ຊັນຕີ ບັນ ລູ້
ໂລຢືນເອົ້າກວ່າຄລາມເລົ່າມໄນ້

នະໂມ មេ សំពិលភុទ្ធនាំង

(ហ៊ូនខែ មាមួយ សំពិលភុទ្ធនាំង នេមអារ៉ាង កងទូរមេ សេ ។)

- | | |
|---|---|
| <ul style="list-style-type: none"> • នະໂມ មេ សំពិលភុទ្ធនាំង • តែនង់កែវ មេហាវីវិ • សេរោចនៅកែវ តុកដឹង • ក្រោនទូល្បូនុ ឱ្យដោលបានកើឡូ • សុមេនិ សុមេនិ នីវិ • សីវិទិ គុណសំសៀមប័ណ្ណិ • បេញុមិ តុកដឹងប៉ូទិ • បេញុមិតុកដឹង ស៊តតែសាតិ • សុខាទិ សំពិលភុទ្ធជិ • ច័តនោតីតី ការរុណិកិ • សិទិតិតិ ធមៗសំនិ • បុសិតិ ឈាម គុណិតិ • តិវិ សំពិលភុទ្ធជិ ស៊តតា • កងកុស់និ ស៊តតោវាទិ • កែតាគសំបុត្រ សិរិសំប័ណ្ណិ | <ul style="list-style-type: none"> ឯុប័ណ្ណនាន់ មេហែតិនៃ មេវីង កែវ មេហាយេសិ ឲ្យប៉ែកែវ ក្នុងនិន្ទេសិ ម៉ងគោល បុរីសាស់ការ រោគទិ រោគពិវាពុមេនិ ធមៗនេមេតីតី ឱ្យប៉ុតតែមេ នារោទិ វេរោសារេវិ សុមិទិ ឲ្យប៉ែកិច្ចការលិ ិមេតីតី ឯុវាស់ការ ិមេតីតី ពេមុន្ទិទិ ពិសិតិ ឈាម វេរោព័ំពិ វិប៉ែតីតី ឈាម ធម្មប៉ែមិ រោសសេរិ សុខាមេយេកិ ការុណិតិ រោណិត្យុមេនិ គិតិតិ គិតិតិ |
|---|---|

ອະຕີຕະບັດຈະເວັກຂະໜະວິທີ

(ຫັນທະ ມະຍັງ ອະຕີຕະບັດຈະເວັກຂະໜະປາສູ້ງ ກະລານະ ເສ. ໆ)

- ຂໍ້ຂະ ມະຍາ ອະບັດຈະເວັກຂີ້ຕົວ ຢັ້ງ ຈຶ່ງຮັງ ປະວິກຸດຕັ້ງ,
- ຕັ້ງ ຍາວະເຖວະ ສື່ຕັສສະ ປະວິກຸດຕາຍະ,
- ອຸນໍ້ສສະ ປະວິກຸດຕາຍະ,
- ທັ້ງສະມະກະສະວາດາຕະປະສົງສະປະສົມຜັສສານັ້ນ
ປະວິກຸດຕາຍະ,
- ຍາວະເຖວະ ຫົກໂກປິນະປະວິຈາທະນັດຕັ້ງ.

- ຂໍ້ຂະ ມະຍາ ອະບັດຈະເວັກຂີ້ຕົວ ໂຍ ປິນທະປາໂຕ
ປະວິກຸດໂຕ,
- ໄສ ເນວະ ທະວາຍະ ນະ ມະທາຍະ ນະ ມັນທະນາຍະ
ນະ ວິກູສານາຍະ,
- ຍາວະເຖວະ ອົມສສະ ກາຍັສສະ ສູງຕິຢາ ຍາປະນາຍະ
ວິທີງສຸປະະຕິຢາ ພົບໜະຈະວິຍານຸຄຄະຫາຍະ,
- ອິຕີ ປຸ່ຽນຄູ່ຈະ ເວທະນັ້ນ ປະວິທັງຂາມີ ນະວັດູຈະ
ເວທະນັ້ນ ນະ ອຸປປາເທສສາມີ,
- ຍາຕົ້ວາ ຈະ ໝ ກະວິສສະຕີ ອະນະວັດູຈະຕາ ຈະ ພາສູວິຫາໄວ
ຈາຕີ.

- อัชชะ มະຍາ ອະปៈជជំវកិច្ចា យ៉ា សេនាសោន់
ប្រវត្តិតាំង,
 - ព៉ាង យាមេទេវ សីត់សែ ប្រវិមាតាយេ,
 - អុណ៍ហ៊ែសែ ប្រវិមាតាយេ,
 - ទ៉ាងសោមភោរោគតាតាតោប្រសិទ្ធសប់សំដែលសាន់
ប្រវិមាតាយេ,
 - យាមេទេវ អូតុប្រិសសេយវិនិទ្ទេនៃ ប្រវិស់លាត
នារាមតាំង.
-
- อัច្ចុង មະយា ອະបៈជជំវកិច្ចា ឲ្យ គិតាននបៈជជំបៈ
កេសុខប្រវិកុទ្ទិ ប្រវត្តិតិ,
 - តួ យាមេទេវ អុបំបាននៃ រោយយាបាហិកាន់
រោទនាន់ ប្រវិមាតាយេ,
 - អើយាប័ធម៌ប្ររោមតាមាតិ.

ករណីនៃអិមិនា

អំពី មនុស្ស ឬទិសនាខ្សែត្រានេះគាត់យើ រាល់នាម នៅ ទៅ

- អិមិនា ប្រុញឈុំកំមេនន ឬប័ធម៌លាយា គុណុតពេរវា,
 - ការិយុប្រការ ឬ មាតាបិតា ឬ ល្អាចេរកា
- (១) បិយា មនុស្សិយ ឱ្យិមិនា រាជា គុណវោនតា នំរាបិ ឬ,

- វិវឌ្ឍមែមារា ចុខិនទា ចុ
- យេស៊ី មិតិតា មងុសសា ចុ
- សំពេះ ស៉ុតា សុខិ លុនតុ
- សុខុង ចុ ពិវិគីង លេនតុ,

តិកាប់បាតា^(២) ចុ ពេវតា,
ម៉ោងតិតា ពិរិភាពី ចុ,
បុណ្យលូនិ បោកចានិ មេ,
ីិប៉ែង បាបេត់ល ឲ មេត៉ង ។

- ិមិនា បុណ្យលូកំង់មេនេ
- ីិប៉ែង សុលាភោ ខេវ
- យេ ស៉ុតានេ ិនា ឯំមោ
- ឯស៉ុតុ សំពិប៉ែង
- អូចុជិត៉ង សេតិបុណ្យលា
- មារា លេវ៉ីនតុ ិនកាស៉ង
- ផុទទាចិថ្មិបោរៈទិ នាទិ
- នាទិ ប៉ែងឱកិបុទិ ចុ
- ពេតិតោមានុរាងេនេ

ិមិនា អុទិសេនេ ចុ,
តែនុបាតានេឡេហេនេ,
យោវ និពិណោនេទិ មេម៉ា

ឃិតិត ូចិ រាជេ រាជេ,
ស៉ុតលិខិ វិរិយ៉ាមិនា,
ការតុលូច វិរិយ៉ែ មេ,
ឯំមេ នាទិ វគ្គុតោបេមេ,
ស៉ិមេ នាទិតោបេ មេម៉ា,
មានកាស៉ង លេវ៉ីនតុ មោ ។

ការរោនិយោមេតោតែតិច

- ការរោនិយោមេតោកសោលេនេ ិំត៉ង
 - ស៉ុកិ អុូូ ចុ សុូូ ចុ
 - ស៉ុតុសស៉ិក ចុ សុភោ ិ
 - ស៉ុតិិនិរិយិ ចុ ិនិភិក ចុ
 - នេ ចុ ុូកាត៉ង សេមាថោ កិលិចិ ិនេ ិលិចិ ិនេ ិលិចិ
- ស៉ុត៉ង ប្រ៉ង ិវិសោមេទិ ចុ
 - សុវិចិ ិសសោ មុុ ិនេ ិមានិ
 - ិកប្រិកិចិ ចុ ស៉ុតលុកុវុតិទិ
 - ិកប្រិកិចិ កុលិសិ ិនេ ិមិទិទិ
 - ិនេ ិលិចិ ិនេ ិលិចិ ិនេ ិលិចិ

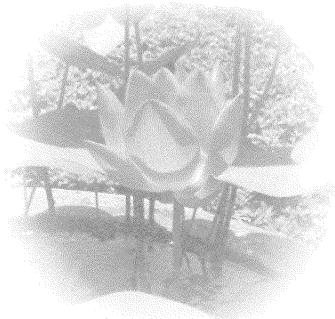
- សុខិន វា មីនិន និងទុ
- យេ កែវ បាន់ភូតុតិ
ទីមា វា យេ មេហ៊នទា វា
ទិភ្លុតា វា យេ ឈ ឧបិភ្លុតា
ភូតា វា សំភកោវិសី វា
នេ ប៉ែន ប៉ែន និកុពេដោ
- ឃុំទិន្នន័យ ប៉ែនីភ័ណ៌សូល្បា
- មាតា ឃោតា និយ៉ា បុតុត៉ា
- កែវាំបិ សំពុជ្រុទេសុ
- មេតុតុមេតុ សំពុជ្រុតុក់សុមុង
- ឬុមឹង ឧបិនិ ឈ គិរិយ៉ាមេតុ
- ទិភ្លុតុមេតុរ៉ា និសិនិន វា
- កោត៉ា សេតុង ឧបិនិឡើយ៉ា
ទិភ្លុតុមេតុ ឧបិនិប៉ែនមេមេ
- ការុមេសុ វិនិយ័យ គេរ៉ា

សំពុជ្រុ ស៊តតា ភេវ៉ានតុ សុិតិតា,
ពេសា វា តាមរា វា ឧបិនិសោសា
មេមិនិមា វិសសកា ឧបិនិកុលា
យេ ឈ ឬុទិ វេសនិ ឧបិនិទិ
សំពុជ្រុ ស៊តតា ភេវ៉ានតុ សុិតិតា,
នាគិមិនិមិនិ កោត៉ា ឱ កិលិ,
នាមិនិមិនិ មេមិនិមិនិ ទុកុមិនិទិ,
ឧបិនិសុសា កោកបុតុតោមេនុវកទិ,
មាននេសំភកោវិសី ឧបិនិមិនិ,
មាននេសំភកោវិសី ឧបិនិមិនិ,
ឧបិនិសមិនិ ឧបិនិវេវិង,
សេសេយ៉ា កោកបុតុតោមេនុវកទិ,
ឬុមេមេមេតុ វិហារិ ឬុមេមេអុ,
សិលិវា កោកបុតុតោមេនុវកទិ,
នេ ឱ ឲ្យាតុ គុកបោះសេយ៉ា បុងវេតិិ ឯ



ຂໍ້ມະປະເບີຕະຄາດາ

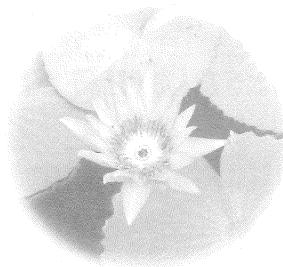
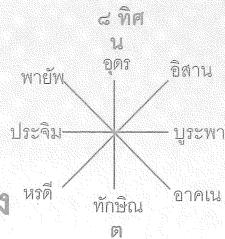
- ວິຊູປັກເຂົ້າ ເມ ເມຕັດ ເມຕັດ ເຂຣປະເລີ ເມ,
- ຂໍພຍາປຸຕ່າທີ ເມ ເມຕັດ ເມຕັດ ກົມໜາໂຄຕະມະເກີ ຈະ,
- ອະປາທະເກີ ເມ ເມຕັດ ເມຕັດ ທີປາທະເກີ ເມ,
- ຈະຕຸປປະເທີ ເມ ເມຕັດ ເມຕັດ ພະຫຸປປະເທີ ເມ,
- ມາ ມັງ ອະປາທະໂກ ຫົງສີ ມາ ມັງ ຫົງສີ ທີປາທະໂກ,
- ມາ ມັງ ຈະຕຸປປະໂທ ຫົງສີ ມາ ມັງ ຫົງສີ ພະຫຸປປະໂທ,
- ສັພເພ ສັດຕາ ສັພເພ ປານາ ສັພເພ ຖຸດາ ຈະ ເກວະລາ,
- ສັພເພ ກັ້ວຈານີ ປັສສັນຕຸ ມາ ກີ່ງຈື ປາປະມາຄະມາ,
- ອັບປະມາໂນ ພຸຖໂຣ ອັບປະມາໂນ ອັມໂມ ອັບປະມາໂນ ສັງໂມ
ປະມານະວັນຕານີ ສີຮົງສະປານີ ອະທີ ວິຈົນກາ ສະຕະປະທີ
ອຸນຸນານາກີ ສະຮະພູ ມູສີກາ ກະຕາ ເມ ຮັກຂາ ກະຕາ ເມ
ປະວິດຕາ ປະກູກກະມັນຕຸ ຖຸດານີ ໄສ້ຮ້າ ນະໂມ ກະຄະວະໂຕ
ນະໂມ ສັດຕັນມັງ ສົມມາສັມພຸທ່ານັ້ນ ບໍ່



คานาโพธิบาท

๑. บูรพาธรัสมิ่ง
๒. อาคະเนรัสมิ่ง
๓. ทักษิณรัสมิ่ง
๔. หอดีรัสมิ่ง
๕. ปจฉิมรัสมิ่ง
๖. พายัพรัสมิ่ง
๗. อุดรรัสมิ่ง
๘. อิสานรัสมิ่ง
๙. ประจวบวีรัสมิ่ง
๑๐. อากาศรัสมิ่ง

พระพุทธะคุณัง พระธัมเมตัง พระสังฆানัง ทุขะโรค-
 ภัย วิวัฒชัยเย สัพพะทุกข์
 สัพพะศิก สัพพะโรค
 สัพพะภัย สัพพะเคราะห์
 เสนียดจัญໄร วิวัฒชัยเย
 สัพพะဓนัง สัพพะลาภัง
 ภวันตุ เม รักขันตุ
 สุรักขันตุฯ



คานากร ได้หน้อในໂຕ ໄທ່ອະປະເຮົາເປັນແລືດທ່າງບົດວັກຕາມແລ້ວ
 ແລະ ອັດຕິໂຕ ໃຫ້ທຸດພັນລາກີແລ້ວ ຕັ້ງໜາ ດູບຖານ ດຽວມ ທຶນສີ ມຣີ້ໜາ
 ນຸ້ດພັນລາກຕຽນຖານຖານທີ່ມີມໂດຍ ແລ້ວພນນຳນູ້ລ່າຍ່າງໝື່ ຊົ້ວພຣະນີພພນ
 ເປັນໄສລີໃນໂຕ

คามัมปคลจักรวาลแปดทิศ

อิมสัมิงมงคลจักรวาลหั้แปดทิศ ประสิทธิ
จามาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกัน
ห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อันตتا, ราชะ เสมนา
เขตเต, สะมันตา สะตะโยะนะสะตะสะหัสสานิ

พุทธะชาลະประริกเขตเต รักขันตุ
สุรักขันตุ ฯ

.....รัมมะชาลະประริกเขตเต รักขันตุ
สุรักขันตุฯ

.....ปัจเจกะพุทธะชาลະประริกเขตเต
รักขันตุ สุรักขันตุฯ

.....สังมะชาลະประริกเขตเต รักขันตุ
สุรักขันตุ ฯ

คดอนร์รูดใจหันโลในໂຕ ๔๘ประตรีวะเป็นເລືດທ່າກັບຄວາມ
ຮ່າຍໝໍາໃຈໃນຫຼັນທີ່ອະຫວຍດຕໍ່ໂຕໃຫ້ຫຼຸດພ້ນດາກຄວາມທຸກໆທ່າງ
ໃຈໆນາງໃນລົ້ງໂລຣ ກາງເຊື່ອນເກີດເຊື່ອນຕາຍ ເປັນໄມ້ນິໃນໂຕ

คำให้การมี ๓๐ ทัศ

(ฉบับดังเดิมของครุนาเจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนาไทย)

๑. ท่านะปาระมี สัมปันโน ท่านะอุปะปาระมี สัมปันโน ท่านะประมัตตะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขากะปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะ瓦

๒. สีละปาระมี สัมปันโน สีละอุปะปาระมี สัมปันโน สีละประมัตตะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขากะปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะ瓦

๓. เนกขัมมะปาระมี สัมปันโนเนกขัมมะอุปะปาระมี สัมปันโนเนกขัมมะประมัตตะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขากะปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะ瓦

๔. ปัญญาปาระมี สัมปันโน ปัญญาอุปะปาระมี สัมปันโน ปัญญาประมัตตะปาระมีสัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขากะปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะ瓦

๕. วิริยะปาระมี สัมปันโน วิริยะอุปะปาระมี สัมปันโน วิริยะ ประมัตตะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขากะปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะ瓦

๖. ขันติปาระมี สัมปันโน ขันติอุปะปาระมี สัมปันโน ขันติประมัตตะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขากะปาระมี สัมปันโน อิติปิ โส ภะคะ瓦

៧. ស័គមប្រាមី សំបៀនិន ស័គមអូប្រាមី សំបៀនិន ស័គមតតជប្រាមី សំបៀនិន មេពតា ឬមិត្តី ករុណា មុទិតា ឬបេកខាប្រាមី សំបៀនិន ឯធមិតិ ស វគគគវា

៨. ឧិធម្មានប្រាមី សំបៀនិន ឧិធម្មានអូប្រាមី សំបៀនិន ឧិធម្មានតតជប្រាមី សំបៀនិន មេពតា ឬមិត្តី ករុណា មុទិតា ឬបេកខាប្រាមី សំបៀនិន ឯធមិតិ ស វគគគវា

៩. មេពតាប្រាមី សំបៀនិន មេពតាអូប្រាមី សំបៀនិន មេពតាប្រាមី សំបៀនិន មេពតាប្រាមី សំបៀនិន មេពតា ឬមិត្តី ករុណា មុទិតា ឬបេកខាប្រាមី សំបៀនិន ឯធមិតិ ស វគគគវា

១០. ឬបេកខាប្រាមី សំបៀនិន ឬបេកខាអូប្រាមី សំបៀនិន មេពតា ឬមិត្តី ករុណា មុទិតា ឬបេកខាប្រាមី សំបៀនិន ឯធមិតិ ស វគគគវា

១១. ទេសប្រាមី សំបៀនិន ទេសអូប្រាមី សំបៀនិន ទេសប្រាមី សំបៀនិន ទេសប្រាមី សំបៀនិន មេពតា ឬមិត្តី ករុណា មុទិតា ឬបេកខាប្រាមី សំបៀនិន ឯធមិតិ ស វគគគវា

ឬទឹង សេរាលុង គ៉ុជាមិ, ឯំម៉ោង សេរាលុង គ៉ុជាមិ, សេរាលុង សេរាលុង គ៉ុជាមិ នំមាសិង

ស្ថានិត្យការងារលាភក្រោម និង ក្រោមក្រុងក្រោម និង ក្រោមក្រុងក្រោម

ຂະໜະປະຮິດຕັບ

ມະຫາກຊຸມືນິໂກ ນາໂຄ ອິດຍະ ສັພພະປາລີນັ້ງ ນູ່ເຮົວຕ່າງ
ປາຣະມື ສັພພາ ປັດໂຕ ສົມໂພຮິມຸຕະມັງ, ເອເຕັນະ ສົຈຈະວັຊເຊັນະ
ໂທຸ ແຕ ຂະຍະມັງຄະລັງ

ຂະຍັນໂຕ ໂພຮິຍາ ມູແລ ສັກຍານັ້ງ ນັ້ນທີວັດຜະໂນ ເຂວັງ ຕົວັງ
ວິຊະໄຍ ໂທີ ຂະຢັສສຸ ຂະຍະມັງຄະເລ ອະປະຮາຊີຕະປໍລັງເກ ສີເສ
ປະສູງວິປາຂະເວ ອະກຳເສເກ ສັພພະພຸທຮານັ້ງ ອັດຕັບປັດໂຕ ປະໂນທະຕີ,
ສຸນັກຂັດຕັ້ງ ສຸມັງຄະລັງ ສຸປະກາຕັ້ງ ສຸໜ່ງສູງຕັ້ງ, ສຸຂະໂນ ສຸມຸ່ນຸດໂຕ
ຈະ ສຸຍົງຈັງ ພັກໜໍມະຈາກີສຸ, ປະທັກຂີ້ນັ້ນ ກາຍະກົມມັງ ວາຈາກົມມັງ
ປະທັກຂີ້ນັ້ນ, ປະທັກຂີ້ນັ້ນ ມະໂນກົມມັງ ປະນີ້ເຕ ປະທັກຂີ້ນາ,
ປະທັກຂີ້ນານີ ກົດຕ່ວານະ ລະກັນຕົດເຕ ປະທັກຂີ້ເນາ

ກະວະຕຸ ສັພພະມັງຄະລັງ	ຮັກຂັ້ນຕຸ ສັພພະເທວະຕາ,
ສັພພະພຸທຮານຸກາເວນະ	ສະຖາ ໄສຕົດີ ກະວັນຕຸ ເຕເ
ກະວະຕຸ ສັພພະມັງຄະລັງ	ຮັກຂັ້ນຕຸ ສັພພະເທວະຕາ,
ສັພພະອັມມານຸກາເວນະ	ສະຖາ ໄສຕົດີ ກະວັນຕຸ ເຕເ
ກະວະຕຸ ສັພພະມັງຄະລັງ	ຮັກຂັ້ນຕຸ ສັພພະເທວະຕາ,
ສັພພະສັງມານຸກາເວນະ	ສະຖາ ໄສຕົດີ ກະວັນຕຸ ເຕເ
(ດັ່ງສາວດເພື່ອຕົນເອງ ໃຫ້ຄຳວ່າ ເມ ແກນ ເຕ)	

พระคานธินบัญชร

เพื่อให้เกิดความนุภาพยิ่งขึ้น ก่อนเจริญการนาฬินบัญชร

ตั้งนะโม ๓ จบก่อน แล้วระลึกถึง สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พرحمรังสี)

ปุตตตะภามิ ละเก ปุตตัง

อัตติ กาเย กายะណายะ

อติปิสภะคระหว ยะมะราชาโน

มรนังสุขั้ง อະระหั้ง

๑. ชະຍາສະนาคคตฯ พุทธฯ
จะดุสัจจาสะกัง ระสัง

๒. ตันหั้งกระทาทะไย พุทธฯ
สัพเพ ประติภูจิตा มัยหั้ง

๓. สีเต ประติภูจิติ มัยหั้ง
สংໂໂ ประติภูজিতি มัยহং

๔. หะทะเย เม อະນুরুทโธ
โගณทัญญู ปঞ্জুষিগাদ্যস্মিং

๕. ทักษิณ เ สະວเน มัยหั้ง
กัสสະໂປ จะ ມະຫານາມি

๖. เกสันเต ปঞ্জুষিগাদ্যস্মিং
নিসিন্নি শিশম্পন্ননি

๗. กุມารະกัสสະໂປ ເດໂຣ
ໂສ ມັຍໜັງ ວະທະນ ນິຈັງ

ระยะภามิ ละเก ระยะ

เท่านั้ง ปียะตัง ศุตตະวา

ທ້າວເວສສຸວັນໂນ

ສຸຄະໂຕ นะມີ ພຸທດາຍະ

ເຊະວາ ມາຮັງ ສະວະහະນັ້ງ
ເຢ ປົວືສຸ ນະວາສະກາ.

ອູ້ງສູ້ວິສະຕີ ນາຍະກາ

ມັດຕະເກ ເຕ ມຸນີສສະວາ.

ພຸທໂຣ ອັນໂມ ທະວິໄລຈະເນ
ອຸເຣ ສັພພະຄຸນາກະໂ.

ສາරීປຸຕໂຕ ຈະ ທັກຂີໂນ

ໂມຄັດລາໂນ ຈະ ວາມະເກ.

ອາສູງ ອານັນທະຮາຫຸໂລ

ອຸກາສູງ ວາມະໂສຕະເກ.

ສຸວິໂຍ ວະ ປະກັງກະໂ

ສີກີໂຕ ມຸນີປຸງຄະໂ.

ມະເຫັສີ ຈິຕຕະວາທະໂກ

ປະຕິບູງສູ້ສີ ຄຸນາກະໂ.

- ໜ. ບຸລຸໂນ ຂັງຄຸລິມາໄລ ຈະ
ເກຣາ ປັນຈະ ອີເມ ທາຕາ
- ໜ. ເສາສືຕິ ມະຫາເගຣາ
ເອເຕັສືຕິ ມະຫາເගຣາ
ຂະລັນຕາ ສີລະເຕເຊັນະ
- ໜ. ຮະຕະນັງ ບຸວະໂຕ ອາສີ
ຮະບັດຄັງ ປັຈະໂຕ ອາສີ
- ໜ. ຂັ້ນຮະໂມຮະປະວິດຕັ້ງຈະ
ອາກາເສ ຂະທະນັງ ອາສີ
- ໜ. ຂື້ນະນານາ ວະວະສັງຍຸດຕາ
ວາຕະປິດຕາທີສັນຫາຕາ
- ໜ. ອະເສຳ ວິນະຍັງ ຢິນຕຸ
ວະສະໂຕ ເມ ສະກິຈເຈນະ
- ໜ. ຂື້ນະປັນຈະຮັມໜັນໜີ
ສະຫາ ປາເລັນຕຸ ມັງ ສັພເພ
- ໜ. ອີຈະຈະມັນໂຕ
ຂື້ນານຸກາເງນະ
ຮົມມານຸກາເງນະ
ສັ້ນພານຸກາເງນະ
ສັກຮົມມານຸກາວະປາລີໂຕ
- ອຸປາລີ ນັນທະສີວະລີ
ນະຕາງູ ຕິລະກາ ມະນະ.
ວິຊີຕາ ອືນະສາວະກາ
ຂີຕະວັນໂຕ ອືນະເຮສາ
ອັກະມັງເຄສຸ ສັນຈິຕາ.
ທັກຂີເແນ ເມດຕະສຸດຕະກັງ
ວາມ ອັກະມັງເລະກັງ.
ອາງານາກີຢະສຸດຕະກັງ
ເສຳ ປາກຮະສັນຈິຕາ.
ສັຕະປາກຮະລັງ ກະຕາ
ພາທີຮັບຜັດຕຸປັບທະວາ.
ອະນັນຕະຂື້ນເຫຼະສາ
ສະຫາ ສັມພຸທຮະປັນຫະເງ.
ວິທະວັນຕັ້ງ ມະທີຕະເລ
ເຕ ມະຫາປຸງສາສະກາ.
ສຸຄຸຕິໂຕ ສຸວັກໂໃ
ຈີຕຸປັບທະໄງ
ຈີຕາຮີສັ້ນໂມ
ຈີດັນຕະວາໂຍ
ຈະການີ ຂື້ນະປັນຈະເຮຕີ.



គោលពារមាតាវិនបញ្ជរ

១. ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
បែលសំង់ ទរងិចិតពរមាតាវិនបញ្ជរ ដ្ឋុំពរំពួមជាមួយសេនារាជរាយនៃ
តំបន់សេរីយនុយនុយ គឺជាការបំពេជាបន្ទីយនៃសេនារាជរាយនៃ
បែលសំង់ ដែលបានបង្ហាញពីការបំពេជាបន្ទីយនៃសេនារាជរាយនៃ

២. មិន ២៨ ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

៣. ខ្លោពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
ជាបន្ទីយនៃសេនារាជរាយនៃបន្ទីយនៃសេនារាជរាយនៃ ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

៤. ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

៥. ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

៦. មុនីដ្ឋុំពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
គឺជាបន្ទីយនៃសេនារាជរាយនៃបន្ទីយនៃសេនារាជរាយនៃ ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

៧. ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

៨. ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

៩. ស៊ុនពរនីតិមាតារំពេជាបន្ទីយ
ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

១០. ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

១១. ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ
ពររដូទទេជាលេពរវនរាសភាពំពេជាបន្ទីយ

๑๒. ອົ່ງພຣະຊີນເຈົ້າທັງໝາຍນອກຈາກທີ່ໄດ້ກ່ລ່ວມາແລ້ວນີ້ ຜູປະກອບພວມມັດວ່າງກຳສັງນານາໝືມີສີລາທິຄຸນອັນມັນຄົງ ຄື່ອ ສັດຕະປະກາງເປັນອາກາຮົນມາດັ່ງລ້ອມເປັນກຳແຜງຄຸ້ມຄວອງເຈັດຫັນ

๑๓. ດ້ວຍເຫຼົານຸ່າກາພແໜ່ງພຣະອັນຕົືນ ເຈົ້າໄໝວ່າຈະທຳກິຈກາໄດ້ ແມ່ນຂໍພຣະພູທຣເຈົ້າເຂົ້າອາສີຍ່ອງໃນພຣະບັນຫຼຸງແວດວງກວງລ້ອມແໜ່ງພຣະສົມມາສົມພູທຣເຈົ້າ ຂອໂຮຄອຸປໍ່ທວຖກໆ ທັງກາຍນອກແລະກາຍໃນອັນເກີດແຕ່ໂຮຄ້າຍ ດື່ອໂຮຄລມ ແລະໂຮຄດີເປັນຕົ້ນ ເປັນສຸມງຽງສານ ຈົກຈັດໃຫ້ພິນາສີໄປອ່າໄດ້ເໜືອ

๑๔. ຂອພຣະມຫາບຸຮູຈ ຜູທງພຣະຄຸນອັນລໍາເລີສີທັງປົງນັ້ນ ຈອກວິບາລຂໍ້ພຣະພູທຣເຈົ້າ ຜູ້ອ່ອງໃນການທຶນ ທ່າມກາລາພຣະຊີນບັນຫຼຸງ ຂໍ້ພຣະພູທຣເຈົ້າ ໄດ້ຮັບກາງຄຸ້ມຄວອງ ປັກປັກຮັກໝາກາຍໃນເປັນອັນດີ ຈະນີ້ແລ

๑๕. ຂໍ້ພຣະພູທຣເຈົ້າ ໄດ້ຮັບກາງວິບາລດ້ວຍຄຸນານຸ່າກາພແໜ່ງສັຫຍວນຈຶ່ງໜະເສີຍໄດ້ຕື່ອົງຄຸ່ປ້ວອັນຕຽຍໄດ້ ທ່າຍອານຸກາພແໜ່ງພຣະຊີນພຣະພູທຣເຈົ້າ ຂັນະໜໍ້ກີກສີຕ່ວູດ້ວຍອານຸກາພແໜ່ງພຣະວຣມ ຂັນະອັນຕຽຍທັງປົງດ້ວຍອານຸກາພແໜ່ງພຣະສົງໝໍ ຂອຂໍ້ພຣະພູທຣເຈົ້າຈະໄດ້ປົງປັບຕິ ແລະຮັກໝາດຳເນີນໄປໂດຍສັວສດີເປັນນິຈິນິວັນດວ ເທິງ

ອານຸກາພແໜ່ງພຣະຄາຕາບັນຫຼຸງ

ຜູ້ໄດ້ໄດ້ສົວດວການພຣະຄາຕາບັນຫຼຸງຮົນນີ້ເປັນປະຈຳອ່ອງສຳເສນອຈະກຳໃຫ້ເກີດຄວາມເປັນສົຣົມງຄລສມບຸຮົມຟຸນຸນິພ ສັດຖຸໜຸ່ມພາລໄມ່ກໍລ້າກໍລ້າກາຮ້າ ໄປທາງໄດ່ຍ່ອມເກີດມະຕາມໜານຍິມ ເກີດລາກພຸນທົງຈັດກັຍຈາກກູ້ຜິປີສາຈຕລອດຈານຄຸນໄສຍ່ຕ່າງ ທ່ານໍາມັນຕົວແກ້ວິກລຈົວິດ ແກ້ສ່ວນໂຮຄກັຍຫາຍລື່ນເປັນສົຣົມງຄລແກ້ວິວິຕ ມີຄຸນານຸ່າກາພຕາມແຕ່ຈະປຣາດນາ ດັ່ງນີ້ມີບານວ່າ "ຝອຍທ່ວມຫລັ້ງໜ້າງ" ຈະເດີນທາງໄປທີ່ໄດ້ ສວດ ១០ ຈບ ແລ້ວອົງຮູງສູານຈະສຳເວົ້າສົມດັ່ງໄດ້

ນິຕົຕັດ ດාරුරුබන້ຳ ກົດບັນຫຼຸງກຕເກີດຕາ

ນຸ້ມຄລໄດ້ທີ່ມີຄລາມກຕບັນຫຼຸງຮັກມຕ່ອບົດາມາຮົດາ

ຕລອບລອດແຫ່ນນຸ້ມຄຸນທ່ານຕໍ່ໂຮຄລາມຕີ ເກົ່າໄດ່ວ່ານຸ້ມຄລນີ້ເປັນຄນຕີ

ยอดพระภัณฑ์ไตรปีก (ตันฉบับเดิม)

เปิดกรุได้ที่เมืองสوارคโลก มีคำกล่าวในหนังสือว่า ผู้ใดเมื่อໄວ่ประจำบ้านเรือน มีอานิสงส์ยิ่งกว่าได้สร้างพระเจดีย์ทองคำสูงเที่ยมเทวโลก และป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ทำมาหากินเจริญฯ

ผู้ใดสร้างໄว่สาดมนต์ สักการะบูชาเป็นกุศลอันยิ่งใหญ่และจะมีความสุขศิริสวัสดิ์เจริญต่อไป ทั้งปัจจุบันกาล อนาคต และภายภาคหน้า ด้วยคำนajaxองความเคารพในพระคາถา

สาดครบ ๗ วัน ครบอยุ หมดเคราะห์หมดโศกทุกประการ

ประวัติตันฉบับเดิมกล่าวไว้ว่า

หนังสือยอดพระภัณฑ์ไตรปีกนี้ มีคำกล่าวไว้ในหนังสือนำว่า ศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้ใดสาดมนต์ภาวนานุกคำเข้าแล้ว ผู้นั้นจะไม่ตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้านเรือน ก็จะป้องกันอันตรายต่าง ๆ จะภาวนาพระคາถาอื่น ๆ ลักษณะนี้จะคงอยู่นาน ๑๐๐ ปี อานิสงส์ก็ไม่เท่าภาวนาพระคາถาที่ครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่า อินทร์พระมหา ยมยักษ์ ที่มีอิทธิฤทธิ์จะเรมมิตรแผ่นอิฐเป็นทองคำก่อเป็นพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษย์โลกสูงชื่นไปจนถึงพระมหาโลกอานิสงส์ก็ยังไม่เท่าภาวนายอดพระภัณฑ์ไตรปีกนี้ และมีคำอธิบายคุณความดีไว้ในตันฉบับเดิมนั้น อีกหลายประการ

ตันฉบับเดิมเปิดกรุได้ที่เมืองสوارคโลก เป็นอักษรขอมจาไว้ในใบลาน หลวงธรรมารหิกรณ(พระภิกขุแสง)ได้นำแต่พระแท่นศิลาอาสน์ มงคลพิชณ์โลก จึงแปลเป็นอักษรไทย

ยอดพระภัณฑ์ไตรปีกนี้ ถ้าผู้ใดบริจาคมทรัพย์สร้างถาวรพระภิกขุ สงฆ์ - สามเณร หรือญาติสนิทมิตรสหาย สาดครบ ๗ วันหรือครบอยุ ปัจจุบันของตน จะบังเกิดโชคลาภทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง พั่นเคราะห์ และภัยพิบัติทั้งปวง

ພຣະຄາຕາຍອດພຣະກັນທີເຕຣປິມາກ

១. ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ອະຮະໜັງ ວະຕະ ໄສ ກະຄະວາ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ສົມມາສົມພູຖືໂຮ ວະຕະ ໄສ ກະຄະວາ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ວິຊາຈະຮະນະສົມປັນໃນ ວະຕະ ໄສ ກະຄະວາ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ສຸຄະໂຕ ວະຕະ ໄສ ກະຄະວາ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ໂຄກວິຫຼ ວະຕະ ໄສ ກະຄະວາ.

ອະຮະໜັງ ສະວະນັງ ຕັ້ງຈາມີ. ອະຮະໜັງ ສີວະສາ ນະມາມີ.

ສົມມາສົມພູຖືົງ ສະວະນັງ ຕັ້ງຈາມີ. ສົມມາສົມພູຖືົງ ສີວະສາ ນະມາມີ.

ວິຊາຈະຮະນະສົມປັນແນ່ງ ສະວະນັງ ຕັ້ງຈາມີ.

ວິຊາຈະຮະນະສົມປັນແນ່ງ ສີວະສາ ນະມາມີ. ສຸຄະຕັງ ສະວະນັງ ຕັ້ງຈາມີ.

ສຸຄະຕັງ ສີວະສາ ນະມາມີ. ໂຄກວິຫັງ ສະວະນັງ ຕັ້ງຈາມີ.

ໄລກວິຫັງ ສີວະສາ ນະມາມີ.

២. ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ອະນຸດຕະໂລ ວະຕະ ໄສ ກະຄະວາ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ປຸ້ມະສາວະດີ ວະຕະ ໄສ ກະຄະວາ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ສັດຕາ ເທວະນະນຸສສານັງ ວະຕະ ໄສ ກະຄະວາ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ພູຖືໂຮ ວະຕະ ໄສ ກະຄະວາ.

ອະນຸດຕະວັງ ສະວະນັງ ຕັ້ງຈາມີ. ອະນຸດຕະວັງ ສີວະສາ ນະມາມີ.

ປຸ້ມະສາວະດີ ສະວະນັງ ຕັ້ງຈາມີ. ປຸ້ມະສາວະດີ

ສີວະສາ ນະມາມີ. ສັດຕາ ເທວະນະນຸສສານັງ ສະວະນັງ ຕັ້ງຈາມີ.

ສັດຕາ ເທວະນະນຸສສານັງ ສີວະສາ ນະມາມີ. ພູຖືົງ ສະວະນັງ ຕັ້ງຈາມີ.

ພູຖືົງ ສີວະສາ ນະມາມີ.

៣. ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ຫຼູປະໜັນໂຮ, ອະນິຈຈະລັກຂະແນະປາຮະມີ ຈະ ສົມປັນໃນ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ເທກນາໜັນໂຮ ອະນິຈຈະລັກຂະແນະປາຮະມີ ຈະ ສົມປັນໃນ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ສັນນູ້ໜັນໂຮ ອະນິຈຈະລັກຂະແນະປາຮະມີ ຈະ ສົມປັນໃນ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ສັງຂາວະໜັນໂຮ ອະນິຈຈະລັກຂະແນະປາຮະມີ ຈະ ສົມປັນໃນ.

ອົດຝີ ໄສ ກະຄະວາ ວິຫຼຸງນູ້ໜັນໂຮ ອະນິຈຈະລັກຂະແນະປາຮະມີ ຈະ ສົມປັນໃນ.

៤. ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ប់ស្តីវិទ្យាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ខាប់ប្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ពេទ្យទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា វាយទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ខាកាសទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា វិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ចុះករារាជប៊ែនទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
៥. ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ចាតុមមហារាជិករាជី សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ពារេចិនសារាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា យាមទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា តុសិតាប្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា និមាននគរិទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ប្រវិនិមិត្តវគ្គសោវតិទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ការាយទេវទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ទូរារាជប៊ែនទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា លើកុពតទេវទ្រាតុ សមារិល្ងាចនេសំបៀនិន.
៦. ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ប្រជុះមោននេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ទុពិធមោននេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ចេងទិធមោននេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ចុះតុតុកលោននេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ប៉ូជុះមោននេសំបៀនិន.
៧. ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ខាកាសនៃឈ្មោះបាយពន្លេនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា វិល្ងាចនៃឈ្មោះបាយពន្លេនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា ខាកិលុយឈ្មោះបាយពន្លេនេសំបៀនិន.
- ឯធមិតិ នូវ ភាគគា នេវេសំណុល្ងាចនៃឈ្មោះបាយពន្លេនេសំបៀនិន.

៨. ឯទិញ តី ភាគគា ត្រូវបាត់ពីមកគ្រាទុ សមាខិញ្ញានេសំប៊ែនិន.
 ឯទិញ តី ភាគគា សកិទាបាមិមកគ្រាទុ សមាខិញ្ញានេសំប៊ែនិន.
 ឯទិញ តី ភាគគា ឧនាណាមិមកគ្រាទុ សមាខិញ្ញានេសំប៊ែនិន.
 ឯទិញ តី ភាគគា ឧរាងត័បមកគ្រាទុ សមាខិញ្ញានេសំប៊ែនិន.
 ឯទិញ តី ភាគគា ត្រូវបាត់ដល់គ្រាទុ សមាខិញ្ញានេសំប៊ែនិន.
 ឯទិញ តី ភាគគា សកិទាបាមិដល់គ្រាទុ សមាខិញ្ញានេសំប៊ែនិន.
 ឯទិញ តី ភាគគា ឧនាណាមិដល់គ្រាទុ សមាខិញ្ញានេសំប៊ែនិន.
 ឯទិញ តី ភាគគា ឧរាងត័បដល់គ្រាទុ សមាខិញ្ញានេសំប៊ែនិន.

៩. កុសលាកូម្មោ ឯទិញ តី ភាគគា ឧកា យារះខីវ៉ា ពុទិន៍ សរោជំ
 គ៉ុជាមិ ឈុមុទិប័ណ្ឌី ឯទិញ តី កុសលាកូម្មោ នេះនៅ ពុទ្ធយោ នេះនៅ
 ឯកមាយៗនេះនៅ សំរាយៗ ប័ណ្ឌីរុទ្រា នេះមានឱ្យ កាបាមចុប់ ទីនេះសងឹងឱ្យ
 សំវិកាបុរាណប័ណ្ឌី កុប័ណ្ឌីសេសេ បោសាយៗតី ។

តី សេសេសេ ឧបេបេបេនិ ពេជ្ជសុន្មោនវិវេ ឧបេសេតុលុបុសុរោក
 ឯសេវាសុ, សុសេវាលី, កុសលាកូម្មោ ឱតិ វិអុតិ វិអុតិ.

ឯទិញ តី ភាគគា ឧរាង ឧកា យារះខីវ៉ា ពុទិន៍ សរោជំ គ៉ុជាមិ
 សារិប័ណ្ឌី ឯទិញ តី កូម្មោ.

កុសលាកូម្មោ ដឱងវិវ៉ាងកួ ឯទិញ តី កូម្មោ ដឱងពុទិន៍ សុគាលានិ យារះខីវ៉ា
 ពុទិន៍សរោជំ គ៉ុជាមិ.

១០. តាតុមេហារាធិកា ឯសេសេ កុសលាកូម្មោ ឯទិញ វិឃុទ្រាជរោនេសំប៊ែនិន
 ឬឯ យារះខីវ៉ា ពុទិន៍ សរោជំ គ៉ុជាមិ.

ពារេងតោ ឯសេសេ កុសលាកូម្មោ ដឱងពុទិន៍ ប័ណ្ឌី សុគាល់ តុលាកិត្យ
 មេហាខេកិ យារះខីវ៉ា ពុទិន៍ សរោជំ គ៉ុជាមិ.

យាមា ឯសេសេ កុសលាកូម្មោ ពិរិធមាសំពេជ្ជី ស៊ត័បស៊ត័ប
 ប្ររាមី ឯកុន្តុត័បសេ ឯមេករាយី យារះខីវ៉ា ពុទិន៍ សរោជំ គ៉ុជាមិ.

ពុសិតា ឯសេសេ កុសលាកូម្មោ បុ ឯ បែ កែ បុរិសេទុមមេសារេទិ
 យារះខីវ៉ា ពុទិន៍ សរោជំ គ៉ុជាមិ.

ឯមុនានេវិទិ ឯសេសេ កុសលាកូម្មោ ហេតុបៀវេ ត័តាតា ពេរមេនុសានេ
 ព័តាតា យារះខីវ៉ា ពុទិន៍ សរោជំ គ៉ុជាមិ.

ประชนิมิตตะวะสะวัตตี อิสสະໂຣ ກຸສະລາ ອັນມາ ສັງຂະຮ້ານໂຣ ທຸກໜັງ
ອະນິຈັງ ອະນັດຕາ ຖູປະໜັນໂຣ ພຸທະປະພະຍາວະໜີງ ພຸທົ່ງ ສະວະຟັງ ຄັຈຊາມີ.

ພ້ວ່ນມາ ອິສສະໂຣ ກຸສະລາ ອັນມາ ນັຕືຖືປິຈະຍາ ວິນະປັ້ງຈະ ກະຄະວະ
ຕາ ຍາວະນິພພານັ້ນ ສະວະຟັງ ຄັຈຊາມີ

๑. ນະໂມ ພຸທົ່ງສະ ນະໂມ ອັນມັສສະ ນະໂມ ສັງໜັສສະ ພຸທົ່ງ ໄກະລາ
ກະຮະກະນາ ເຄເຕັນະ ສັຈເຈນະ ສຸວັດທີ ໂහນຕຸ ມຸລູ ມຸລູ ມຸລູ ສ່ວາຫາຍະ.

ນະໂມ ພຸທົ່ງສະ ນະໂມ ອັນມັສສະ ນະໂມ ສັງໜັສສະ ວິຕຕີ ວິຕຕີ ວິຕຕີ ມິຕຕີ
ມິຕຕີ ມິຕຕີ ຈິຕຕີ ຈິຕຕີ ວິຕຕີ ວິຕຕີ ມະບະສຸ ສຸວັດທີ ໂහນ ມຸລູ ມຸລູ ມຸລູ
ສ່ວາຫາຍະ.

ອິນທະສາວັງ ມະຫາອິນທະສາວັງ ພ້ວ່ນມະສາວັງ ມະຫາພ້ວ່ນມະສາວັງ
ຈັກກະວັດຕີສາວັງ ມະຫາຈັກກະວັດຕີສາວັງ ເທວາສາວັງ ມະຫາເທວາສາວັງ
ອີສີສາວັງ ມະຫາອີສີສາວັງ ມຸນີສາວັງ ມະຫາມຸນີສາວັງ ສັບປຸງສະສາວັງ
ມະຫາສັບປຸງສະສາວັງ ພຸທະສາວັງ ປັຈເຈກະພຸທະສາວັງ ອະຮະຫັດຕະສາວັງ ສັພພະ
ສີທົງວິຫຼາກະວະຟັງສາວັງ ສັພພະໂລກາ ອີຣຍານັ້ນສາວັງ ເຄເຕັນະ ສັຈເຈນະ
ສຸວັດທີ ໂහນຕຸ.

ສາວັງ ຕຸ້ນັ້ນ ວະຫະພະລັງ ເຕັ້ນ ວິຣີຢັ້ງ ສີທົງກົມມັງ ອັນມັງ ສັຈັງ ນິພພານັ້ນ
ໂມກັ້ນ ຄຸຍະກັນທານັ້ນ ສີລັງ ປັ້ນງານີກັ້ນ ປຸ່ນງຸ່ນັ້ນ ປາກ່ຍັ້ງ ຍະສັງ ຕັປັ້ນ
ສຸ້ນັ້ນ ສີຮູ່ປັ້ງ ຈະຕຸວີສະຕິເທເສະນັ້ນ ເຄເຕັນະ ສັຈເຈນະ ສຸວັດທີ ໂහນຕຸ ມຸລູ ມຸລູ
ສ່ວາຫາຍະ

๒. ນະໂມ ພຸທົ່ງສະ ທຸກໜັງ ອະນິຈັງ ອະນັດຕາ ຖູປະໜັນໂຣ ເກທະນາຂັ້ນໂຣ
ສົ່ງໝາງຂັ້ນໂຣ ສັງຂະຮ້ານໂຣ ວິໝູໝາງແນະຂັ້ນໂຣ ນະໂມ ອິຕິປີ ໄສ ກະຄະວາ.

ນະໂມ ອັນມັສສະ ທຸກໜັງ ອະນິຈັງ ອະນັດຕາ ຖູປະໜັນໂຣ ເກທະນາຂັ້ນໂຣ
ຂັ້ນໂຣ ສັງຂະຮ້ານໂຣ ວິໝູໝາງແນະຂັ້ນໂຣ ນະໂມ ສວກຂາໂຕ ກະຄະວະຕາ ອັນໄມ.

ນະໂມ ສັງໜັສສະ ທຸກໜັງ ອະນິຈັງ ອະນັດຕາ ຖູປະໜັນໂຣ ເກທະນາຂັ້ນໂຣ
ສົ່ງໝາງຂັ້ນໂຣ ສັງຂະຮ້ານໂຣ ວິໝູໝາງແນະຂັ້ນໂຣ ນະໂມ ສຸປະກິບິນໃນ ກະຄະວະຕິ
ສາວະກະສັງໄມ ວາທະປະວິຕິຕັ້ງ.

ນະໂມ ພຸທົ່ງ ມະຂະອຸ ທຸກໜັງ ອະນິຈັງ ອະນັດຕາ ຍາວະ ຕັສສະ ຮາໂຢ
ໂມນະ ອຸຂະນະ ທຸກໜັງ ອະນິຈັງ ອະນັດຕາ ອຸຂະນະ ອະວັນທາ ນະໂມ ພຸທົ່ງ ມະຂະອຸ
ນະຂະກະຕິ ນິສະວະນະ ອາວະປະໜູທົ່ງ ມະຂະອຸ ທຸກໜັງ ອະນິຈັງ ອະນັດຕາ

วิปัสสิต

สัพพะทุกขา สัพพะภายา สัพพะโรคา วินัสสันตุ กราดนำ อุทิศส่วนกุศลและแผ่เมตตา

อiminā ปุณณกัมเมนະ ด้วยเดชากุศลผลบุญแห่งข้าพระพุทธเจ้า
ได้สร้าง และสาดยอดกัลฑ์ให้ริปูรากสาอย่างมหัศจรรยาด เทื่องขอมาพระวัดตนตรัย
นี้ ตลอดทั้งบุญกุศลใดๆ ทั้งหมดที่ข้าพระพุทธเจ้าได้สร้างสมมาในอดีตชาติ
ชาตินี้และปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะเกิดประโยชน์ ความสุข ความสำเร็จ
ความเจริญรุ่งเรืองแก่ข้าพเจ้าของเท่าใด ข้าพระพุทธเจ้าขออนุโมทนาบุญกุศล
แด่องค์พระปฐมบรมศาสดา พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์สาวก
ทุกองค์ พระอริยบุคคลทั้งหมด ขอได้โปรดคำแนะนำอุดหนุน คุณมารดา บิดา
อุปัชฌาย์อาจารย์ผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งที่ล่วงลับไปแล้วและยังมีชีวิต
อยู่ที่มีความผูกพันต่อชีวิตของข้าพระพุทธเจ้า ทั้งในอดีตชาติและชาตินี้
ตลอดทั้งขอได้โปรดคุ้มครองให้ทุกคนในครอบครัว มิตรรักสนิท ศัตรูหมู่มาก
บริวารและทหารตำราจชัยเดนที่ดุแลประเทศชาติ คณะรัฐบาล ฝ่ายค้าน
ผู้ที่กระทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนสหาย
สัตว์น้อยใหญ่ที่เสียสละชีวิตให้แก่ข้าพระพุทธเจ้าได้กินเพื่อการดำรงชีวิต
ของข้าพระพุทธเจ้า ขอให้ท่านทั้งหลายทั้งหมดหลุดพ้นจากความทุกข์
ประสบแต่ความสุขยิ่งๆ ขึ้นไปและตลอดไป

ขออุทิศส่วนกุศลไปถึงเจ้ากรรณนายเวรทั้งหลายทั้งหมด ไม่ว่าจะเกิดแล้ว
ก็ตี ยังไม่เกิดก็ตี ยังเป็นวิญญาณล่องลอยก็ตีที่ข้าพระพุทธเจ้าได้เคยล่วงเกิน
ท่านทั้งหลาย ไม่ว่าจะทางตรงทางอ้อมทุกภาคีและชาตินี้ก็ตี ทั้งเจตนา
และไม่เจตนา ขอให้เจ้ากรรณนายเวรทั้งหลายทั้งหมดได้โปรดมาอนุโมทนา
และเมื่ออนุโมทนาแล้วขอได้โปรดอ Höสิกรรมโทษทั้งหลายเหล่านี้ให้แก่ข้า
พระพุทธเจ้าด้วยแกรกรรมเรไรได้ที่ท่านทั้งหลายได้เคยกระทำต่อข้าพระพุทธเจ้า
ทุกภาคีและชาตินี้ ข้าพระพุทธเจ้าก็ขอ Höสิกรรมโทษให้แก่ท่านทั้งหลาย
ด้วยเช่นกัน สร้างทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกๆ ก็ได้ แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกัน
ทั้งหมดทั้งสิ้น จนเป็นสุขเป็นสุขเดิม อย่าได้เบียดเบียน จองกรรมจองเรวแก่กัน
และกันเลย จนมีแต่ความสุขภายใน สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้น
ตลอดไปด้วยเหตุน

และขอแผ่ส่วนกุศลแด่.....ทวยเทพทุกพระองค์ใน ๑๖ ขั้นฟ้า ๑๔
ขั้นดิน และทุกๆ พระองค์ที่ดูแลพระศาสนาทุกหนแห่งและที่ดูแลรักษา
ชีวิตของข้าพะพุทธเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระโพธิสัตว์ทุกๆ พระองค์
พระอินทร์ พระพรหม ยม ยักษ์ คเณสวรพ์ นาค แม่พระพาย แม่พระเพลิง
แม่พระธรณี พระคงคา แม่พระโพสพ พระยาيانราช นายนิริยาบาล
ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่ สิริพุทธ์ อร์มาตร์ ขันชาตุมหาราชิกาเบื้องสูงสุด
จนถึงภวัตคพรหม พระภูมิเจ้าที่หงที่เป็น ผีบ้าน ฝรีอน หงที่บ้าน และที่
ทำงานของข้าพะพุทธเจ้าและօเจจิ้นมาจนถึงโลกมนุษย์สุดครอบขอบ
จักรวาลอนันต์จักรวาล และขอแผ่ส่วนกุศลแด่องค์พระสยาามเทวาริราช
ทุกๆ พระองค์ท่าน ตลอดทั้งพระมหากรุณาธิรัตน์ไทย วีรกรุณาธิรัตน์ไทย ขอถวาย
พระราชนกุศลแด่ทุกพระองค์ ท่าน จงมากด้วยบุญญาธิการมากลั่นด้วยฤทธิ์เดช
และพระบารมียิ่งๆ ขึ้นไปด้วยเทพบุญ

ด้วยเดชะ ขอส่วนกุศลผลบุญแห่งข้าพะพุทธเจ้าได้น้อมถวายไป
ให้เนี้ ใจดลบันดาลให้ข้าพะพุทธเจ้าประสมแต่ความสุขความเจริญทั้งทางโลก
ทางธรรม ขอให้แคล้วคลาดจากภัยันตรายใดๆ ทั้งปวง ขอให้กรรມเก่า
หมดไป กรรມใหม่อ่ายให้เกิดขึ้น ขอให้มีสติปัญญาเฉลี่ยวฉลาดขอให้ห่างไกล
จากศัตรูหมู่มาก พบเจอแต่กัลยานมิตร ขอให้ศัตรูกลับใจมาเป็นมิตร
และขอให้ข้าพะพุทธเจ้าประสมความสำเร็จสมหวังทั้งทางโลก ทางธรรม
และยังเป็นอุบันตุสัยปัจจัยให้แก่ข้าพะพุทธเจ้าได้เข้าถึงซึ่งพระนิพพานใน
อนาคตกาลเบื้องหน้านี้เทพบุญ.

พุทธัง อนันตัง ธัมมัง จักร迦瓦ลัง^๑
สังฆัง นิพพานัง ปัจจะโย โนดุฯ

ใบราษฎร์ ผู้ได้อร์ว่างบุญกุศลและได้บรรลุตถาดี ได้บรรลุตถาดี ได้บรรลุตถาดี
ไตรปิฎกเป็นบาร์มีองค์มหานิลธรรมลักษณะ เมื่อบรรลุธรรมนั้นให้รังสีลักษณ์ดัง
พระรัตนตรัย ครั้นนั้นก็ทรงบรรลุนิลธรรมที่สูงสุด ให้บรรลุองค์นั่นๆ พุทธะ เรืองฯ
เมื่อลักษณ์แห่งธรรม ๔๗ เช่น ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗.
๕๘. ๕๙. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙.

ธัมมะจักกับปะวัดตะนะสุตตัง

ธัมมะจักร ท่านได้ได้สาด จะทำให้ชีวิตเจริญรุ่งเรือง ไม่ว่าจะเป็น กิจกรรมงานแข่งขันที่ได้ทำอยู่ จะได้เจริญก้าวหน้า เพราะธัมมะจักรเป็น พระธรรมเทศนาภัณฑ์แรก ที่พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงโปรดนักบวช ปัญจวัคคีย์ และเป็นวงล้อมหุนเป็นครั้งแรกของพระพุทธศาสนา จึงนับว่า เป็นการลำบากที่ผู้คนทั้งหลายจะได้สาดและยังจะเป็นบทที่เปลี่ยนทุกข์ภัย ต่างๆ นานาได้อีกด้วย สิ่งเหลวร้ายจะกลایมาเป็นแก้วสารพัดนึกขึ้นมาได้ และยังจะทำให้ผู้นั้นมีอายุยืน มีความสุขภายใน สุขใจ ปราศจากทุกข์โศก ไร้ภัย เมื่อได้สาดประจามาก็คืนทั้งตื่นและหลับจะกลับกลায์เป็นมิ่ง มงคลแก่ตัว เมื่อยังมีชีวิตอยู่ก็ได้มีความก้าวหน้าสถาพร ทรัพย์สมบัติ ข้าวของบริบูรณ์ เมื่อลับไปจากโลกจะได้ไปอยู่ในสุขในสรวงสวรรค์ชั้นใด ชั้นหนึ่งดังที่จิตใจของเราได้เคยสาดสายยามา

เอวัมเม สุตัง เอกัง สมะยัง ภะคคava พารานะสิยัง วินะระติ อิสิปะตะเน มิคคทาเยฯ ตัตติระไข ภะคคava ปัญจวัคคีย์ วิกขุ อาມันเตสิฯ

เทวเม วิกขะເວ อันຕา ປັພພະໜີເຕັນະ ນະ ເສົວັກພາ ໂຍ ຈາຢັງ ກາມສຸ ກາມະສຸຂ້ລືການຸໂຍໂຄ ໃຫຼິນ ຄັນໂມ ໂປ່ງໝະນີໂກ ອະວະວິໂຍ ອະນັດຕະສັບໜີໂຕ ໂຍ ຈາຢັງ ອັດຕະກິລະມະຖານຸໂຍໂຄ ທຸກໂຫ ອະນະວິໂຍ ອະນັດຕະສັບໜີໂຕ

ເອເຕ ເຕ ວິກຂະເວ ອຸໂກ ອັນເຕ ອະນຸປະດົມມະ ມັຊີມາ ປະກູປະທາ ຕະຖາຄະເຕັນະ ອະກິສັນພຸතຮາ ຈັກຊຸກະວະນີ ຝູານະກະວະນີ ອຸປະສະມາຍະ ອະກິຫຼາຍະ ສັນພົບຮາຍະ ນິພພານາຍະ ສັງວັດຕະຕິ

ກະຕະມາ ຈະ ສາ ວິກຂະເວ ມັຊີມາ ປະກູປະທາ ຕະຖາຄະເຕັນະ ອະກິສັນພຸතຮາ ຈັກຊຸກະວະນີ ຝູານະກະວະນີ ອຸປະສະມາຍະ ອະກິຫຼາຍະ ສັນພົບຮາຍະ ນິພພານາຍະ ສັງວັດຕະຕິ

ອະຍະເມວະ ອະວິໂຍ ອັງຈູ້ງົງືໂກ ມັກໂຄ ເສຍຍະດີທັງ ສັນມາທິກູ້ ສັນມາສັງກັປໂປ ສັນມາວາຈາ ສັນມາກົມມັນໂຕ ສັນມາອາຊື່ໄວ ສັນມາວາຍາໂນ ສັນມາສະຕິ ສັນມາສະມາກີໍ

อะยัง ໂຂ ສາ ກົກຂະເງວ ນັ້ນມີມາ ປະກຸປະທາ ຕະຄາຄະເຕັນະ ອະກິສົມພຸທ່າ ຈັກຊຸກະຮະນີ ພູມະກະຮະນີ ອຸປະສະມາຍະ ອະກິບຸນໝາຍະ ສົມພອຍະ ນີພພານາຍະ ສັງວັດຕະຕິໆ

ອີທັງ ໂຂ ປະນະ ກົກຂະເງວ ຖຸກໜັງ ອະວິຍະສັຈັງ ທ້າຕີປີ ທຸກໜາ ຊະຈາປີ ທຸກໜາ ມະຮະນັມປີ ທຸກໜັງ ໂສກະປະວິເທວະທຸກຂະໂທມະນັສສຸປາຢາສາປີ ທຸກໜາ ອັ້ນປີເຍື້ ສັນປະໂຢໂຄ ທຸກໂຂ ປີເຍື້ ວິປະປະໂຢໂຄ ທຸກໂຂ ຍັມປີຈັງ ນະ ລະກະຕີ ຕັ້ນປີ ທຸກໜັງ ສັງຫຼິດເຕັນໜະ ປັນຈຸປາທານັກຂັນຄາ ທຸກໜາ

ອີທັງ ໂຂ ປະນະ ກົກຂະເງວ ທຸກໜະສະນຸທະໂຍ ອະວິຍະສັຈັງ ຢາຍັງ ຕັນຫາ ໂປ່ນພະກະວິກາ ນັນທີຮາຄະສະຫະຄະຕາ ຕັ້ນໄວ ຕັ້ນໄວ ອັນກິນນິທີນີ ເສຍຍະດີທີ່ທັງ ກາມນະຕັນຫາ ກະວະຕັນຫາ ວິກະວະຕັນຫາ

ອີທັງ ໂຂ ປະນະ ກົກຂະເງວ ທຸກໜະນີໂຣໂຄ ອະວິຍະສັຈັງ ໂຍ ຕັ້ນສາເຢະວະ ຕັນຫາຍະ ອະເສສະວິວາຄະນີໂຣໂຄ ຈາໂຄ ປະກຸນິສສັກໂຄ ມຸດຕີ ອະນາລະໂຢ່

ອີທັງ ໂຂ ປະນະ ກົກຂະເງວ ທຸກໜະນີໂຣຮ່າມານີປະກຸປະທາ ອະວິຍະສັຈັງ ຂະຍະເມວະ ອະໂຍ ອັກສູງສົງຄິໂກ ມັກໂຄ ເສຍຍະດີທີ່ທັງ ສັນມາທິກູ້ ສັນມາສັກປັປີ ສັນມາວາຈາ ສັນມາກັມມັນໂດ ສັນມາອາຊື່ໂວ ສັນມາວາຍາໄມ ສັນມາສະຕິ ສັນມາສະມາກີໍ່

ອີທັງ ທຸກໜັງ ອະວິຍະສັຈັນຕີ ເມ ກົກຂະເງວ ປຸ່ພເພ ອະນະນຸສສຸເຕັສຸ ອັນເມສຸ ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູມ ອຸທະປາທີ ວິ່ຊ້າ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ຕັ້ງ ໂຂ ປະນິທັງ ທຸກໜັງ ອະວິຍະສັຈັງ ປະວິບຸນເຄູຍຍັນຕີ ເມ ກົກຂະເງວ ປຸ່ພເພ ອະນະນຸສສຸເຕັສຸ ອັນເມສຸ ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູມ ອຸທະປາທີ ປັນຈຸ ອຸທະປາທີ ວິ່ຊ້າ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ຕັ້ງ ໂຂ ປະນິທັງ ທຸກໜັງ ອະວິຍະສັຈັງ ປະວິບຸນໝາຕັນຕີ ເມ ກົກຂະເງວ ປຸ່ພເພ ອະນະນຸສສຸເຕັສຸ ອັນເມສຸ ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູມ ອຸທະປາທີ ປັນຈຸ ອຸທະປາທີ ວິ່ຊ້າ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ອີທັງ ທຸກໜະສະນຸທະໂຍ ອະວິຍະສັຈັນຕີ ເມ ກົກຂະເງວ ປຸ່ພເພ ອະນະນຸສສຸເຕັສຸ ອັນເມສຸ ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ພູມ ອຸທະປາທີ ປັນຈຸ ອຸທະປາທີ ວິ່ຊ້າ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ตั้ง ໄໂປນີທັງ ທຸກຂະສະໜູກທະຍິ ອະວິຍະສັຈັງ ປະຫາຕັພັນດີ ເມ
ກີກຂະເວ ບຸປ່ເພ ອະນະນຸສສູເຕේສູ ຮັ້ມເມສູ ຈັກຊູງ ອຸທະປາທີ ລູາລັ້ມ ອຸທະປາທີ
ປໍ່ຢູ່ຄາ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ຕັ້ງ ໂຂ ປະນິທັກ ທຸກຂະສະມຸທະຍີ ຂະອິຍະສັຈັງ ປະເທິນັດ ເມ ກິກຂະເງ
ບຸປັເພ ອະນະນຸສຸເຫຼືສ ຮຶມເມສູ, ຈັກໜຸງ ອຸທະປາທີ ປູາດັ່ງ ອຸທະປາທີ ປູ້ພູາ
ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ອີທັງ ທຸກຂະນິໄຣໂຄ ອະວິຍະສົຈັນຕີ ເມ ກິກຂະເງ ບຸ່ພເພ ອະນະນຸສສູເຕັສູ
ຮັ້ມເນັສ ຈັກຂຸງ ອຸທະປາທີ ປູານັ້ນ ອຸທະປາທີ ປັ້ນໝາ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ
ອາລໂກ ອຸທະປາທີ

ຕັ້ງ ໂດຍ ປະນິທັ່ງ ທຸກຂະນໂຣໂຣ ອະວິຍະສ້ຈັງ ສັນນິກາຕັ້ພັນຕີ ເມ
ກີກຂະເງ ບຸພເພ ອະນະນຸລສູດເສະ ຮັ້ມເມສູ ຈັກຂູແ ອຸທະປາທີ ຝາລັ້ມ ອຸທະປາທີ
ປໍ່ຄູ່ງ ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ตั้ง ໂຂ ປະນิທັກ ທຸກ່ານີໂຣໂຄ ອະວິຍະສົຈັງ ສັດຍິກຕັນຕີ ເມ ກິກຂະເວ
ປຸ່ພເພ ອະນະນຸສສູເຕේສຸ ຮັມເມສຸ ຈັກໜຸງ ອຸທະປາທີ ປູາລັງ ອຸທະປາທີ ປູ້ງ
ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ອີທັງ ທຸກຂະນິໂລຄະຄາມນີ້ ປະກົບປະກາດ ອະວິບະສັຈັນຕີ ເມ ກີກະເວ
ປຸ່ພເພ ອະນະນຸສສູເຕේສູ ຂຶ້ມເນສູ, ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ ຄູາແນ້ງ ອຸທະປາທີ ປັ້ນຄູາ
ອຸທະປາທີ ວິຊາ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ຕັ້ງ ໂດຍ ປະນິກັງ ທຸກຂະນິໂຮຄາມນີ້ ປະກູປາ ອະລິຍະສັຈັງ
ກາເວັດພັນຕີ ເມ ກີກຂະເວ ບຸພເພ ອະນະນຸສູເຕັສ ອັນເມສູ ຈັກຊຸງ ອຸທະປາທີ
ຢູ່ານັ້ນ ອຸທະປາທີ ປັບປຸງ ອຸທະປາທີ ວິຫຼາ ອຸທະປາທີ ອາໄລໂກ ອຸທະປາທີ

ตั้ง ใจ ปะนิทั้ง ทุกชนิดกรรมวิถี ประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์จัง
ภาริตันติ เม ภิกขะเง บุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุ อุทะปatti
ญาณ อุทะปatti ปัญญา อุทะปatti วิชชา อุทะปatti อาลังกิ อุทะปatti

ຕາວະດິງສານັ້ງ ເທວັນ້ງ ສັກທັງ ສູດົວາ
 ຍາມາ ເທວາ ສັກທະມະນຸສສາເວສູງໆ
 ຍາມານັ້ງ ເທວັນ້ງ ສັກທັງ ສູດົວາ
 ຕຸສືຕາ ເທວາ ສັກທະມະນຸສສາເວສູງໆ
 ຕຸສືຕານັ້ງ ເທວັນ້ງ ສັກທັງ ສູດົວາ
 ນິມມານະຮະຕີ ເທວາ ສັກທະມະນຸສສາເວສູງໆ
 ນິມມານະຮະຕີນັ້ງ ເທວັນ້ງ ສັກທັງ ສູດົວາ
 ປະຮະນິມີຕະວະສະວັດຕີ ເທວາ ສັກທະມະນຸສສາເວສູງໆ
 ປະຮະນິມີຕະວະສະວັດຕີນັ້ງ ເທວັນ້ງ ສັກທັງ ສູດົວາ,
 ພັ້ນໂມກາຍິກາ ເທວາ ສັກທະມະນຸສສາເວສູງໆ

ເອຕັ້ນກະຄະວະຕາ ພາຮານະສີຢັ້ງ ອີສີປະຕະເນ ມີຄະຫາຍີ ອະນຸຕະຕະວັງ
 ອົມມະຈັກກັ້ງ ປະວັດຕິຕັ້ງ ອັບປະກົງວັດຕິຢັ້ງ ສະມະເນັນນະ ວາ ພັ້ນ໌ໂມແນນນະ
 ວາ ເທເງັນນະ ວາ ມາເຮັນນະ ວາ ພັ້ນ໌ມູນາ ວາ ແກະໜີ ວາ ໄລກສົມືນຕີ

ອີຕີໜະ ເຕັນນະ ຂະເນັນນະ ເຕັນນະ ມຸ່ຖຸເຕັນນະ, ຍາວະ ພັ້ນ໌ໂມໄລກາ
 ສັກໂທ ອັບກຸດຄົຈໃຈ ອະບັງຢູ່ຈະ ທະສະສະໜັກສີ ໄລກຂາຕຸ ສັກມີປີ ສັມປະກົມປີ
 ສັມປະເວີ່ງ ອັບປະນາໂລນ ຈະ ໂອພ້ໄວ ໂອກາໂສ ໄລເກ ປາຕຸຮະໂລສີ
 ອະດີກຳມົມເມວະ ເທວັນ້ງ ເທວັນ້ງກວັງໆ

ອະດະ ໃຂ ກະຄະວາ ອຸທານັ້ງ ອຸທາເນສີ ອັບໝາສີ ວະຕະ ໄກ
 ໄກນທັບໝູນ, ອັບໝາສີ ວະຕະ ໄກ ໄກນທັບໝູນເບີຕີ່

ອີຕີໜີທັງ ອາຍືສົມະໂຕ ໄກນທັບໝູນສະສະ, ອັບໝາໄກນທັບໝູນ ເຕົກວະ
 ນານັ້ງ ອະໂນສີຕິ່

...ກາງຕື່ອີນີໂລະໄຮ່ເນີນໂລໂລໂຮງ ເນີນໂລໂລສູນຕິກ້ອນດ
 ໂນີໂລະໄຮ່ແໜ່ງໂລນ ອ່ອນໂລລາຍຕັ້ງໄປທ້ອນດ
 ອົດຕິໄວ່ແລ້ວ ໄກນທີ່ໂລ ໄນີໂລະໄຮ່ແລ້ວ...

พระคานาการะวัตตสูตร (ตั้งนะโม ๓ จบ)

ເຂວັມເມ ສຸດັກ ເອກັງ ສະມະຍັງ ກະຄະວາ ຮາຊະຄະເທ
ວິທະຣະຕີ ຂີ່ຜະກູເງົາ ປັບພະເຕ ເຕະນະ ໄກ ປະນະ ສະມະເຢນະ
ສັພພະສັດຕານັ້ນ ພຸທະຄຸໂນ ອົມມະຄຸໂນ ສັງພະຄຸໂນ ອາຍ້ສໍາມາ
ອານັນໄທ ອະນຸຮຸໂຣ ສາຣີປຸຕໂໂ ໂມຄຄັລລາໂນ ມະຫິຖືໃກ
ມະຫານງາວນະ ສັດຕານັ້ນ ເອດະທະໄວຈະ

๑. อิตติปี โส ภະຍະວາ ອະຮະໜັງ

ອົຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ສົ່ມມາສົ່ມພູຖໂຣ

ອືດີປີ ໂສ ກະຄະວາ ວິຊາຈະຮະຄະສົມປັນໂນ

ອົຕີປີ ໄສ ກະຄະວາ ສຸກະໂດ

ອົຕີປີ ສີ ກະຄະວາ ໂກະວິຖ

ອົຕີປີ ໂສ ກະຄະວາ ອະນຸຕຕະໂຣ ປິຮະທົມມະສາຮະດີ

ອືດີປີ ໂສ ກະຄະວາ ສັຕິພາ ເທວະມະນສສານັ້ງ

ອົຕີບ ໄສ ກະໂຄຂວາ ພທໂກ

ອິຕີປີ ໂສ ກະຄະວາ ກະຄະວາຕິ່ງ

ພຸທກະຄນະວັດໂຄ ປະຈະໄມ

๒. ອືດີປົມ ໄສ ກະໂຄກວາ ອະເກີນທາວະປາຮ່າມືສັນນັ້ງໂພ

ອືດຕິປີ ໂສ ກະຄະວາ ອົພ້ວຽກຄາສະແຍະປາກະນິສັນປ້າໂນ

ອືດຕິປີ ໂສ ກະໂຄະວາ ປະລຸງຄານະປະກະມີສັ່ນປັ້ນໂທ

គិតិវិ ស៊ី ភោគគារ មន្ទីរការបង្កើតអាជីវកម្ម និងអាជីវកម្ម

គិតិកិ នូវ ភេទការងារ រាជរដ្ឋបាល

ຄືຕິຕິ ໂສ ກະໂຄະວາ ແລ້ວໂຄະໄກຮະມີສຸມໄໝໂນງ

କିତ୍ତି ଶ୍ରୀ ମହାକାଳ ପାତତିନ୍ଦ୍ରାଜାନ୍ଧିଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣାପିନ୍ଦୀ

କିନ୍ତୁ ଏହା କିମ୍ବା ଆଜିର ପାଞ୍ଚମିଶ୍ରମ୍ଭାବୀରେ ଦେଖିଲୁଗା ଅଛି

ອື່ນິ້ງ ໂສ ລະຄວາ ຕັ້ງກອບໂຄດກັ້ງເຕີມໄຈຈົບສັ່ງແປ້ງປຶກ

କିତ୍ତିବି ଓ କାଳିବିଦୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ฉบับที่ ๑๖๘

៣. ឯទិបិ ស ភាគជា គំពងគ្មោរ្យនរបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា គំពងមនលវិរាបិតបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា អុតមនមាតិបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា គំពិបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា ឧភូបេបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា សុវណនមេបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា មហាសិរិបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា ខាងត្រូវបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា បង្កើនមេបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា សុន្លឹកសេចបារមិត្តម៉ោង
គំពងគ្មោរ្យនរបារមិត្តម៉ោង គំពិបារមិត្តម៉ោង
៤. ឯទិបិ ស ភាគជា ឧភូសិរិបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា សិលេខាននរបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា សមាជិឃាននរបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា បំណុលុខាននរបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា ទំរាបិសមាមហាបុរិសាលកខេណន បារមិត្តម៉ោង
ឧភូសិរិបារមិត្តម៉ោង ទំរាបិសមាមហាបុរិសាលកខេណន
៥. ឯទិបិ ស ភាគជា មនហាបំណុលុបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា បុរិបំណុលុបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា ហាសបំណុលុបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា ខេណនបំណុលុបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា ពិកខេបំណុលុបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា និពធិកបំណុលុបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា បំណុលុខេណុបារមិត្តម៉ោង
 ឯទិបិ ស ភាគជា អៀវីវារេសាបុទ្វករបារមិត្តម៉ោង
មនហាបំណុលុបារមិត្តម៉ោង បំណុលុខេណុបារមិត្តម៉ោង

៦. ឯធមិតិ សិ ភាគគា ទានប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា សិលប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា នេកខ័មប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា ប៉ូណ្ឌប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា វិរិយប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា ឱ្យិតិប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា ស៉ីជាប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា ឯកិតិប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា មេពុត្តប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា អូរកុម្ភប្រារមិសំបៀន

ប្រារមិវិគុគិគ

៧. ឯធមិតិ សិ ភាគគា ទសប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា ទសអូប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា ទសប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា សមោតិងសប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា ពួកពួកណានៅមានដំឡើងគប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា ឯកិតិប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា សាធិប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា សមាជិកប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា វិមុំពិប្រារមិសំបៀន
 ឯធមិតិ សិ ភាគគា វិមុំពិប្រារមិសំបៀន
 ទសប្រារមិវិគុគិគ ស៊តិថែន

តាមរាជរដ្ឋប្រឹក្សាលេខាពេញនៅថ្ងៃទី ២០, ក្រុម, ឆ្នាំ
 ១៩៩៤ រៀបចំឡើងដោយ តែង, នៅរាជ, ប៊សុន្យា

๙. ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ວິຊາຈະຮະນະປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ວິປັ້ນສະນາງູານະວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ມະນີມະຍີທີວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ອິທິຂີວິວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ທີພພະໂສຕະວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ປະຮະຈິຕະປະຮົບຮູານະວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ບຸພເພີ່ວາສານູສະຕິວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ທີພພະຈັກຊີວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ອາສະວັກຊະຍະຮູານະວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ຈະຮະນະວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ຈະຮະນະຮັ້ນນະວິຊາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ອະນຸປຸພພວກຫະປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ

ວິຊາວັດໂນ ອັກຈະໄມ

๑๐. ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ປະຮົບຮູາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ປະຫານປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ສັຈົກົມົງກາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ກາວະນາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ປະຮົບຮູາປະຫານສັຈົກົມົງກາກາວະນາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ຈະຕຸ້ນມະສັຈຈະປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ປະກົດສົມກິທາຮູານະປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ

ປະຮົບຮູາວັດໂນ ນະວະໄມ

๑๐. ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ໂພນິປັກຈີຍະຮັນນະປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ສະຕິປັງສູານະປໍ່ຮູາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ສົມນັກປະຄານະປໍ່ຮູາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ອິທິປາທະປໍ່ຮູາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ອິນ໌ຕົກຈີຍະປໍ່ຮູາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ
 ອົດີປີ ໂສ ກະຄວວາ ພະລະປໍ່ຮູາປາຣະມີສັມປັ້ນໃນ

ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ໂພ່ຊັ້ນຄະບໍ່ງໝາປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
 ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ຂັ້ງສັ້ງຄິກະມັກຄະອົມມະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
 ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ມະຫາບຸຮີສະສັຈີກົງຍາປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
 ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ອະນະວະວະນະວິໄກຂະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
 ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ອະຮະຫັດຕະພະລະວົມຸດຕິປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ໂພຂີບກັບຂີຍະຮັມມະວັດໂຄ ທະສະໄມ

๑. ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ທະສະພະລະໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ສູ່ານາຈູານະໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ວິປາກະໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ສັພັດຕະຄານີປະກົງປະທາງານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ນານາອາຕຸ່ງໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ສັດຕາັ້ນໜານາທີມຸດຕິກະໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ອິນທີຍະປະໂວປະວິຍັດຕິປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ມານາທີສົງກີເລສາທີ່ໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ປຸ່ພເນີວາສານຸສສະຕິມານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ຈຸດູປະປາຕະໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ອາສະວັກຂະບໍ່ໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ທະສະພະລະໝານະວັດໂຄ ເກາທະສະໄມ

๒. ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ໄກສີສະຫັ້ສສານ້ ປົກສີ ສະຫັ້ສສານ້ ພັດຖືນ້
 ພະລະຮະວະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ບຸ້ຮີສະໄກສີທະສະສະຫັ້ສສານ້
 ພະລະຮະວະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ບັນຈະຈັກໆໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ຍະມະກະໝານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ສີລະຄຸນະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ອຸນະປ່າຮມືສະມາປົດຕິຄຸນະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ
- ອົດຝີ ໂສ ກະຄວາ ປັນໝາຄຸນະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ກາຍະພະລະວັດໂຄ ຖວະທະສະໄມ

๑๓.ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ດາມະພະລະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ດາມະພະລະຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ພະລະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ພະລະຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ບຸຮີສະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ບຸຮີສະຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ອຸສສາທະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ຂະເລີຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ການະພະລະວັດໂຄ ເຕະະສາໄນ

๑๔.ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ຈະວິຍາປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ຈະວິຍາຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ໂດກັດຕະຈະວິຍາປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ໂດກັດຕະຈະວິຍາຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ຫຼາຕັດຕະຈະວິຍາຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ຫຼາຕັດຕະຈະວິຍາຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ພຸທະຈະວິຍາປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ພຸທະຈະວິຍາຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ຕົວໂທຈະວິຍາປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ປ່າຮມືຄຸປະປ່າຮມືປະຮມັດຕະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ຈົບວັດໂຄ ຈຸຖທະສະໄນ

๑៥. ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ບັນຍຸປາທານັກຂັ້ນເຊີສູ ອະນິຈຈະລັກຂະແນນປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ບັນຍຸປາທານັກຂັ້ນເຊີສູ ຖຸກຂະລັກຂະແນນປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ບັນຍຸປາທານັກຂັ້ນເຊີສູ ອະນັດຕະລັກຂະແນນປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ອາຍະຕະແນສູ ຕິລັກຂະແນນຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ອັງກົງສາຮະສະລາດູສູ ຕິລັກຂະແນນຫຼານະປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ອີຕີປີ ໄສ ກະຄວາ ວິປະວິດນາມະລັກຂະແນນປ່າຮມືສັນປັ້ນໃນ

ລັກຂະແນນວັດໂຄ ບັນນະຮະສະໄນ

๑๖. อิติปิ โສ ภะคคava គະຕັງງານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava គະຕັງງານະໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ວະສີຕະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ວະສີຕະໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ສຶກຂາປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ສຶກຂາໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ສັງວະກະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ສັງວະກະໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

គະຕັງງານວັດໂຄ ໄສພະສະໄມ

๑๗. อิติปิ โສ ภะคคava ພຸທະປະເວລີປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ພຸທະປະເວລີໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ຍະມະກະປາກູ້ຫາວິຍະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ຍະມະກະປາກູ້ຫາວິຍະໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ຈະຖຸ່ພ້ວ໌ໜະວິຫາວະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ຈະຖຸ່ພ້ວ໌ໜະວິຫາວິໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ອະນາວະຮັນະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ອະນາວະຮັນໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ອະປະຮີຍັນຕະໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ອະປະຮີຍັນຕະໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ສັພໜູນຸຕະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ສັພໜູນຸຕະໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ຈະຖຸວິສະຕິໂກງິສະຕະວະຊີຮະປະຮມືສັນປັນໃນ

อิติปิ โສ ภะคคava ຈະຖຸວິສະຕິໂກງິສະຕະວະຊີຮູ່ໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ

ປະເວລີວັດໂຄ ສັດຕະຮະສະໄມ

ອາກະຮວດຕະສູດຕັ້ງ ນິກູຈີຕັ້ງ.

(ຂໍ້ ๑ ມານາທີສັກີເສາທິ່ງານະປະຮມືສັນປັນໃນ ບາງຕໍ່ຈຳກັດ
ນິໂຮກະກະຖຸງູ້ງານະໝານະປະຮມືສັນປັນໃນ)

ພຣະຄາດາອາຮຣະບຣີຕຣ

ນ້ອມຈຳລືກພຣະບໍ່ມູນາຄຸນ ພຣະເມຕາທັງຫຼຸດ ພຣະມາກຈຸນາທີ່ຫຼຸດ
ແໜ່ງສມເຕົ້າພຣະສັນມາສັນພຸທ່ອເຈົ້າຖຸກ ແລ້ວ ພຣະອົງກົດ ໂດຍກ່າວຄຳນອນນ້ອມ
ນມັສກາຣ ດື່ງ ນະໂມເຕີສສະ ກະຄະວະໂຕ ອະວະທະໂຕ ສັນມາສັນພຸທ່ອສສະ ຕ ຈບ

၁. ພຸທ່ອນັ້ນ ຂົງໃຈຕົ້ສສະ ນະ ສັກກາ ແກະນະຈີ ອັນຕະວາໄຍ ກາຕຸງ
ຕຄາ ເມ ໂທດ

ອົດຕັ້ງ ເສ ພຸທ່ອສສະ ກະຄະວະໂຕ ອັປປົງປິທະນາມັນ ອນາຄຕັ້ງ
ເສ ພຸທ່ອສສະ ກະຄະວະໂຕ ອັປປົງປິທະນາມັນ

ປັຈຈຸບັນນັ້ນ ເສ ພຸທ່ອສສະ ກະຄະວະໂຕ ອັປປົງປິທະນາມັນ

၃. ອີເມເທີ ຕີ່ທີ ອົມເມເທີ ສະມັນນາຄະຕົສສະ ພຸທ່ອສສະ ກະຄະວະໂຕ
ສັພພັງ ກາຍະກົມມັງ ປູານະປຸ່ພັງຄະມັງ ປູານານຸບປິວຕັ້ງ
ສັພພັງ ວົງກົມມັງ ປູານະປຸ່ພັງຄະມັງ ປູານານຸບປິວຕັ້ງ

ສັພພັງ ມະໂນກົມມັງ ປູານະປຸ່ພັງຄະມັງ ປູານານຸບປິວຕັ້ງ

၄. ອີເມເທີ ອະທີ ອົມເມເທີ ສະມັນນາຄະຕົສສະ ພຸທ່ອສສະ ກະຄະວະໂຕ
ນັຕຕີ ອັນທີສສະ ອານີ ນັຕຕີ ອົມມະເທສນາຍະ ອານີ ນັຕຕີ ວິວິຢີສສະ
ໜານີ ນັຕຕີ ວິປີສສະນາຍະ ອານີ

ນັຕຕີ ສມາທີ່ສສະ ອານີ ນັຕຕີ ວິມຸຕຕິຍາ ອານີ

၅. ອີເມເທີ ທະວາທະສະທີ ອົມເມເທີ ສະມັນນາຄະຕົສສະ ພຸທ່ອສສະ
ກະຄະວະໂຕ

ນັຕຕີ ທະວາ ນັຕຕີ ຮະວາ ນັຕຕີ ອັປຜູ້ງງົງ ນັຕຕີ ເວດາຍີຕັ້ຕັ້ງ
ນັຕຕີ ພະຍາວະງູ່ມະນີ ນັຕຕີ ອັປປົງສັງຂາງເປັກຂາ

၆. ອີເມເທີ ອົງສູງຈະສະທີ ອົມເມເທີ ສະມັນນາຄະຕົສສະ ພຸທ່ອສສະ
ກະຄະວະໂຕ ນະໂມ ສັດຕັນນັ້ນ

ສົມມາສົມພຸທຣານັ້ງ ນັດຕີ ຕະຄາຄະຕັສສະ ກາຍະຖຸຈິຣິຕັ້ງ ນັດຕີ
ຕະຄາຄະຕັສສະ ວົງຈຸຈິຣິຕັ້ງ

ນັດຕີ ຕະຄາຄະຕັສສະ ມະໂນຫຼຸຈິຣິຕັ້ງ ນັດຕີ ອົດີຕັ້ງ ເສ ພຸທຣີສສະ
ກະຄະວະໂຕ ປະກູບປະຄາມັ້ງ ນັດຕີ ອນາຄຕັ້ງ ເສ

ພຸທຣີສສະ ກະຄະວະໂຕ ປະກູບປະຄາມັ້ງ ນັດຕີ ປັຈຈຸປັນນັ້ງ
ເສ ພຸທຣີສສະ ກະຄະວະໂຕ ປະກູບປະຄາມັ້ງ

ນັດຕີ ສັພພັ້ງ ກາຍະກົມມັ້ງ ຄູາຄານຸ່ມປຸພພັ້ງ ຄະມັ້ງ ຄູາຄັ້ງ
ນານຸ່ມປົກວັດຕັ້ງ

ນັດຕີ ສັພພັ້ງ ວົງກົມມັ້ງ ຄູາຄານຸ່ມປຸພພັ້ງ ຄະມັ້ງ ຄູາຄັ້ງ
ນານຸ່ມປົກວັດຕັ້ງ

ນັດຕີ ສັພພັ້ງ ມະໂນກົມມັ້ງ ຄູາຄານຸ່ມປຸພພັ້ງ ຄະມັ້ງ ຄູາຄັ້ງ
ນານຸ່ມປົກວັດຕັ້ງ

ອີມັງ ອາຮະຄັ້ງ ອະມີຕັ້ງ ອະສະມັ້ງ ສັພພະສັດຕານັ້ງ ຕາຄັນເລັດັ້ນັ້ງ
ສັງສາຮະ ກະຍະກືຕານັ້ງ ອັດຕັ້ງ ມහາເຕ්ຮັ້ງ

ບ. ອີມັງ ອານັນທະ ອາຮະຄະປຣິຕັ້ງ ອາເຮີ ວາເຮີ ປຣົປຸຈົຈາທີ

ຕັສສະ ກາຍະວິສັງ ນະ ກະເມຍຍະ ອຸທະເກນະ ລັດເຄຍຍະ ອັດຕີນະ
ທະເໜຍຍະ ນານາກະຍະວິໂກ ນະ ເອກາຫາຮະໂກ ນະ ທະວິຫາຮະໂກ
ນະ ຕີຫາຮະໂກ ນະ ຈະຕຸຫາຮະໂກ ນະ ອຸມມັດຕະກຳ ນະ ມຸໍ່ທະກຳ
ມຸນຸ່ສເສັ້ນ ອະມຸນຸ່ສເສັ້ນ ນະ ຫົງສະກາ

ຜ. ຕັ້ງ ອາຮະຄັ້ງ ປຣິຕັ້ງ ຍຄາ ກະຕະເມ

ໜາໄລ ມາຫໜາໄລ ຜາລີຕເຕ ມາຫໜາລີຕເຕ ປຸກເຄ ມາຫປຸກເຄ
ສົມປັດເຕ ມາຫສົມປັດເຕ ຖຸກຕັ້ງ ຄະມະທີ ຕະມັກຄະລັ້ງ

ຮ. ອີມັງ ໂໃ ປະນານັນທະ ອາຮະຄະປຣິຕັ້ງ ສັດຕັ້ງສະເຕີ
ສົມມາ ສົມພຸທຣໂກງົງໝີ ປາສີຕັ້ງ

ວັດເຕ ອະວັດເຕ ຕັນຮະເວ ອະຄັນຮະເວ ໂນເມ ອະໃນເມ ເສເວ
ອະເສເວ ກາຍ ອະກາຍ ອາຮຣາເນ ອະຫຼາຮຣາເນ

ອີລລີ ມິລລີ ຕິລລີ ມິລລີ ໍ່ຽງເຊ ມາໄຍ້ຽງເຊ ຖຸດັງ ຄະມະທີ
ຕະມັງຄະລັງ

ລ. ອິນັງ ໂຂ ປະນານັນທະ ອາຮຣານະປົບຕັ້ງ ນະວະ ນະ ຖຸຕິຢາ
ສົມມາ ສົມພູທົກໂກງົງທີ ຝາສີຕັ້ງ

ທິກູງຈຸລາ ທັນທີລາ ມັນຕິລາ ໂຮືກິລາ ຂະຮະລາ ທຸພພິລາ ເອເຕັນະ
ສັຈະວັງຊະນະ ໂສຕົດ ເຕ ໂທຸ ສັພພະທາ.

"ອນນຕຣີຍກຣອມ"

ອນນຕຣີຍກຣອມ ມນຍເດີງ ກຣວມທີ່ເປັນບາປ່ານໜັກທີ່ສຸດ ໃນທາງພຸຖືກສາສນາ
ຄືວ່າເປັນກາຕັດທາງສວຽບກົດ ຕັດທາງນີພພານ ນາກຜູ້ໃດມີກຣວມນີ້ແລ້ວ ຈະໄມ່ສາມາດຮັດ
ມຸ່ງສູນນີພພານໄດ້ ແລະ ເກີດຄວາມເດືອດວັນອອງໆດລອດເວລາ ມີ ៥ ອຳຢ່າງຄື່ອ

- ១. ມາຕຸ່ມາຕ ມ່າມາຮາດ
- ២. ປິຕຸ່ມາຕ ມ່າປິດາ
- ៣. ອຣ້ທັນຕມາຕ ມ່າພຣະອຣ້ທັນຕ
- ៤. ໂດທິຖຸປປາທ ທຳວ້າຍພຣະພຸທອເຈົາຈົນຄຶ່ງຍັງພຣະໂລນິຕໃຫ້ໜ້ອຂຶ້ນໄປ
- ៥. ສັ້ນມເກທ ທຳໃຫ້ພຣະສົງຮົງແຕກແຍກ

ອີຕເຕ ອີຕິຈິລີ້ນເຊ ຖຸດັງ ບາກິງຈັ້ນ
ຟ້າອີຕເຕເວົ້າໜ້ອມໂລກເລົານັ້ນ ອີຕແນ້ວເຮາມ໌ມັນໂລກໄຮກີຕາມ ດາວແລ້ວໂລກອາກກ່ອນ

ความเป็นมาของพระคณาธารณบิตร

เมื่อครั้งออกพระราชปี ๒๕๑๖ พระป้ากรรมฐานรูปหนึ่งได้มีโอกาส
ออกวิเวก เจริญรุกขมูล ชุดงค์ทางภาคเหนือช้ายแคนฝั่งพม่า เขตติดต่อ
พร้อมเดนในแวดวงหมู่บ้านชาวเข่าผ่านต่างๆ นานาเกื้อไป ดีอน ขณะปักกลด
พักที่ดอยพระพุทธบาทหัวยต้ม อ.ลี้ จ.ลำพูน ได้พบและปรึกษาธรรมปฏิบัติ
และอื่นๆ กับพระอาจารย์รังสรรค์ ใชติป้าโล ซึ่งเพิ่งจะชุดงค์เดินป่ามาจาก
ประเทศไทย พม่า และได้จดจำเรื่อง "พระคณาธารณบิตร" จากวัดอรัญประเทศ
ในมณฑะเล ประเทศไทยพม่ามาด้วย

เนื่องจากเห็นว่าเป็นบทสวดสรรเสริญพุทธคุณที่ในประเทศไทยเรา
ยังไม่คุ้นเคยหรือมีปรากฏมาก่อน จะด้วยสาเหตุใดก็ตามที่ เมื่อพระป้ามาพบ
กันหลายองค์ที่จังหวัดลำพูน ก็ได้นำพระคณาธารณบิตรฉบับนี้ ทำวัตรเย็น
ร่วมกันติดต่อกันอยู่ ๕ วัน ก่อนทำเพียรภานาทุกค่ำคืน ได้ปรากฏเห็นหมู่
เทวารักษ์ในnimitta มาซุ่มนุ่มและร้องซมเซยสรรเสริญชื่นบาน ว่าเริงมาก
ที่ได้ยินพระป้ากรรมฐานเจริญพระคณาธารณบิตรอันทรงคุณเป็นเลิศนี้

พระภิกขุกรรมฐานหันทั้ง ๕-๖ รูป ครั้นเจริญพระบิตรนี้ที่หัวยต้ม อ.ลี้
จ.ลำพูน ต่างได้เห็นnimittaเทวารักษ์ชื่นชมตระกันทั้งสิ้น แม้จะน้อมนำ
ทำน้ำพระพุทธมนต์โปรดหมู่ญาติโยมในที่ต่างๆ ก็ศักดิ์สิทธิ์เหลือประมาน
จึงได้พิจารณาเห็นว่าพระพุทธศาสนาภาพของพระบิตรนี้ทรงคุณเหลือประมาน
สมควรที่พุทธศาสนิกชนทุกท่านจะได้นำไปสถาปัตยบูชาต่อไป

อนึ่ง ข้าพเจ้าได้ทราบจากหลวงปู่ทวด วัดช้างให้ ว่า ผู้ที่สถาปัตยมนต์
พระบิตรนี้ทุกๆ วันอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง พร้อมกับเร่งบริจาคม
รักษาศีลและเจริญภาวนา จะสามารถครอบพันจากวิกฤตมหาอุบัติภัยโลก
ที่จะบังเกิดขึ้น



ອະກະຍະປະຮົດຕັ້ງ

ຢັນຖຸນິມີຕັ້ງ ອະວະມັງຄະລົງຈະ, ໂຍ ຈາມະນາໄປ ສະກຸນສະ ສັກໂທ ປາປັກໂທ ທຸສສູປິນ້າ ອະກັນຕັ້ງ, ພຸທອານຸກາເວະ ວິນາສະເມັນຕຸ ແລ້ວ

ຢັນຖຸນິມີຕັ້ງ ອະວະມັງຄະລົງຈະ, ໂຍ ຈາມະນາໄປ ສະກຸນສະ ສັກໂທ ປາປັກໂທ ທຸສສູປິນ້າ ອະກັນຕັ້ງ, ມັມມານຸກາເວະ ວິນາສະເມັນຕຸ ແລ້ວ

ຢັນຖຸນິມີຕັ້ງ ອະວະມັງຄະລົງຈະ, ໂຍ ຈາມະນາໄປ ສະກຸນສະ ສັກໂທ ປາປັກໂທ ທຸສສູປິນ້າ ອະກັນຕັ້ງ, ສັງມານຸກາເວະ ວິນາສະເມັນຕຸ ແລ້ວ

ພຣະຄາດຢັນຖຸນບທນີ້ ໃຊ້ສໍາຮັບສວດປ້ອງກັນອັນຕຽຍຕ່າງ ແມ່ວ່າເກີດນິມີຕິຟິນໄມ້ດີ ເກີດອາເພີສັງຮຣນໃຈໄປໃນທາງທີ່ໄມ້ດີໃຫ້ສວດ ພຣະຄາດນີ້ຈະກັບໄປເກີດເປັນຄວາມດີຂຶ້ນ ແມ່ຈະມີເຄຣະຫຼ້າຍຕ່າງ ເກີດຂຶ້ນໄທ້ທຳນັ້ມນົດອາບເສີຍດ້ວຍພຣະຄາດນີ້ ບຳບັດອັນຕຽຍ ໄທ້ຫາຍສິ້ນໄປໄດ້ ໜ້ານັ້ນຈຳເຮືອງວານໄກເກີດສົຣິມຄລລາກຍົດດືນກແລ້ວ



ຮັມໄສ ກແລ ຮັກທີ ຮັມນອງວິຈ

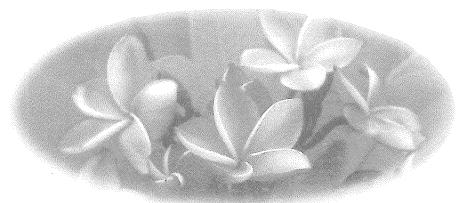
ນາຣາມທ່ອນຮັກໝາງບຸດຄູ່ຜົ້ນປະພູຕິນາຣາມ

บทสรุปมหาจักรพรรดิ

นะโม ตัสสะ ภะคะคะโต อะระહะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (3 ครั้ง)

นะโมพุทธายะ พระพุทธะ ไตรรัตนะญาณ
 มณีนพรัตน์ สีสะหัสสะ สุธรรม
 พุทธะ อัมโม สังโน ยะชาพุทโนนะ
 พุทธะบูชา อัมมะบูชา สังมะบูชา
 อัคคีทานัง วะรังคันธัง สีวลี จะมahaเกรং
 อะหংওনামি তুরুটো ওহংওনামি রাতুয়ি
 ওহংওনামি স্পপহসি
 পুতুষ কাম সংমান পুষেমি

เชิญพระเข้าตัว (แผ่นเมตตา) หรือแผ่นบุญรับภูมิ
 สัพเพพุทธา สัพเพอัมมา สัพเพสังฆা
 พะลับปัตตา ป้าเจกานัญ จะยังพลัง
 อรหันตานัญ จะ เตเซนรักขัง พันถามি สัพพะสิ
 (3 หรือ 5 จบ)
 พุทธัง ওচিষ্ঠামি কামং ওচিষ্ঠামি সংমান ওচিষ্ঠামি
 জানন্নেনোচিষ্ঠানেকাতামপ্রারণা



พระคานาสูตต่ออายุ

อิติปิโซ ภะគະວາ พระอาทิตย์เทวा วิญญาณะสัมปันโน^๑
 อิติปิโซ ภะគະວາ พระจันทร์เทวा วิญญาณะสัมปันโน^๒
 อิติปิโซ ภะគະວາ พระอังคารเทวा วิญญาณะสัมปันโน^๓
 อิติปิโซ ภะគະວາ พระพุธเทวा วิญญาณะสัมปันโน^๔
 อิติปิโซ ภะគະວາ พระพฤหัสเทวा วิญญาณะสัมปันโน^๕
 อิติปิโซ ภะគະວາ พระศुกร์เทวा วิญญาณะสัมปันโน^๖
 อิติปิโซ ภะគະວາ พระเสาร์เทวा วิญญาณะสัมปันโน^๗
 อิติปิโซ ภะគະວາ พระราหูเทวा วิญญาณะสัมปันโน^๘
 อิติปิโซ ภะគະວາ พระเกตุเทวा วิญญาณะสัมปันโน^๙
 อิติปิโซ ภะគະວາ อະระหัঁ
 อิติปิโซ ภะគະວາ สัมมาสัมพุทธิ^{๑๐}
 อิติปิโซ ภะគະວາ วิชชาจะระณะสัมปันโน^{๑๑}
 อิติปิโซ ภะគະວາ สุคติ^{๑๒}
 อิติปิโซ ภะគະວາ ໂຄກวิญ^{๑๓}
 อิติปิโซ ภะគະວາ อະນຸຕຕະໂຣ บ୍ରିଂସତମନାରାଟି^{๑๔}
 อิติปิโซ ภะគະວາ ଶତତା ତେବେମନୁସାନ୍ତା^{๑୫}
 อิติปิโซ ภะគະວາ ପୃଥିବୀ^{๑୬}
 อิติปิโซ ภะគະວາ ภକ୍ତାଗାତି

(ให้ใช้ภานาสำหรับคนที่ดวงชะตาขาดเป็นการต่อดวงชะตาชีวิต
 และจะมีอานุภาพให้เกิดโชคดีก่อนจากบริหารและปราศจากภัยอันตรายให้
 ภานาทุกเข้าค้ำ)

คานาบูชาพระพุทธสิหิงค์
นะโม ตั้สสะ ภะคะตะไต อะระหะติ สัมมา สัมพุทธอสสະ
(๓ จบ)

(นำ) หันทะ มະยং พุทธะปะสংসা คานায়ি พุทธসিহিংໂຄ^๑
 นามะ ภะনামাস เ�

(รับ)	ອົດື ປະວະຮະສີຫິ້ງໂຄ	ອຸຕະຕະມະຍະສີປີ ເຕູໂຂ
	ຢັດຕະ ກົດຕະ ຈິຕໂຕໂສ	ສັກກາໂຣ ອຸປາໂຖ
	ສະກາລະພຸທະສາສະໜັງ	ໂຊຕະຍັນໂຕວະ ທີປີ
	ສຸວະນະເຮີ ມະຫີໄຕ	ມະຮະມາໂນວະ ພຸທໂຄຕີ

(คำแปล)

พุทธะສີຫິ້ງຄາ	ອຸບັດິມາ ດນ ແດນໄດ
ປະເສີຣີ ອ ແກຣິກໄກຣ	ດຸຈາຍພຣະຄາສດາ
ເປັນທີເຄົາພັນອົມ	ມຸນຸ່າຍົມວ່ອມທັງເທວາ
ເປົ້າຍບເຊັ່ນໜ້າລາ	ສະສາທີ່ຢືນຍັງ
ເໝີ່ອນໜຶ່ງພຣະສັມພຸທຣ	ສຸວິສຸທິພຣະໝນມົງຄົງ
ແດນໄດພຣະດຳຮັງ	ພຣະຄາສົນຄອງກົງຈຳງູດ
ດ້ວຍເດືອສີທີສັກດີ	ອ ພິທັກໝໍອນໜູ້ດູ
ພຣະຄາສົນ ບ ມີສູ່ຄູ	ພຣະເພີມພູນມະທິທີ່
ຂ້າພະເຈົ້າ	ວັຈີ່ດ້ອມຂຶ້ນບູ້ຈາ
ພິທັກໝໍ ອ ວັກໝາ	ພຣະຄາສົນນາຕດດກາລ
ປັງຂ້າພະເຈົ້າ ຈະປະກາສ	ພຸທຽສາສົນໃໝ່ເພົາລ
ຂອພຣະອົກົບາດ	ໜີນມາຮັນວັນຕົວ ແຫວບ

คานาหวานทราย

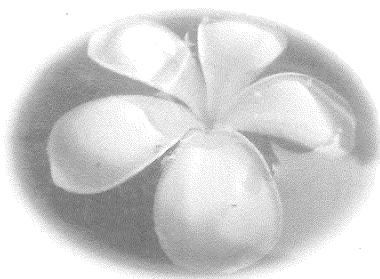
อิมสมิง ราชะ เสมانا เขตเต สะมันตา
สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาลະ ประกิเขตเต^๔
รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

.....รั้มมะชาลະประกิเขตเต...

.....ปัจเจกพุทธะชาลະประกิเขตเต...

.....สังฆะชาลະประกิเขตเต...

พระเจ้าปเสนทีโกรคล	ตรัสรถามพระพุทธเจ้า
ถาม	บุคคลควรให้ทานในที่ได
ตอบ	จิตเลื่อมใสที่ไดให้ที่นั้น
ถาม	ให้ที่ไดหนอมมีอาโนสังส์มาก
ตอบ	ให้แก่ผู้มีศีล มีความประพฤติดี ปฏิบัติชอบ



พระคานานുชาระบรมสาริกธาตุ

อะหัง วันทามิ ชาตุโย, อะหัง วันทามิ สพพะสิ,
พุทธัง ธัมมัง สังฆัง เอව ชาตุโย จัตたり สะ -sama ทันต
เกสา โลมา นะชา ชีจะ อะหัง วันทามิ ชาตุโย ฯ

คำอราณาพระสีวลี

สีวลี จะมะหาเดโร เทเว atanarare ปูชีโต ஸரะโน^๑
ปัจจะยาทิมหิ อะหัง วันทามิ ตัง สะทา สีวลี จะ มะหาเดโร^๒
ยักษากาเทวาภิปูชีโต ஸரะโน ปัจจะยาทิมหิ อะหัง วันทามิ ตัง^๓
สะทา สีวลี เกรระคุณัง เอตัง සිතඩි ග්‍රවනතු මේ

คำบูชาพระพุทธมหาเมตต์รัตนปฏิมากร

พุทธะมะมหาเมตตะตะนະປະภิมาກะรัง ปูเชมิ
ทุติยংপি พุทธঃমহামহামেত্তনঃপিভিমাকঃৰং পুচেমি
তত্তিযংপি পুত্তুঃমহামহামেত্তনঃপিভিমাকঃৰং পুচেমি
এতেনে স্বাজব্বাচেনে মহাতেছি জৰ্ব মহাপুষ্পিণু
জ মহাগোক জ মহায়সি জ গৰ্বনতু মে
নিপণাসস পঞ্জংয় নৈতু ৎ (হৰী বালংলুং সংবাদংবা)

ค太子พระอย่าง

“นะโม พุทธายะ”

(เป็นค太子ของท่านพระอย่าง ค太子นี้รักษาโโรคไม่หาย
กันไม่ให้ตายก็ไม่ได้ แต่สามารถรับทุกข์เหวน่าได้ ก่อนจะว่า
ให้จุดธูป & ด柯 จุดเทียน ๑ เล่น มีด柯ไม้ก็ใส่ได้ และนีกถึง
พระพุทธเจ้าทั้ง ๕ พระองค์เสียก่อน และพระอย่างด้วยและเป้าที่ศีรษะ^๔
ของผู้ป่วย ค่อยๆ เปา ๆ โดยนั่งทางด้านหนึ่งศีรษะของเขานึกขอให้
ทุกข์เหวนาระงับไป)

ນມສກເພະພຸທອເຈົ້າ ແລ ພຣະອິງຄ່

ພຣະຕັ້ນທັກກຣ, ພຣະເມັນທັກກຣ, ພຣະສຣມ້າກກຣ, ພຣະທີປຶກກຣ,
ພຣະໂກນທົ່ງໝູ້ຍູ້, ພຣະມັກຄລະ, ພຣະສຸມນະ, ພຣະເວຣະ,
ພຣະສົກິຕະ, ພຣະອິນມທັສສື, ພຣະປຳທຸມະ, ພຣະນາຮະທະ,
ພຣະປຳທຸມຸດຕະ, ພຣະສຸເມຣະ, ພຣະສຸ່າຕະ, ພຣະປີຢະທັສສື,
ພຣະອັດຖັສສື, ພຣະອຣມທັສສື, ພຣະສີທອັດຕະ, ພຣະຕີສສະ,
ພຣະບຸສສະພຸທອເຈົ້າ, ພຣະວິປັສສື, ພຣະສີງີ, ພຣະເວສສກູ,
ພຣະກຸສັນຮະ, ພຣະໄກນາຄມນະ, ພຣະກັສສປະ, ພຣະໂຄຕມະ

ພຣະຄາດາທ້າວເວສສຸວຣຣຣໂນ

ຈຸດສູງ ເຊັ່ນ ແລະ ດອກ ແລະ ດອກ ຕັ້ງນະໂມ ຖ ຈບ
ຮະລືກຖິ່ງຄຸນປິດາ ມາຮາດາ ຄຽບາອາຈາරຍ໌ ພຣະພຸທອ ພຣະອຣມ
ພຣະສົງໝໍ

ອົດປີໂສກະຄະວາ ຍົມມະຮາຈາໂນ ທ້າວເວສສຸວຣຣຣໂນ
ມຣນັ້ນສຸ້ຂັ້ງ ອະຫັ້ນສຸກະໂຕ ນະໂມພຸທອຍະ ທ້າວເວສສຸວຣຣຣໂນ
ຈົດມໍາຮາຈາຊີກາ ຍັກຂະພັນຕາກັກງົງໃຕ ເວສສະ ພຸສະ ພຸທອັງ
ອຣ້າໜ ພຸທໂຣ ທ້າວເວສສຸວຣຣຣໂນ ນະໂມພຸທອຍະ

ຄາດາພຣະລັ້ງກັຈຈາຍນີ

ກັຈຈາຍນະມາເດຣີ ພຸທໂຣພຸທອນັ້ນ ພຸທອຕັ້ງ ພຸທອັ້ງຈະ
ພຸທອສຸກາ ສີຕັ້ງ ພຸທອຕັ້ງ ສມະນຸບປັຕໄຕ ພຸທອໃຫ້ຕັ້ງ
ນະມາມີ້ທັງ ປີໂຍເທວມນຸ່ສສານັ້ນ ປີໂຍພຣໝນະມຸຕຕະໂມ
ປີໂຍນາຄະ ສູບັນນານັ້ນ ປີໂຍນທຣີຍັງ ນະມາມີ້ທັງ ສັພເພື່ອນາ
ພຸ້ຫຼານ ປຸ້ໂສ ກາຕິນີ ອາກັຈຈາທີ ປີຢັ້ງມະມະ

คำาบูชาหม้อชีวกโภมาภวัจ

โอม นะโน ชีร์โภ สิระสา อะหัง การुณიโภ สัพพะ
สัตตานัง ไอสะตะ ทิพพะมันตัง ปะภาโใส สุริยาจันทัง^๑
โภมาภวัจใจ ปะกาเสสิ ปัณฑิติ สุเมธะโใส อะโรมะยะ
อะมะนา ให้มิ.

คำอธิษฐานก่อนกินยา

จุดธูปเทียนอธิษฐานว่า

ขออัญเชิญเดชะบารมี พระมหาอิทธิฤทธิ์ บรมครู
แพทย์ชีวกโภมาภวัจ จงประทานยาทิพย์ และประสิทธิ์ประสาท
ให้โรคหายทันใจ สวยงาม น่าจะ น่าวา โรคพยาธิ วินาสสันติ
พุทธิ โรค อับเปนิ สวยงาม ฯ พุทธังเป็นยา คัมมังรักษา^๒
สัมผั้งหาย ฯ

คำาค้าขายดิ (ของเก่า)

พุทธัง	พหุชานانัง
ເອහີຈິຕັດ	ເອහີມະນຸສສານັງ
ເອහີລາກັງ	ເອහີເມຕຕາ
ໝໍມກູທີເປ	ມນຸສສານັງ
ອືດຕິໂຍ ປຸຣີໂສ ຈິຕັດ ພັນຄັງເອහີ	

พ่อค้าแม่ค้าพาณิชย์นิยมเสกเป้า ๓ จบ ๗ จบ ทำนำมันต์ล้างหน้า
และประพรนสินค้าขายของดีนักแล (อธิษฐานและไส่บาตรทุกวันตาม
ศรัทธาจะบังเกิดโชคлага)

ค太子ทำน้ำมนต์ขายของดี

พุทธะสังมิ สังสิโนนา อัมมะสังมิ โมนาสังสิ สังมะสังมิ
สิโนนาสัง

พระค太子บทนี้ใช้ประพรมของแต่ตัวเอง ขายของดีนักแล

ค太子เมตตามานนิยม

นะ เมตตา, โม กรุณา, พุทธ ปทานี, สา ยินดี, ยะ เอ็นดู,
สารพัดศัตtru วินาสสันตุ อิติปิโสภาควา เห็นหน้าว่าฯ
เอ็นดูด้วย นะโม พุทธายะ เมตตามานนิยมประเสริฐนัก

บทสวัตค太子พระแม่กวนอิม

นำโมไตรชื่อ ไตรปุย กิวโค่ กิวหลั่ง
กวงไตรเล่งก้า กวงสีอมผู้สัก (กราบ)
นำโมไตรชื่อ ไตรปุย กิวโค่ กิวหลั่ง
กวงไตรเล่งก้า กวงสีอมผู้สัก (กราบ)
นำโมไตรชื่อ ไตรปุย กิวโค่ กิวหลั่ง
กวงไตรเล่งก้า กวงสีอมผู้สัก (กราบ)
นำโมธุก นำโมหวาน นำโมเจึง
นำโม กิวโค่ กิวหลั่ง กวงสีอมผู้สัก
ทั้งจี๊โต โอม เกียล้อสวัตโต เกียล้อสวัตโต
เกียอสวัตโต ล้อเกียสวัตโต ล้อเกียสวัตโต
ชำพ่ออ้อ เทียงล้อซึ้ง ตีล้อซึ้ง นังลี่หลั่ง
หลั่งลี่ซึ้ง เจ้าเฉียก ใจเอียงห่วยอุ่ยตึ้ง
นำโม มืออ้อ ปวกเยี่ย ปอหล่อบึก (กราบ)

ค太子พระเจ้า ៥ พระอุปค-

ตั้งนะโน ๓ จบ แล้วว่าค太子นี้ทุกวันจะปลดภัยรุ่มเย็นเป็นสุข
ตลอดชีวิต (อย่าทำทุจริตไดๆ เลย)

"นะ ทรงฟ้า โน ทรงดิน พุทธ ทรงสินธุ ชา ทรงสมุทร
ยะ ทรงอากาศ พุทธังแคล้วคลาด อัมมังแคล้วคลาด สังฆัง^๑
แคล้วคลาด ศัตตรูภัยพาลวินาศสันติ"

"นะกาโร กะกุสันໂຄ สิโรมชเณ ไมการิ โภนาคະມະโน^๒
นานาจิตเต พุทธกาโร กัสสะປี พุทธໂຄ จะ ทะเวเนเต ชากาโร
ศรีศากะยะมุนี ໂຄตะโน ยะกันเน ยะกาโร อะริยะ
เมตตรัยโย ชีวหาทีเต ปัญจะพุทธา นะนามิหัง"

"พุทธะบูชา มหาเทศาawanติ อัมมະบูชา มหาปัญโญ^๓
สังมะบูชา มหาไภคະວะโน อะระหังพุทธໂຄ อิติปี โล ภะคະوا
นะนามิหังฯ"

ค太子บูชา พระพรหม

โอม	พระพรหมา	ปฏิพាមายะ
ทุติยัมปี	พระพรหมา	ปฏิพាមายะ
ตะติยัมปี	พระพรหมา	ปฏิพាមายะ

ค太子บูชา พระพิมเสนศร

โอม	พระพิมเสนศร	สิทธิ	ประสิทธิเม	มหาลาภ
ทุติยัมปี	พระพิมเสนศร	สิทธิ	ประสิทธิเม	มหาลาภ
ตะติยัมปี	พระพิมเสนศร	สิทธิ	ประสิทธิเม	มหาลาภ

...นัดดี เดอะ อนันต์ อนันต์ อนันต์ อนันต์ อนันต์ อนันต์ อนันต์ ...

คำให้ไวพะຈุສາມณีฯ
อิติปิ โส ภะคะวา อະระหัง สัมมาສັນພຸທໂຣฯ
ກຸສລສັມປັນໂນ ฯ (ສວດ ๓ ຈບ)

ວົງໃຫ້ນໍາມັນຫາຕີ-ມືດໝາຍຫາຕີ

ກ່ອນໃຫ້ ຂອໃຫ້ອາຈານາບາວມີພຣະພຸທໂຣເຈົ້າທຸກໆ ພຣະອອງຄົ້ນ ພຣະປັ້ງເຈັກ
 ພຸທຣເຈົ້າ ພຣະອິຍສົງມົງທັງໝົດ ພຣະມ ແຫວດາ ດຽວບາອາຈາරຍ໌ ມີຫລວງພ່ອປານ
 ວັດບາງນົມໂຄ ເປັນທີ່ສຸດ ເນື່ອອາຈານາແລ້ວໄຫ້ຕັ້ງ ນະໂມ ๓ ຈບ ແລະວ່າ
 ພຸທຮັງ ສຣນັງ ຄັຈຈາມີ,
 ອັມມັງ ສຣນັງ ຄັຈຈາມີ,
 ສັງນັງ ສຣນັງ ຄັຈຈາມີ
 ເໜີອິນເມື່ອຮັບສືລ ຕ່ອນ້ນໄປໄຫ້ປຸລຸກດ້ວຍຄາຕານີ່
 "ອີທີຖາວີ ພຸທະນົມືດຕັ້ງ ຂອເທະເດັ່ງ ຂອເທະເດະ ຈົນມາເປັນ
 ທີ່ພຶ່ງແກ່ມະອະອຸນ້ດ້ວຍເດີດ"

ໃຫ້ຮັກຫາໂຣຄ ໄດ້ທຸກຍ່າງຮັບປະທານຫີ່ອທາກີໄດ້ສຸດແທ້ແຕ່ໂຣຄນັ້ນ
 ຄວາຮັບປະທານຫີ່ອທາ ຂະນະຮັກຫາໂຣຄໃຫ້ວ່າຄາຕາດັ່ງນີ້

ທຸກຫາ ທຸກຂັງ ປົງສູງຕົງ ສົມປະຕິຈາມີ

ຂັ້ນສັງເກດ ຈະເປັນໂຣຄອະໄກກີຕາມ ເມື່ອຮັບປະທານຫີ່ອທາແລ້ວຮູ້ສືກ
 ຮ້ອນ ແສດງວ່ານໍາມັນນີ້ຮັກຫາໂຣຄນັ້ນໄໝ່ໜ້າຍ ດ້ວຍຮັບປະທານຫີ່ອທາແລ້ວ
 ຮູ້ສືກເຢັນ ນໍາມັນນີ້ຮັກຫາໂຣຄນັ້ນໜ້າຍ ກາຮຮັບປະທານ ຮັບປະທານວັນລະ
 ອ ຄັ້ງ ຈະ ອ ຂໍ້ອນກາແພ

ມືດໝາຍໃຫ້ຮັກຫາໂຣຄເຫັນເດີຍກັບນໍາມັນຫາຕີວິເລະໃໝ່ໄລ້ເຟີໄດ້ ໂດຍການມືດ
 ບນຕີຮັບແລ້ວເປົາດ້ວຍຄາຕາ "ນະໂມພຸທຮາຍະ"

การใช้ยันต์เกราะเพชร

ตอนเข้าตื่นขึ้นมาให้บุญพะแล้วว่าจะไม่ลบให้ก่อ อิติปิโส ๑ จบ
ขณะที่ว่าอิติปิโสให้นักถึงพระพุทธเจ้า นักถึงหลวงพ่อปานและยันต์
เกราะเพชรที่เราเปาแล้ว เราเน้นถึงยันต์เกราะเพชร คิดว่าเกราะเพชร
อันนี้เป็นเกราะเพชรอันหนึ่งคลุมตัวเรา แล้วก็ว่าอิติปิโสจบ เวลาจะไปไหน
ให้ภาราว่า "พุทธो" สัก ๒-๓ ครั้ง พอกิตสบายน้ำกันน้ำลายไปครั้งหนึ่ง
ทำอย่างนี้ ๓ ครั้ง เป็นอันว่าวันนั้นทั้งวันยันต์เกราะเพชรจะคุ้มครอง
ตัวตลอดไป

คถาฯยันต์เกราะเพชร

ของหลวงพ่อปาน วัดบางنمโค

อ	ระ	ชา	ค	ตะ	ระ	สา
ต	หัง	จะ	ໂ	ໂ	ຕີ	ນັງ
ປ	ສັມ	ຮະ	ໄລ	ປຸ	ສັຕ	ພຸດ
ໂ	ມາ	ະນະ	ກະ	ຣີ	ຄາ	ໂ
ກະ	ສັມ	ສັມ	ວິ	ສະ	ເທ	ກະ
ຄະ	ພຸທ	ປັນ	ຖູ	ທໍມ	ວະ	ຄະ
ວາ	ໂ	ໂນ	ອະ	ມະ	ມະ	ວາ
ອະ	ວິຊ	ສຸ	ນຸຕ	ສາ	ນຸສ	ຕິ

(จากหนังสือสมบัติพ่อให้ ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน หน้า ๑๕๔)

...ຕົ້ນພະບານປັດຈຸບ
ແລະກະຮະດີ

ໄຟກໍາດ່ານຂ້ອງທຸກໆນີ້ດີທີ່ກາງກາຍແລະໄດ້ໃຊ້...

...ຖືແຮ່ງແຮ່ງນະນຳນະຫາ
ທຳແຕ່ດ່ານທີ່ກາງລ່າຍທີ່ກາຍແລະວາງາໃຊ້...

ຫ້າໃຈຍອດພະກັນທີພະໄຕຮົມປົກ (ຢ່ອ)
ນະ ມະ ພະໂຮະ ນະໂມພຸທຄາຍະ ລະກະມະຂະອຸ

ຫ້າໃຈພາຫຸ່ງ (ຢ່ອ)
(ນະໂມ ຕ ຈປ)

ພາ ນາ ມາ ອຸ ກະ ສະ ນາ ທຸ

ຫ້າໃຈຄາດາຂິນບັນຍຸຊຣ (ຢ່ອ)
ຂື່ນະບັນຍຸຊຣ ປຣິຕັດ ມັງກັກຂັ້ນຕຸ ສັພພະໂຄ

ພຣະຄາດາເສກອາຫາຮາໃຫ້ກລາຍເປັນຍາຮັກໝາໂຮຄຖຸກນິດ
ນະ ອະ ນະ ວະ ໂຮຄາ ພຍາສີ ວິນາສສັນຕິ

ຄາດາຕັດກີເລັດ
"ຂື່ນາ ສວາ ອນິຍຕາ ນິພພານ ສູ້ໜັງ"
(ຄ່ານວ່າ ຂື່ນາ ສວາ ອະນິຍຕາ ນິພພານະ ສູ້ໜັງ)

ຄາດາຫ້າໃຈພຣະແມ່ກວນອົມ (ຢ່ອ)
"ອົມ ມາ ນີ ປະ ມີ ອົງ"

ຄາດາພຣະເວສັນດຣ (ຢ່ອ)
"ເອົ້າ ຕັດຕະ ປີຍະບຸຕາ ມະ ມະ"
(ຄາດາເວີຍກເງິນເຂົ້າກະເປົ້າ ເງິນທອງໄໝລາເທິມ)



ຄາຕາພະເຈົາຕາກສິນມහາຮັດ
ປູ້ຕາກ ຕະກຸອີຕັລ ຕາກສິນ ຮາຊະໂຍ ຕັ້ງອີ (ສວດ ၃ ຈບ)

ຄາຕາກຣມຫລວງຊຸມພຣເບຕອດມສັກດີ
ໄຄມ ຂຸ່ມພຣ ຈຸຕີ ອີທີ ກະຮະນັງສູໂໄ ນະໂມ ພຸທຄາຍະ
ນະ ມະ ພະ ທະ ຈະ ພະ ກະ ສະ ມະ ອະ ອຸ

ຄາຕາເຮືອກເຈີນ
ຂອງຫລວງພ່ອຄຸນ
ພຸທຮັ້ງໂໝມ ອັນມັງໂໝມ ສັງໝັງລ້ອມ ອັນຕະຮາຍາວິນາສສັນຕິ
(ກາວນາຖຸກວັນດີນັກແລ)

ຄາຕາເຈີນໂຄດທັພຍ
ນິຈຈັງ ກາລັງ ປີຢັງ ໂທດ ເທວະຕາປີ ນິປັຕເຕຍຍັງ ມະຫາເຕັ້ງ
ມະຫາຕະປັງ ພະເລ ເນເນ ເຕເຊ ຊະຍະຕຸ ຊະຍະມັງຄະລັງໆ

**ພຣະຄາຕາພະເພຸດເຈົາຫລວງ
(ຮັກລາດທີ ۵)**

ພຣະສຍາມມິນທຣີໂຣ ວະໂຮອົດີ ພຸທຮະ ສັນນີ
ອືດີອະຮະໜັງ ສະໜັກສະກາຍັງ ວະຈັງ ພຸທໂຣ
ນະໂມພຸທຄາຍະ

ອົມື້ງສູນຂອພຣພະບາມນີ້ທ່ານສິ່ງທີ່ຕ້ອງກາງຈາກທ່ານອໍາບນບານສາລ
ກລ່າວ ໄ້ດັ່ງຈິຕີອົມື້ງສູນປຣາດນາສິ່ງໃດໃ້ຂອຈາກທ່ານຂອໃ້ສຳເງົາຖຸກປະກາງ
ຈົນທຳບຸງທຳທານໄວ້ຈະທຳໄ້ຈິຕີໃຈສປາຍຄລອດໄປເທົອນ

.....ໄນ້ອີດ ໄນຖຸກ໌ ໄນລູ້ ໄລະໄດ້ຍ່ອນເຫຼືນ.....

คานบุชาพระแม่โพสพ

(ตั้งนะโม ๓ จบ แล้วว่าดังนี้

"โพสระภิกษุชนัง อุตตะมะลาภัง มัยหัง สัพพะ^๑
สิทธินิตัง ใหตุ" (๓ จบ)

คานบุชาพระราหู (ภาวนาทุกวัน)

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

ยั้ส สา นุส สະ ระ เณ นา ปີ ๑๒ จบ

แล้วขอพระรัตนตรัยว่า...

ข้าพเจ้าขอคุณพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งโปรดคุ้มครอง
ให้ข้าพเจ้าเจริญด้วยการเงินการทองการค้าการขายการงาน ประการ
ทั้งปวงเทอญ.

คานพระพุทธเจ้า ๑๖ พระอองค์

" นะมະนะอะ nokon nahok กອອນຂອະ nahok
อຸມືອະມີ mhi suttang ສຸນະພຸທອັງ ສຸວະນະอะ "

(ເສັກຂອງຂາຍກາຍໃນຮ້ານ ດ້ວຍคາຕາພຣະເຈົ້າ ๑๖ ພຣະອອນຄໍ
ໂດຍໃຫ້ເຈົ້າຂອງນຳມາອ່າງລະຫື່ນ ເສັກໄວ້ກາຍໃນຮ້ານ ຈະຂາຍຂອງດີ)

ສັບຕໍ່ພທນ ๐๗ຕໍ່ແມເຕີ້ງພຣະແລມໄຕຮປຣມຕ່າແຕ້ມາຕໍ່ມະນາຕໍ່ມພທນເຊົ້າ
ກຮງຕ່າງລ່າງລະເກີຕິປົກໆຊາຕິກົດາມຫາຄວາມເນີນຄະເນາກອນເນີນບູລ໌ອັນຫຼືນີ້ມີລືກແຮ່ງ
ສົດາທີ່ຢາກອຸນເນີນບູລ໌ອັນຫຼືນີ້ມີລືກທີ່ຢາຍສົດາແລ້ວໄປເກີດໃນສົດາທີ່ໃດ
ທີ່ນີ້ມີແຕ່ຕ່າມມາດນີ້ມີບຣນ

คถาสีบสร้างทางสุวรรณ์-นิพพาน

ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรมรังสี)

พุทธะ พุทธา พุทธะ พุทธะ พุทธัง อะระหัง พุทธะ อิติปิ โส
ภะคควา นะโน พุทธายะฯ (หมั่นภavanaจะทำให้มีความสุขอยู่ใน
และนิพพาน)

คถามหาอ่านาจ (หลวงพ่อปาน)

เอวัง ราชะสีโน มะหานาทัง สีหนนาทะกัง สีหนนะเม
สีลະเตเชนະ นามะ ราชะสีโน, อิทธิฤทธิ์ พระพุทธัง
รักษา สาระพัดศัตtru อะປರะยัง, อิทธิฤทธิ์ พระธัมมัง^๑
รักษา สาระพัดศัตtru อะປրะยัง, อิทธิฤทธิ์ พระสังฆัง^๒
รักษา สาระพัดศัตtru อะປรະยัง.

ใช้สแกน้ำล้างหน้าทุกเช้า จะมีอำนาจคนบำเพ็ญศัตruพ่ายแพ้

คถาอาราณายะสีบ

โตเสนโต วะระธัมเมนะ โตสัญญาเน สิเว วะเร
โตสัง อะกาสี ชั้นตูนัง โตสีจิตตัง นะมามิหัง

คถาบูชาสามเด็จพระนเรศวรมหาราช

ตั้งนะโน ๓ จบ ก่อนสวดพระคติ

อิติจิตตัง, เอธิ เทเวตาหิ, จะมหาเตโอ, นะระบุชีโต^๓
ไสระโใส, ปัจจะยา ทิปปะติ, นะเรโใส จะ มหาราชา, เมตตา^๔
จะ กะโรติ, มหาลาภัง, จะ ทาสตี ภกวันดุเมฯ

(ของวัดใหญ่ชัยมงคล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

คถาคำกำบังตัว

"สัมปะติใจตาม"

(คถาบทนี้ใช้ประโยชน์หลายอย่างและท่านเคยบอกให้ห้าม
ตำราจดระหว่างเรียนช้ายแดน โดย กล่าวว่าถ้าตกลงอยู่ในวงล้อมของข้าศึก
ให้ใช้คถาบทนี้กำบังตัว จะทำให้ข้าศึกมองไม่เห็นตัวเรา ในเวลาที่
จะผ่านแนวข้าศึกอ้อมมา)

คถาทำท่านหัวใจเสสสุวัณ

"พยัคฆา พยัคฆัง มานีให้หมด"

(เป็นคถาภาวนาให้คนมารวมกัน อธิษฐานเอาตามใจ
ภาวนารីยก เสกແປง สีผึ้งกีได้)

คถาปลุกพระขอองหลวงญี่ปุ่น

"อิทธิฤทธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเดชะเดชัง ขอเดชะเดชะ จงมาเป็นที่พึงแก่นะอะอนีด้วยเดิด"

คถาป้องกันอันตราย

"รูปพระพุทธโธ โนหิ"

(คถาบทนี้ หลวงพ่อให้พระในพระอุโบสถหลังจากทำพิธี
พุทธาภิเบกษาแล้ว วิธีใช้คือให้ภาวนาคถาเนี้ยเสนอห้าลายกลืนลงไป
ก่อนออกจากบ้าน ท่านกล่าวว่าแม้แต่ปืนก็ยิงไม่ออก)

ค่าด้าพระพุทธเจ้าชนะมาร

(พระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต)

ปัญจามาเร ชื่อนานาโถ ปัตโต สัมโพธิ มุตตะนัง จะตุสัจจัง
ປະກາເສຕີ ອັມມະຈັກກັງ ປະວັດຕະຍີ ເອເຕະນະ ສັຈຈະວັຊເຫັນະ ໂຫດ
ເມ ຊະຍະມັກຄະລັງໆ (ປິອງກັນອັນຕຽຍທັງປົງໆ ສັກດີສີທຣີຢືນັກ)

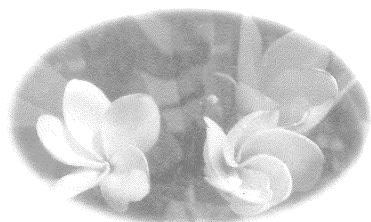
ค่าด้าบຸชาຫລວງພ່ອຄັກດີສີທຣີ

ນະໂມ ຕັສສະ ກະຄະວະໄຕ ອະຮະහະໄຕ ສັມມາສັມພູທົ້ສສະ
ນະໂມ ຕັສສະ ກະຄະວະໄຕ ອະຮະහະໄຕ ສັມມາສັມພູທົ້ສສະ
ນະໂມ ຕັສສະ ກະຄະວະໄຕ ອະຮະහະໄຕ ສັມມາສັມພູທົ້ສສະ
"ອົດີ ສຸຂະໂຕ ນະໂມພຸທຄາຍະ ພຸທບຸ້ໜ້າ ວັນທາມີ"
ໃໝ່ວ່າຄາຕານີ້ ວັນລະ ລາ ຈບ ເປັນອ່າງນ້ອຍ ນູ້ຫາຖຸກວັນ
ຈັດເປັນ ພຸທຄານຸສສຕີ ແລະເປັນເສີມບຸ້ນູບາວມີ
ຄວາມເປັນສີຣິມງຄລແກ່ຕົວຜູ້ສົວດ ໄດ້ເປັນອ່າງດີ

ค่าด้านวด

"ອົມສົມິມາເລ ອົມັງເຕ ມາສັງ ວັສສັງ ອຸເປີມີ"

(ຫລວງພ່ອໃຫ້ທີ່ບ້ານສາຍລມ ໃຫ້ນຶກຄື້ງພະວັດຕະວັຍກ່ອນວ່າ
ຄາຕາ ແລ້ວໃໝ່ວ່າກາວນາເຮືອຍໄປໝະນວດ)



คตากันไฟไหม้ พ้าฝ่า กันนิวเคลียร์นิวตรอน

"ใส นามะ ยักใจ"

(เป็นคตากันของหลวงปู่ปาน ท่านให้บูชาไว้ทุกวัน ๆ ละ ๓-๕-๗-๙ จบ ทุกเช้าค่ำ จะปลดภัยจากไฟไหม้และพ้าฝ่า และกันนิวเคลียร์นิวตรอนได้ด้วย)

คตางมเด็จพระพุทธกัสสิป

"พุทธัง มัตติ ธัมมัง มัตติ ไศ ศัตtruทั้งหลาย วินาศสันติ
พุทธัง มัตติ ธัมมัง มัตติ โรคทั้งหลาย วินาศสันติ"

(คตางบทนี้ ท้าวเวสสุวรรณมาให้ ท่านบอกว่าให้สาวมนต์ไว้ทุกคืน ก่อนอื่นให้ระลึกถึงบำรุงมีของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ขันมีสมเด็จพระพุทธกัสสิปสปทวงศ์เป็นประธาน เพราะท่านเป็นเจ้าของคตานี้ บทในบรรทัดที่ ๒ นี้รักษาโรค ท่านบอกว่าเสกน้ำให้กิน เสกอะไรให้กิน เสกข้าวให้กินได้ แม้เตียพิชมันกีสลายตัว)

อีกบทหนึ่งของพระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบัน

"อะเตสิ อะเตสิ กิงกระณัง อะเตสิ อะหังปิตัง
ชานามิ ชานามิ"

ทั้ง ๓ บทนี้ ท่านให้สาวพร้อมกันเลย เวลาฉันเข้าวาร์ด เสกกลางคืนก็ให้หวานใจไว้ ท่านบอกว่าศัตtruจะพินาศไปเอง

พุทธคตາ

"มหาวิชัย โนหิ อสังหาสิ"

(หวานกันอันตรายทุกอย่าง ผู้คิดร้ายจะย่ออยับไปเอง
เป็นมหามงคลทุกอย่าง)

คัณเรียกจิตคน

"จิตตะ มหาจิตตัง ปัยัง มะมะ"

(ใช้สำหรับเทศน์ สำหรับบรม สำหรับสนใจทำให้ใจคน
น้อมมาหา)

คัณสอนยกลับผู้กระทำレイศารตร์

"สัมปจิตฉาม"

(ก่อนภาวนาให้ตั้งนะโม ๓ จบ และต่อตัวย พุทธัง สรโนঁ
ค้จฉามิ รัมมัง สรโนঁ ক্জুমামি সংশ্মঁ স্রনঁ ক্জুমামি এবংস্বাদ ওতিপি
ষে ๓ จบ จึงภาวนารেওয় ฯ ไป ในขณะที่ภาวนาให้ทำใจสบายน ฯ
ผลของคัณบทนี่ จะมีผลต่อผู้สั่ง ผู้รับคำสั่ง ผู้ร่วมมือและผู้กระทำ
ไสยศารตร์manyangreaoโดยฉับพลัน)

คัณป้องกันคุณໄเสย และกันยาพิษ ยาสั่ง

"เมสัมมุชา สัพพานะระติ เดสัมมุชา"

(ท่านให้เสกของทุกอย่างที่จะกิน ท่านบอกรไไวในขณะที่วัด
กำลังมีภัย ถ้าศัตรูทำคุณໄเสย เราว่าคานานี้ คุณໄเสยนั้นจะย้อน
กลับเข้าตัวผู้ทำ ถ้าทำเป็นตะกรุด ห้ามน้ำตะกรุดเข้าห้องคน
คลอดบุตร ท่านห้ามทำเจกเด็กด้วยจะเป็นอันตรายกับเด็ก)

พระที่นั่งฯให้การรักษาตัวบริสุทธิ์ชั้น 100 ปี แต่ไม่ควร
ทำเลื้อยหรือเดิน เรากล่าวเรื่องมาตั้งแต่เดิม 2-3 นาที
เราอาจหลงลื้อตัว...

ຄາດາມັກພະພຸທອເຈົ້າ

"ອົດີປີ ໄສ ວິເສເສອີ ອົສເສ ພຸທອະນາເມອີ ອົມເນາ
ພຸທອະຕັ້ງໂສອີ ອົສຕັ້ງ ພຸທອະປີຕົວ"

(ຄາດານີ້ລັກໄປເຮັດແລກວານາທຳໃຫ້ເປັນລານ ນິມິຕິຕ່າງ ຈະ
ຈະແຈ່ມໄສ ດົກທີ່ຕາມໄດ້ກີ່ຂ່າຍຫັນສື່ອອກໄດ້ແລກມອງເຫັນທຸກສິ່ງ
ທຸກອູ່ກ່າວໄດ້ຕາມຄວາມປະສົງຄົງ)

ຄາດາອົກລົງຍາຮວມ

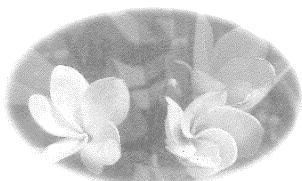
"ໂສຕັ້ຕະກົບໝາ"

(ເວລາວານາໃຫ້ກຳນົດລາມຫາຍໃຈເຂົ້າອອກ ແລ້ວກີ່ທີ່ນິມິຕິເສີຍ
ໄມ້ຕ້ອງໄປເຂົ້ານິມິຕິໃນກສິນ ໃຊ້ຄາດາອູ່ກ່າວເດືອຍ ດືອກຳນົດລາມຫາຍໃຈ
ເຂົ້າອອກໃຫ້ກີ່ທີ່ສຸດເປັນລານສື່ ເທົ່ານີ້ອົກລົງຍາທຸກອູ່ກ່າວເຈົ້າຈະຮວມຕົວເງາ
ໃຫ້ໄດ້ທັນທີທັນໄດ ໂດຍໄມ້ຕ້ອງເລືອກກສິນຂອ່າວິທີ່ໜົດ)

ຄາດາພະນິພພານນິມິຕ

"ນິມິຕິຈິຕິ ນິມິຕິຈິຕາ ນິພພານຈິຕິ ນິພພານຈິຕາ"
(ອ່ານວ່າ ນິພ-ພາ-ນະ-ຈິຕ-ຕາ)

(ໃຫ້ກວານາຖື່ອພະນິພພານເປັນອາຮມນົມຍ່າງນີ້ຈິຕະມືກາຮ
ຜູກພັນພະນິພພານເປັນອາຮມນົມມາກື້ນ ແລ້ວກີ່ກຳລັງໃຈຈະໄມ່
ຄລາດຈາກພະນິພພານ)



คุณธรรมมี ๓๐ ทัศ
อธิ ปารามิตตา ติงสา อธิ สัพพัญญามาคคลา
อธิ พิธิมนุปปัตติ อธิปิโส จะเต้นะโน
(เวลาปักกลดให้ว่าคุณธรรมเรื่อยไป)

คุณธรรมดีป้าหินพานต์
"ภะสัมสัม วิสะเทกะ"
(เวลาปักกลดเสร็จแล้วจะตอกหลักขึ้นสายอัพโภกาส
ให้ภานุคุณานี้เรื่อยไป)

คุณธรรมเดียวประทาน
"มหาโคตมะ ป่าทะเกนิ จะ อป่าทะเกนิ เม เมตตัง เมตตัง"
(เสกของต่าง ๆ ให้มนุษย์ได้มีจิตเมตตาต่อกัน เสกอะไรก็ได้)

คุณธรรมอินทร์
"สนหัสสเนตโต เทวนิโต ทิพพจักรุ วิสทาย"
(คุณบทนี้หมายความว่าสำหรับเด็กนักเรียน บอกว่าเวลาถก่อนที่
จะดูหนังสือ ให้ไหวพระ นึกถึงพระพุทธเจ้าก่อน นึกถึงพระธรรม
นึกถึงพระอริยสงฆ์ นึกถึงบิดามารดา ความดีของท่าน นึกถึง
ครูบาอาจารย์ และนึกถึงพระอินทร์เจ้าของคุณ แล้วว่าสัก ๑ จบ
แล้วก็หนังสือ เมื่อจะเลิกจากอ่านหนังสือก็ว่าสักอีก ๑ จบ วันแรก
ก็อาจจะจำไม่ได้ แต่วันต่อไปก็อาจจะคล่องตัวขึ้นมาเอง)

... ธรรมอินทร์พระภราณสุนทร เพ็ชร์อุต्तิพระชนิพพาน
 หัวใจอุต्तิผ่านเมืองน้ำตี หัวใจปัจจามารธนีบ่อตีหันรากตาน
 อะตีบ่อตงบรรกรณบ่อปีตี้ตุ่ยตุ่ยตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ย
 ตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ยบ่อตุ่ย...

คตาปราโมทย์

"ปราไมท์"

(โดยจับล้มหายใจเข้าออกพร้อมคำภาวนาคตาปราโมทย์แล้วจะไร้ทุกอย่างจะชัดเจนแจ่มใสจะจำภาพเห็นภาพนิมิตทุกสิ่งทุกอย่างได้โดยชัดเจนแจ่มใสเหมือนกลางวัน)

คตามเมฆจิต

"พุทธัง เมมะนิมิตต์ จิตตัง มะอะอุ ธัมมัง เมมะนิมิตต์ จิตตัง อุอะมะ สังฆัง เมมะนิมิตต์ จิตตัง อะมะอุ"

(ภาวนายไปฯ แล้วกำหนดธรรโขในสิ่งที่ต้องการจะรู้ต่อนภาวนากำหนดจิตให้เห็นภาพพระไปด้วยยิ่งดีให้ถือเอาอารมณ์จิตธรรโข อารมณ์แรก ถ้าจิตดีขึ้นก็จะเห็นภาพ)

พระพุทธคตा

"สัมมาสัมพุทธัสรสະ พระอะระหัังพุทธो นะโนมพุทธายะ"
(ให้สาวดทุกคืนฯ ละ ๗ จบ อาనุภาพของพระคตาศัตรูจะพินาศของเมื่อคิดประทุษร้าย จะเกิดผลในด้านมงคลทุกประการจะสามารถเห็นได้แจ่มแจ้งด้วยญาณ เป้าให้ศิษย์ผู้เรียนทิพจักกุญญาณและเรียนไปปรโลกได้ มีญาณเครื่องเห็นแจ่มใส)

คตารวมจิต

"อติ สัมมาสัมพุทธัสรสະ มะมะ จิตตัง"

(ถ้าเวลาใดที่จิตเกิดฟุ้งซ่านขึ้นมา ให้ทิ้งคำภาวนาอย่างอื่นเสียให้หมด กำหนดลมหายใจเข้าออกแล้วว่าคตานี้ตามสถาบายนฯ กำลังของสมารถจะรวมตัวได้รวดเร็ว)

คำจับขันข้าวใส่บำบัดและถวายของทำบุญ

ข้าวและทรัพย์ของข้าพเจ้า ได้มาโดยบริสุทธิ์ ยกขึ้นเหนือหัว
ขอบูชาพระพุทธ พระธรรม พระสังฆ์ จิตใจ洁净 ต่อพระนิพพาน
ขอให้ถึงเมืองแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอริย เข้าถึง
พระนิพพานในอนาคตกาลอันใกล้นี้ เทอญ.

คำถวายลังหมาณ (แบบใหม่)

อيمานิ มະยং গান্তে, গত্তানি*, সপ্তবিবারানি, তিনিম্ম,
রত্ননামন্ডুজ, আয়স্মন্তানং, শীলবন্তানন্ডুজ, ওইনচেয়াম,
সাক্ষু ইন গান্তে, আয়স্মন্তি সীলবন্তন্তি জ,

อيمานি, গত্তানি*, সপ্তবিবারানি, প্রভুক্তিলভাতু, ওমহা
গুরুজেব, মাতাপিতু, ওথেনন্ডুজ, ধূতিমিত্তানন্ডুজ, তেওতা
নন্ডুজ, তীঁষ্বরতত্ত্ব, হিতায়, শুখায়,

ข้าแต่พระวัตนตรัย / และพระคุณเจ้าผู้มีศีลทั้งหลาย / ข้าพเจ้า
ทั้งหลาย / ขอน้อมถวายตั้ง গতตากหาร* / กับทั้งสิ่งของอันเป็นบริวาร
ทั้งหลายเหล่านี้ / แด่พระวัตนตรัย / และพระคุณเจ้าผู้มีศีลทั้งหลาย /
ขอพระวัตนตรัย / และพระคุณเจ้าผู้มีศีลทั้งหลาย / โปรดรับ গতตากหาร*
/ กับทั้งสิ่งของอันเป็นบริวารทั้งหลายเหล่านี้ / ของข้าพเจ้าทั้งหลาย /
เพื่อประโภชน์ / เพื่อความสุข / แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย / และแก่ধূตিসนิท
มิตรสหายทั้งหลาย / มีบิດามาวด้าเป็นต้น / กับทั้งเทพยาดาทั้งหลาย
ทั้งปวงด้วย / สิ่งใดก็ตามที่

* ถ้าถวาย พระพุทธรูป	ใช้คำว่า	พุทธะรูปานิ
" จตุปัจจัย	"	จะตุปัจจยะনি
" ยารักษาโรค	"	เภสัชชานิ
" ผ้าอาบน้ำฝน	"	วัสสิกะสาภีกานิ
" เทียนจำนำพรรชา	"	วัสสาทีปะระวานิ

* ຄໍາຄວາຍ	ດອກໄມ້ຢູ່ປະເທິບນ	ໃຊ້ຄຳວ່າ	ທີປະຢູ່ປະປຸປະກວານີ
"	ຂໍ້າວສາຣ	"	ຕັນຖຸລານີ
"	ສລາກກັດ	"	ສະລາກະກັດຕານີ
"	ຜໍາໄຕຮົງຈົວ	"	ຕິຈິງຈານີ
"	ໜັງສື່ອຽວມະ	"	ຮັ້ນນະໂປຕະການີ

ຄໍາຄວາຍສັ່ນມາການອຸທືສໃຫ້ຜູ້ທີ່ສິ້ນຂົວດ

ອິມານີ ມະຍັງ ກັນເຕີ, ມະຕະກະກັດຕານີ, ສະປະວິວາວານີ,
ກີກຊູສັງໝັກສະ, ໂອໂນໜະຍາມະ, ສາຊູ ໃນ ກັນເຕີ, ກີກຊູສັງໄມ,
ອິມານີ, ມະຕະກະກັດຕານີ, ສະປະວິວາວານີ, ປະກິດົກລາຄາຕຸ
ອັມຫາກັບເຈຈະ, ມາຕາປີຕຸ, ອາທິນໝູຈະ, ເບູຕະການນຸ້ຈະ, ກາລະກະຕານ້ຳ,
ທີ່ພະວັດຕັ້ງ, ໃທຕາຍະ, ສຸຂາຍະ.

ຂ້າແຕ່ເພື່ອສົງມື້ງເຈົ້າປູງ/ຂ້າພເຈົ້າທັ້ງໜ່າຍ/ຂອນ້ອມຄວາຍເຖິ່ງມະຕະກະ
ກັດຕາຫາກ / ກັບທັ້ງປົວວາທັ້ງໜ່າຍເລຳນີ້ / ແດ່ພະກິດົກຊູສັງໝົງ / ແກ້ວມະນີວິວານີ
ສັງໝົງຈົງຈັບ/ມະຕະກະກັດຕາຫາກ / ກັບທັ້ງປົວວາທັ້ງໜ່າຍເລຳນີ້/ຂອງຂ້າພເຈົ້າ
ທັ້ງໜ່າຍ / ເພື່ອປະໂຍ່ນນີ້ ເພື່ອຄວາມສຸຂະ / ແກ້ຂ້າພເຈົ້າທັ້ງໜ່າຍ / ແລະແກ້ເບູຕິ
ຂອງຂ້າພເຈົ້າທັ້ງໜ່າຍທີ່ລ່ວງລັບປັ້ງແລ້ວ / ສິ້ນກາລນານແກອນູ່. ฯ

ຄໍາຄວາຍຜ້າກອືນ

ອິມັງນະຍັງ ກັນເຕີ, ສະປະວິວາວັນ, ກະສູນະຈິວວະຫຼຸສັກ, ສັງໝັກສະ,
ໂອໂນໜະຍາມະ, ສາຊູ ໃນ ກັນເຕີ, ສັງໄມ, ອິມັງ, ສະປະວິວາວັງ, ກະສູນະ
ຫຼຸສັກ, ປະກິດົກລາຄາຕຸ, ປະກິດົກຄະເທົ່ວາ ຈະ, ອິມິນາ ທຸສເສັນະ
ກະສູນິມັງ, ອັດຕະວະຕຸ, ອັມຫາກັງ ທີ່ພະວັດຕັ້ງ ໃທຕາຍະ ສຸຂາຍະ,

คำแปล

ข้าแด่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายผ้ากฐิน
จีวรกับทั้งบริวารนี้แด่พระสงฆ์ ขอพระสงฆ์จะรับผ้ากฐินกับทั้งบริวาร
นี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย และเมื่อครัวแล้วขอจกราน ใช้กฐินด้วยผ้านี้ เพื่อ
ประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นการลนานาเทอญฯ

คำถวายผ้าป่า

อيمานิ มະยং গান্তে পংশুগুলজীৱাৰণি সংপ্ৰিবাৰণি
গীগুসংহস্মস ইনেছয়ামাম সাচু নি গান্তে গীগুসংমি ওমানি
পংশুগুলজীৱাৰণি সংপ্ৰিবাৰণি পংশুক্তিমাতৃ ওমহাকং
তীমৰতত্ত্ব হিতায়ং সুখায়ং

คำแปล

ข้าแด่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวายผ้าปังশุกุล
จีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จะรับผ้าปังশุกุล
จีวรกับทั้งบริวารเหล่านี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์และความสุข
แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นการลนานาเทอญ. ฯ

คำอธิษฐาน

๑. พุทธัง ชีวิตং ধ্যাবনিপথানং সুৰোমং কৰ্জভামি,
 ไฟনিৰাগক্ষয়ে অব্যাপ্তি... (বোকচোতা)... খোদ্ধায় দেৱপুত্ৰজে
 ৈকাশিং প্ৰণিপথান কৰ্তৃ মাৰ গ্ৰহণ কৰ যোমীমাপজ্ঞ দেৱপুত্ৰ
 গুৰুত্বজন্মাৰ্পণ গৈকৰ্ষিং তীৰ্পিনুষ্টু পৰ্বতুল হৈ জৰিষ্যু রুং রোং মীগৱাপ্যসিন
 মহাশাল পৰ্বতুল হৈ কৰাবলৈ দাবুৰুজু কৰিব কৰিব কৰিব কৰিব কৰিব
 হেনোমনুষ্যে তাঁ পৰ্বতুল.

๒. ຮັມມັງ ຂົວຕັ້ງ ຍາວະນິພພານັ້ນ ສະຮະຜັນ ຄັ້ຈາມີ,

ລມທີ່ຂ້າພເຈົ້າຫຍ່ໃຈເຂົ້າອົກທຽງໄວ້ຫຶ່ງກາຍ...(ບອກຫື່ອຕັ້ງ)...ຂອດວາຍແດ່ ພຣະອຣມເຈົ້າ ເຂົ້າຖື່ພຣະນິພພານ ຖຸກໆ ວິຕົກ ເສົ່າໝາຍອັງ ອຢ່າມີມາ ຜົມ ເຊະພຣະກຸຄລ ຈົນມາບັງເກີດສິ່ງທີ່ເປັນບຸນຸ່ມເປັນກຸຄລ ໃຫ້ເຈົ່າໝູ່ຮູ່ງເວືອ ມີຫວັພຍສິນມາຫາສາດເປັນທານຄະນະ ທຳກາງຈານສໍາເຮົ້າ ມັກສຈຽວຍ໌ເໜືອ ມນຸ່ມຍໍ່ທັ້ງປົງ.

๓. ສັງມັງ ຂົວຕັ້ງ ຍາວະນິພພານັ້ນ ສະຮະຜັນ ຄັ້ຈາມີ,

ອນາຄຕປ່ຈຸບັນຂອງຂ້າພເຈົ້າ.....(ບອກຫື່ອຕັ້ງ)...ຂອດວາຍຕ່ອພຣະສັງໝະເຈົ້າ ພຣະອຣີະສັງໝະເຈົ້າ ເຂົ້າຖື່ພຣະນິພພານ ບາປັກທັ້ງໜ່າຍ ກຣມທັ້ງໜ່າຍ ເວຣທັ້ງໜ່າຍ ສັດຖຸທັ້ງໜ່າຍອ່ານີ້ມາພັນຸ່ມ ເຊະພຣະກຸຄລ ຈົນມາບັງເກີດສິ່ງ ທີ່ເປັນບຸນຸ່ມເປັນກຸຄລຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ໃຫ້ເຈົ່າໝູ່ຮູ່ງເວືອ ມີຫວັພຍສິນມາຫາສາດ ເປັນທານ ຄະນະ ຕັ້ງໃຈທຳອັນໄດ ໃຫ້ສົມປຣາດນາ ມັກສຈຽວຍ໌ເໜືອມນຸ່ມຍໍ່ທັ້ງປົງ

๔. ອຸກາສະ ອຸກາສະ

ຂ້າພເຈົ້າ...(ບອກຫື່ອຕັ້ງ)...ຂອດອຸ່ນເຫຼື່ມເຫັນທັ້ງໜ່າຍ ສິ່ງສັກດີສີທີ່ ທັ້ງໜ່າຍ ທີ່ມີຈິງດຶງສືບທັກໜັ້ນຟ້າສູວາລີຍ ຕລອດຈານກະຮທັ້ງກູເຂາເລາກ ກູມືສຕານ ວັດວາອາຮາມ ທີ່ອູ່ຂອງຂ້າພເຈົ້າ ລ້ວນຄົນດີມີເສີມປະປະຈຳ ຈົນປັກປັກພິທັກໝໍຮັກໝໍາໂພຍກໍຍອັນຕຽຍໄດ້ ຈາກຍັນອກກາຍໃນຂອບຂັນທະ ສັນດານຂອງຂ້າພເຈົ້າ...(ບອກຫື່ອຕັ້ງ)...ປຣາດນາ ຈານ ເງິນ ເກີຍຣຕິຍສ ຫື່ອເສີຍອັນນີ້ອັນໄດທີ່ຂ້າພເຈົ້າຕັ້ງອົງການ ສິ່ງນັ້ນ ແລ້ວ ອຢ່າຂັດຂ້ອງໃນໃຈ ໃຫ້ຄວາມປຣາດນາ ທຸກສິ່ງ ທຸກອ່າງໆ ທຸກປະກາງ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ ສູ່ໂຂ ໂນມີ.



**พิธีกรรมนำร่องสืบทอด
นมัสการพระรัตนตรัย**
อะระหัง สัมมาสัมพุทธิ ภาคตะวัน พุทธิ ภาควันตัง
อะภิวารา晦 (กราบ)

สักการชาโต ภาคตะวันตาก ถ้มโน ถ้มมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะภิปันโน ภาคตะวันโต สาวะกะสังโญ สังมัง นะนามิ (กราบ)

นะโน ตั้สสะ ภาคตะวันโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธิสสะ (๓ จบ)

ข้อขมาพระรัตนตรัย และสถานที่

วันทามิ พุทธิ, สัพพะ เม โทสัง, อะมะตะเม กันเต, วันทามิ ถ้มมัง, สัพพะ เม โทสัง, อะมะตะเม กันเต, วันทามิ สังมัง, สัพพะ เม โทสัง, อะมะตะเม กันเต,

ข้าพเจ้าขอวันทາ, พระพุทธเจ้า, พระธรรมเจ้า, พระสงฆเจ้า, ขอพระพุทธเจ้า, พระธรรมเจ้า, พระสงฆเจ้า จงดให้ชื่อของข้าพเจ้าทั้งปวง ๆ

วันทามิ ป่าเจกพุทธิ, สัพพะ เม โทสัง, อะมะตะเม กันเต, วันทามิ กัมมภูฐานัง, สัพพะ เม โทสัง, อะมะตะ เม กันเต, วันทามิ มาตาปิตุคุณัง, สัพพะ เม โทสัง, อะมะตะ เม กันเต, วันทามิ คุรุปัชณาวย อาจาริยะคุณัง, สัพพะ เม โทสัง, อะมะตะ เม กันเต,

ข้าพเจ้าขอวันทາ, พระป่าเจกพุทธเจ้า, พระธรรมฐาน, มารดาบิดา, ครูอุปัชฌาย์อาจารย, ขอพระป่าเจกพุทธเจ้า, พระธรรมฐาน, มารดาบิดา, ครูอุปัชฌาย์อาจารย, จงดให้ชื่อของข้าพเจ้าทั้งปวง ๆ

วันทามิ อาราม, พัททะเสมายัง, โพธิรุกขัง, เจติยัง, พุทธอรปัง สัพพะ เม โทสัง, อะมะตะ เม กันเต,

ข้าพเจ้าขอวันทາ, พระอาราม พัทธะเสมา, ตันโพธิ, พระเจดีย, พระพุทธวูป ในอารามนี้ ขอพระอาราม, พัทธะเสมา, ตันโพธิ, พระเจดีย, พระพุทธวูป ในอารามนี้ จงดให้ชื่อของข้าพเจ้าทั้งปวง

การบำเพ็ญสักการะ

หลวงพ่อสอนให้ลูกศิษย์และญาติโยมรู้จักห้ามกระหน่ำสังฆ์และแนะนำให้สร้างพระหัตถ์หนึ่ง ท่านเล่าไว้ในหนังสือประวัติหลวงพ่อปานว่า

ของสังฆ์อยู่ที่ไหน ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ อย่างวัดร้างที่ปรากฏว่าเป็นดินเปล่าไม่มีฐานะแสดงว่าเป็นวัดก็มี หรือบางแห่งแสดงฐานะว่าเป็นวัดแต่อยู่ในป่าในดงก็ตาม หรือวัดที่มีพระก็ตาม เรายจะไปนำสิ่งของอะไรมา ก็ตามในเมืองนั้น จะเป็นต้นหญ้า สักตัน ไม้หักสักอันก็ตาม เข้าก็ถือว่าของเหล่านั้นเป็นของสังฆ์ หรือว่าถ้าใครยืดแผ่นดินของสังฆ์ไว้เป็นสมบัติส่วนตัวละก็ ชราบวนดาหน้า ฯลฯ

ตัวอย่างของสังฆ์ เช่น อาหารวันพระ ที่มีข้าวไส้บาตรเหลือมากๆ แล้วทายกใส่ถ้วยเอาไปบ้าน โดยที่คนละสังฆ์ไม่มีส่วนรู้เห็น อย่างนี้แม้แต่เจ้าอาวาสเองยังไม่มีสิทธิ์ให้ตามลำพัง

บางที่กินอาหารที่พระฉันเหลือ ถ้าพระอนุญาตแล้วไม่มีโภช (สำหรับญาติโยมที่ไม่เป็นงาน ทางวัดเข้าดังใจเลี่ยงก็ไม่เป็นไร) แต่บางท่านก็หยอดของที่พระฉันแล้วเอามาเนย ๆ บางท่านก็ขอเอารื้อ ๆ ให้หรือไม่ให้ก็ตาม ออกปากขอแล้วก็ไปเลย พระยังไม่ทันอนุญาต ท่านทายกไป贲หนึ่งท่านซึ่งยกคนที่กินกับท่านลงอวเฉียแบบสะดวก เมื่อจะขอต้องดูว่าอาหารมากไหม ถ้ามากจนเหลือเพือ ก็ขอให้พระท่านให้ตามความพอใจของท่าน เพราะท่านอาจจะมีกังวลนำอาหารไปให้ครกได้ที่ท่านมีภาระต้องเลี้ยงถ้าถือเอกสารความพอใจก็ต้องถือว่าແย়েງอาหารจากพระมีโภช ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และ อาหารถวายพระพุทธธูปก็เหมือนกัน อาหารประเภทนี้ดูเหมือนจะเป็นเหมือนเช่นเดียวกับให้ทานกล่องอวเฉียแบบสะดวกมาก อาหารที่เขานำมาวัดเข้าดังใจถวายพระสังฆ์ การนำไปถวายพระพุทธธูปเป็นความดีเพาะเป็นพุทธานุสสติด้วย เป็น พุทธอนุชาด้วย แต่อาหารประเภทนี้ไม่จำเป็นต้องใช้มากเพาะพระพุทธธูปไม่ได้ฉัน ท่านจะฉันหรือไม่ฉันก็ตามคิดว่าทายกทายิกไม่มีสิทธิ์จะกิน หลายวัดหรือส่วนใหญ่ ทายกมักจะเอาอาหารดี ๆ และมาก ๆ ไปถวายพระพุทธธูป

เมื่อพระฉันเสร็จแล้ว ต่างก็ยกเขามากิน ตอนนี้เมื่อถูกด้วยประการทั้งปวง ต้องเอาไว้ถวายพระตอนเพลจึงจะถูก ทายกทายิกจะกินได้

เฉพาะอาหารที่เหลือเป็นเศษจากพระฉันเท่านั้น ไม่มีสิทธิ์สถาปนาตนเอง เป็น "ลูกศิษย์พระพุทธอรูป" แต่ประการใด

รวมความว่า ของที่ถือว่าเป็นของสงฆ์ คือของในวัดทุกประเภทที่เข้าถวายเป็นของสงฆ์แล้ว แม้แต่ดอกไม้ผลไม้ในวัด เชษชไม้ที่คิดว่าทำอะไรไม่ได้แล้ว เขามาทำฟืนบ้าง ทำอย่างอื่นเล็กๆ น้อยๆ บ้าง จงอย่าคิดว่าไม่บาป แม้แต่เศษกระเบื้องที่ทิ้งแล้ว ก็เป็นของสงฆ์มีผลเสียกัน เว้นไว้แต่ดอกไม้ผลไม้ที่พระหรือท่านผู้ใดปลูกในวัด ถ้าท่านเจ้าของยังอยู่ในเขตวัดนั้น และท่านอนุญาต อย่างนี้เขามาได้มีบาป ด้วยท่านเจ้าของมีสิทธิ์สมบูรณ์ให้ได้รับมาได้ไม่ใช่ ถ้าท่านผู้ปลูกออกไปจากวัดนั้นหรือตายไปแล้ว ของนั้นเป็นของสงฆ์โดยตรงไปตามมีโทษตามกำลังบานปะโนยของสงฆ์ ฯลฯ

อานิสสสขอกทาน

การให้ทานนือย่าลีมนนะว่าถ้าใจยังไม่นักແรนพอ คนที่เราบังไม่ชอบใจอย่าเพิ่งให้ ให้แต่คนที่เรารักหรือคนที่เราไม่เกลียด ต่อไปถ้ากำลังใจสูงขึ้น จิตสบาย มีอุบากขาดี มีเมตตาบารมีสูงก็ให้ไม่เลือก ให้เพื่อปลดเบี้องความทุกข์ คือกิเลสของเรา กำลังใจในการให้ทานนั่นเป็นจัคนุสสติ ก่อนที่จะคิดให้เป็นจัคนุสสติ อันนือนุสสติอย่างได้อย่างหนึ่ง ถ้ามีประจามใจแล้วมันก็ตกลงรากไม้ได้

ยกตัวอย่าง มันก็ยาวเกินไป จะขอพูดถึง อานิสสสการให้ทานที่สมเด็จพระพิชิตมารทรงตรัสว่า สมัยพระพุทธอกัสสปท่านเทศน์อย่างนี้ ท่านบอกว่า

บุคคลใดให้ทานด้วยตนเอง แต่ไม่ซักชวนคนอื่น ตามจากชาตินี้ไปแล้ว ไปเกิดใหม่จะมีทรัพย์สมบัติมากด้วย จะเป็นคนร่ำรวย เป็นเศรษฐีมหาเศรษฐี แต่ว่าขาดเพื่อน ขาดคนเป็นที่รัก มันก็ไดเดี่ยวแยกเมื่อกัน

บุคคลผู้ใดได้แต่ซักชวนบุคคลอื่น แต่ว่าตนเองไม่ให้ทาน ท่านบอกว่า ตามจากชาตินี้ไปแล้วไปเกิดชาติใหม่ มีพรคพากมาก แต่ยากจน

บุคคลใดให้ทานด้วยตนเอง ด้วยแล้วก็ซักชวนบุคคลอื่นด้วย ตามจากชาตินี้ไปเกิดใหม่ จะเป็นคนร่ำรวยมากด้วย แล้วก็จะมีเพื่อนมีบริวาร มีมิตรสหายมาก นี่เรียกว่ามีความสุข

บุคคลได้ไม่ให้ทานด้วยตนเอง ไม่ซักชวนบุคคลอื่นด้วย ตามจากชาตินี้เป็นปกติใหม่ จะไม่มีทรัพย์สมบัติเป็นคนยากจนเข็ญใจ เป็นยาจกขอทานแล้วขอ ก็ไม่ค่อยจะได้ไม่มีใครเข้าอยากรับให้มีแต่ค่นรังเกียจฯ

การถวายข้าวพระพุทธรูป ถ้าเป็นเจตนาเพื่อเป็นพุทธบูชาจริง ก็เป็นพุทธานุสสติกรรมฐาน ตั้งใจถวายพระสงฆ์และตั้งใจถวายบริวิง ๆ เป็นวัตถุท่านด้วย เป็น สังฆานุสสติกรรมฐานด้วย ถวายพระพุทธเจ้าเป็นพุทธบูชาเชย ๆ ยังไม่ถือเป็นทาน เราจะมีทรัพย์สิน มีเสื้อผ้า มีผ้าห่ม มีบ้านอยู่นั้นเป็นอนิสঙ্গ ของทานการให้ ถ้าเราบูชาพระพุทธเจ้าจัดเป็นพุทธบูชาเชย ๆ นึกถึงความดีของท่านไม่ถือว่าเป็นทาน อนิสঙ्गได้คงจะอย่าง

พุทธบูชา มหาเดชวันโต การบูชาพระพุทธเจ้ามีเดชมีอำนาจมาก นั้นหมายความว่าถ้าเกิดเป็นเทวดาหรือพระมหามีรศมีกายสว่างไสวมาก เทวดาหรือพระมนต์ เขาไม่ดูเครื่องแต่งตัว เข้าดูแสงสว่างออกจากราก

รัมมบูชา มหาปัญญา การบูชาพระธรรม มีปัญญามาก คือ ใครรู้ภูณในพระธรรมจนเกิดปัญญา จิตเป็นสมารถ

สังฆบูชา มหาโภคาวโน ลงเคราะห์พระสงฆ์ เกิดไปรษณีย์มาก เพราะเราใช้วัตถุเป็นเครื่องถวาย

การอุทิศส่วนกุศล บรรดาญาติโยมพุทธบริษัท ไม่ต้องใช้คำมาก คือใช้ถ้อยคำเพียงแค่สั้น ๆ ว่า

"ผลบุญใดที่ข้าพเจ้าทำแล้วในวันนี้ จะพึงมีผลแก่ข้าพเจ้าเพียงใด ขอผลบุญนี้จงปรากฏกับท่านผู้นั้น (คือท่านผู้ตายออกซื่อนำ) ขอมา_rับกุศลมีความสุขเข่นเดียวกับข้าพเจ้าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป" เพียงเท่านี้ เข้าจะมีผลทันที

อนิสสกิรบวชพระ และบวชเดน

บวชแล้วมีความประพฤติดี ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามระเบียบพระธรรมวินัย การบวชเป็น พระ (อุปสมบท)

* ผู้บวชเป็นพระด้วยตนเอง จะมีอนิสสก์อยู่เป็น เทวดา หรือ พระ ๖๐ ก้า

- * บิดาและมารดา ได้อานิสงส์ คนละ ๓๐ กป
- * เจ้าภาพ (ไม่ใช่พ่อแม่) ได้อานิสงส์ คนละ ๑๒ กป ต่อ องค์
- * ผู้ร่วมทำบุญหรือช่วยด้วยกำลังแรง (ไวยาวัจกร) ได้อานิสงส์ คนละ ๘ กป

การบวชเป็น สามเณร (บรรพชา)

- * ผู้บวชเป็นเณร (ไม่สามารถทรงจิตเป็นสามเณร) ท่านผู้นั้นจะเสวย ความสุขบน สวรรค์ ได้ถึง ๓๐ กป
(หากทำบุญให้ได้ สามสนาบัตติ) ก่อนตายจากความเป็นคน จะเกิดเป็น พรหม มีอายุถึง ๓๐ กป

- * บิดาและมารดา ได้อานิสงส์ คนละ ๑๖ กป
- * ผู้ร่วมเป็นเจ้าภาพช่วยงานบวชเณร และไวยาวัจกรได้อานิสงส์ คนละ ๔ กป

“การอุปสมบทบรรพชานี้ มีอานิสงส์พิเศษ ผิดกับอานิสงส์อย่างอื่น เช่นการสร้างวิหารทานก็ดี การถวายสังฆทานก็ดี การทอดผ้าป่า ทอดกรุํน ก็ดี อานิสงส์อย่างนี้บุคคลที่จะพึงได้วรับต้องไม่ทนาก่อน”

แต่ว่าการอุปสมบทบรรพชานี้แปลกดกว่านั้น องค์สมเด็จพระหงส์ ธรรมปรมศานติธรรมแสดงไว้ว่า

สมมติว่า บุตรชายของท่านผู้ได้ออกจากครรภ์มาดาวันนั้น บิดา มารดาถูกฆ่า ลูกกับพ่อ ลูกกับแม่ ย่อมไม่รู้จักกัน เวลาที่บุตรชาย อุปสมบทบรรพชา บิดามารดาถูกไม่ทราบ แต่ว่าบิดามารดาอยู่ย่อมได้อานิสงส์ โดยสมบูรณ์ (ได้โดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้องไม่ทน)

ความหมายของคำว่า กป นี้ แม้แต่พระพุทธเจ้าเองก็ไม่เคยกำหนด ว่ากี่ปีกันแน่ ว่าเวลา กป กี่เดือน กวัน ถ้าจะเทียบกับเมืองมนุษย์ได้เท่าไร ท่าน บอกว่าเทียบไม่ได้ เป็นแต่เพียงอุปมา ๑ กป ว่ามีอายุเท่านี้เป็นแต่เพียงการ ประมาณว่า “มีญาลูกหนึ่ง สูง ๑ โยชน์ กว้าง ๑ โยชน์ ยาว ๑ โยชน์ เป็นภูเขา

หินล้วน เป็นภูเขาหินแข็งล้วน ไม่มีดินเจือปนถึงเวลา ๑๐๐ ปี มีเทวดาองค์หนึ่ง เอาผ้าเนื้ออ่อนเมื่อนำมาปัดเข้านั่นครั้งหนึ่ง ปัดลงไปที่หนึ่ง จนกระทั่งภูเขานี้เรียบเดียนลงไป หาหินไม่ได้เลยเหลือแต่ดิน นั่นเป็นอายุประมาณ ๑ ก้าว"

หรือท่านเปรียบเทียบไว้คล้ายๆ กับว่า "มีถังเหล็กสี่เหลี่ยม สูงโยชน์ หนึ่ง กว้างโยชน์หนึ่ง ยาวโยชน์หนึ่ง มีเม็ดพันธุ์ผักกาด เม็ดเล็กๆ ໄอิเม็ด ผักกาดนี้มันเล็กมาก ใส่ไว้จนเต็มพอดี ถึงเวลา ๑๐๐ ปี มีเทวดามาหายิบ มีคนมาหายิบเม็ดผักกาดออกไป ๑ เม็ด ๑๐๐ ปี หยิบออกไป ๑ เม็ด จนกระทั่ง เม็ดพันธุ์ผักกาดหมดจากถังนั้น ก็มีประมาณเท่ากับอายุ ๑ ก้าว ท่านใช้คำว่าประมาณไม่แน่นอนนัก กับหินนี้อาจจะสูงกว่าหินก็ได้ ต่ำกว่าหินไม่มี"

การบน ท้าวจารุมหาราชน

ให้ตั้งเครื่องบวงสรวงแบบครบถ้วน หรือให้ตั้งใจบนด้วยการละเว้น สังโยชน์ ๓ ไปตลอดชีวิต ท่านท้าวมหาราชจะให้เทวดาติดตามรักษาท่านตลอดไป
วิธีการบน ถือเวลาที่สะดวก (ส่วนใหญ่จะเป็นตอนเช้า)
เครื่องบวงสรวงแล้วแต่สะดวก

เมื่อถึงแก้บน

เมื่อวันวิสาขบูชาที่ ๘ พฤศภาคม ๒๕๓๓ หลวงพ่อได้เตือนผู้ที่เคย บันไก่ แต่ลืมแก้บน และจำไม่ได้รับรองไว้กับปาง ให้จัดของแก้บนดังนี้

๑. บายศรีปากสาม ๗ ชั้น

๒. ข้าวปากหม้อ

๓. ไก่ต้ม ๑ ตัว (ตั้งทางทิศเหนือ)

๔. หัวหมู ๑ หัว

ท่านให้ปูผ้าขาวด้วยเครื่องสังเวยเหล่านี้บนโต๊ะกลางแจ้ง จุดธูปเทียน อธิษฐาน ขอให้ท่านผู้มีพระคุณได้โปรดรับเครื่องสังเวยที่ข้าพเจ้าได้เคยบันไก่ และขอให้อดโภชแก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปได้

រោគការណ៍ ប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន

នាមបើយបារិយ្យបទស៊ីណា

(លោកស្រីពេជ្យរាជអរគមន៍ ពិមពិជ្យកម្ពស់ថ្មី មេដាយន ២៩០៧)

នៃខ្លួនពេជ្យរាជអរគមន៍ ហើយវាគំតុងពេជ្យរាជអរគមន៍ និងក្រសួងពេជ្យរាជអរគមន៍ គឺមែនភ្នែកនៃបទស៊ីណាដែលមិនបានកំណត់ឡើយ បច្ចុប្បន្នជាបន្ទាន់ និងក្រសួងពេជ្យរាជអរគមន៍ គឺមែនភ្នែកនៃបទស៊ីណាដែលមិនបានកំណត់ឡើយ ដើម្បីជួយបានស្ម័គ្រីម។

នាមបើយបារិយ្យ ការណ៍ប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន ជាបន្ទាន់ និងក្រសួងពេជ្យរាជអរគមន៍ គឺមែនភ្នែកនៃបទស៊ីណាដែលមិនបានកំណត់ឡើយ ដើម្បីជួយបានស្ម័គ្រីម។

នាមបើយបារិយ្យ ការណ៍ប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន ជាបន្ទាន់ និងក្រសួងពេជ្យរាជអរគមន៍ គឺមែនភ្នែកនៃបទស៊ីណាដែលមិនបានកំណត់ឡើយ ដើម្បីជួយបានស្ម័គ្រីម។

សម្រាប់អ្នកដែលមិនចូលរួមពីការណ៍ប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន ជាបន្ទាន់ និងក្រសួងពេជ្យរាជអរគមន៍ គឺមែនភ្នែកនៃបទស៊ីណាដែលមិនបានកំណត់ឡើយ ដើម្បីជួយបានស្ម័គ្រីម។

សម្រាប់អ្នកដែលមិនចូលរួមពីការណ៍ប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន ជាបន្ទាន់ និងក្រសួងពេជ្យរាជអរគមន៍ គឺមែនភ្នែកនៃបទស៊ីណាដែលមិនបានកំណត់ឡើយ ដើម្បីជួយបានស្ម័គ្រីម។ សម្រាប់អ្នកដែលមិនចូលរួមពីការណ៍ប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន ជាបន្ទាន់ និងក្រសួងពេជ្យរាជអរគមន៍ គឺមែនភ្នែកនៃបទស៊ីណាដែលមិនបានកំណត់ឡើយ ដើម្បីជួយបានស្ម័គ្រីម។

សម្រាប់អ្នកដែលមិនចូលរួមពីការណ៍ប្រព័ន្ធបច្ចុប្បន្ន ជាបន្ទាន់ និងក្រសួងពេជ្យរាជអរគមន៍ គឺមែនភ្នែកនៃបទស៊ីណាដែលមិនបានកំណត់ឡើយ ដើម្បីជួយបានស្ម័គ្រីម។

ได้ตามความเป็นจริงทุกประการ เหตุใดที่จะพึงบังเกิดแก่ข้าพเจ้า ให้ข้าพเจ้าได้รู้เหตุนั้นโดยไม่ต้องกำหนดจิตแม้แต่ประการใด ณ การบัดเดี่ยวนี้เด็ด"

เมื่อสماบทันแล้ว อย่าเพิ่งเข้าສماธิภานา จนเริ่มพิจารณา尼วรณ์ และประการให้ระงับเสียก่อน เพราะถ้านิวรณ์ไม่ระงับหากภานาไปเลยที่เดียว นิวรณ์จะเข้ากวนจิต เป็นเหตุให้ญาณไม่เกิด ถ้าระงับนิวรณ์ได้แล้วญาณจะเกิดขึ้นได้โดยง่าย นิวรณ์ที่ควรระงับนั้นมีดังนี้

๑. พิจารณาโทษของความคุณ ให้เห็นว่าเป็นเครื่องทำให้เกิด ทุกข์ภัยอันตราย เราจะไม่พอยู่ในการคุณอีกต่อไป
๒. พิจารณาโทษของพยาบาท ให้เห็นว่าการพยาบาทของล้าง จองผลาญนั้นเป็นทุกข์ เราจะเป็นมิตรกับคน และสัตว์ทั่วไป
๓. ความง่วง เป็นอันตรายของความดี เราจะระงับความง่วง เมื่อขณะเจริญพระกรรณฐาน
๔. เมื่อขณะเจริญพระกรรณฐาน เราจะไม่นึกถึงเรื่องอื่น นอกจาก การกำหนดลมหายใจเข้าออก และองค์ภานาเท่านั้น
๕. เราจะตัดความสัมยั่งหมด และเขื่อว่าการเจริญพระกรรณฐาน นี้จะเป็นเหตุให้พ้นทุกข์ มีความสุขทั้งชาตินี้และชาติต่อไป เมื่อปลงจิตระงับนิวรณ์ทั้ง ๕ นี้ จนไม่มีข้อใดข้อหนึ่งกำเริบแล้วเริ่ม ทำ sama-ditam คำแนะนำของอาจารย์ผู้สอน จนพอแก่ความต้องการ แล้ว เมื่อคลาย sama-ditam เปลี่ยนอิริยาบถตามสถาบายน แต่อย่าเพิ่งละการกำหนด ลมหายใจ เมื่อเปลี่ยนอิริยาบถพอกลายความเมื่อยขึ้นแล้วให้พิจารณาขั้นนี้ ๕ ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ ๕ นั้นมีดังนี้

๑. รูป คือร่างกายเรา และสิ่งที่สามารถเห็นได้ด้วยตาทั้งหมด
๒. เวทนา คือความรู้สึกนึกคิดทางใจ
๓. สัญญา คือความจำเรื่องราวต่างๆ
๔. สงขาร คือการปูรุ่งแต่ง ตอบแต่ง เสริมสร้าง
๕. วิญญาณ คือความรู้สึกทางประสาท

ให้พิจารณาว่า รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ทั้ง ๕ อย่างนี้ ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา เราไม่มีในขันธ์ ๕ และขันธ์ ๕ ก็ไม่มีในเรา ขันธ์ ๕ ทั้งที่เป็นตัวที่เราอาศัยและภายนอก ล้วนไม่เที่ยงเกิดขึ้นแล้วก็เปลี่ยนแปลงไปแล้วแต่สภาพในที่สุด เราจะไม่กำหนดยินดี และยึดมั่นในขันธ์ ๕ เรายกใจในพะนิพพานซึ่งเป็นดินแดนที่คงที่ มีแต่ความสุข หมดทุกข์ ไม่เปลี่ยนแปลง

การพิจารนาอย่างนี้ทำให้เป็นเครื่องประจำใจ เห็นอะไรก็พิจารณา อย่างนี้ ทำได้ตลอดวันยังดี เวลาประกอบการงานก็คิดได้พิจารณาได้ไม่ห้าม

ธรรมเครื่องวัดใจ (สังโยชน์ ๑๐)

๑. เรายกยื่ดถือขันธ์ ๕ ว่าเป็นเราเป็นของเรา ได้หรือยัง
๒. เรายกสองสัญญาณพระวัตตนตรัย โดยเลื่อนไส เซื่อว่าคุณพระวัตตนตรัย จะช่วยให้เราพ้นทุกข์ได้หรือยัง
๓. เรายากขาศีล ๔ ได้เด็ดขาด โดยจะไม่ทำให้ศีล ๕ ขาดโดยเจตนา ได้หรือยัง
๔. เรารู้ดความกำหนดยินดี ในเพศตรงข้ามได้เด็ดขาดหรือยัง
๕. เรายืนคนมีเมตตาในบุคคลและสัตว์ทั้งปวง โดยไม่พยายาม ปองร้ายได้เด็ดขาดหรือยัง
๖. เรายละความกำหนดยินดีในรูป ได้เด็ดขาดหรือยัง
๗. เรายละความกำหนดยินดีในสิ่งอื่นนอกจากรูป มีเสียง กลิ่น รส สัมผัส และความณิยมเย้าภายในใจได้เด็ดขาดหรือยัง
๘. เรายละการถือตัวว่า เราดีกว่าเขา เราเสมอ他也 เราเลวกว่าเขา ได้เด็ดขาดหรือยัง
๙. เรายเลิกการคิดฟุ่มซ่านได้หรือยัง
๑๐. เรายืนคนหมดเงา คือไม่รักไม่ยินดีอะไรทั้งสิ้นแล้วหรือยัง
คุณธรรมทั้งหมดนี้ ถ้ามีในจิตของครรโน่นก่อน ไม่กำเริบแล้วท่านผู้นั้นเชื่อว่าเป็นพระอรหันต์ ถ้าปฏิบัติได้ตั้งแต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๕ ท่านผู้นั้นเป็นพระอนาคตมี ถ้าปฏิบัติได้ตั้งแต่ข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ ท่านผู้นั้นเป็นพระสาวกบัน หรือพระสกิทาคามี

กรรมฐานเป็นสุนานของการทำความดี ทำสามิคีได้หมายความว่า ทำทางกายต้องมั่งชัดสมាមิหลับตา การทำสามิภารนาท่านหมายถึงทำทางจิตให้จิต净ิอยู่กับความดีอย่างโดยย่างหนึ่งในกรรมฐาน 40 หรือ มาสติปัญญา สูตรดีทั้งนั้น เลือกເเอกสารามชอบใจ นักกรรมฐานที่ดีเข้าก็ไม่มุ่งในขันหลับตา ให้พะสวามนต์นานๆ เกมนีการณ์จิตคิดถึงพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า เป็นปกติ จะนึกถึงทาน ศีล สามิ ไตรลักษณ์ทุกขั้ง อนิจัง อนัตตา ดีเท่ากันหมด ถ้าคิดถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระลงกรณ์ พระนิพพานเป็นปกติ ทำงานหาเลี้ยงเงินเลี้ยงครอบครัว จะพูดคุยกับใคร ก็ไม่ลืมพระรัตนตรัย อย่างนี้นะ จึงซึ่งคือเป็นผู้ทรงนามมีสามิกรรมฐาน การนึกไว้เพ่งคิดไว้ จนชิน คือ ฉาน คือ ผู้มีสติ สามิ ปัญญา การปฏิบัติธรรมเป็นอภิลิ戈 ไม่ต้องเลือกเวลาว่างทำได้ทุกตอนทุกเมื่อ ก่อนนอนคิดถึงพระพุทธเจ้า พระนิพพาน นึกถึงความตายจนหลับไป เมื่อหลับแล้วท่านเรียกว่า หลับในฉาน อย่างน้อยเป็นพรหมถัตายถ้าจิตมั่งคงในพระนิพพานจิตก็ถึงพระนิพพาน เมื่อตาย

คำแนะนำการฝึกมโนมิทธิ สำหรับนักปฏิบัติใหม่

โดยพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชาพระมหาyan
จุดมุ่งหมายของการฝึกมโนมิทธิ เพื่อให้นักปฏิบัติทุกท่าน พิสูจน์ พระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ว่า นรกร สาวรค์ พระมหาเจ้าสีริงหรือไม่ พระนิพพานสูญจริงหรือเป็นการปฏิบัติ ทางลัดให้เข้าสู่พระนิพพานได้โดยเร็วขึ้น ไม่ใช่ฝึกเพื่อความสนุกสนาน หรือเพื่อเป็นการอ้อมบุคคลอื่น เพื่อไปเป็นหมวดให้ชาวบ้าน จุดประสงค์ ให้ทุกท่านตัดกิเลสเป็นสมุจฉะทปหนาน โดยเริ่มเป็นพระโสดาบันจนถึง พระอรหันต์ นักปฏิบัติทุกท่านควรศึกษา สรงโขชน์ ๑๐ และbara มี ๑๐ ให้เข้าใจ และความผูกของพระอริยเจ้าตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงปลาย จะนั้น นักปฏิบัติเมื่อได้แล้ว ควรฝึกฝนให้ชำนาญทุกอริยาบถ โดยกำหนดจิต ของตนไปได้อยู่เฉพาะพระพักตร์ขององค์สมเด็จพระชินราชอยู่ประจำ

การวางแผนและเวลาปลดเสียง

1. ตัดความกังวลห่วงใยได ๆ ทั้งหลายให้หมดสิ้น และตั้งจิต แฝงเมตตาไปในจักรวาลทั้งปวง ตั้งจิตให้ว่า เราจะไม่เป็นศัตรูกับใคร มุนุษย์ และสัตว์ทั้งหลาย เป็นเพื่อนเกิด แก่ เจ็บ ตาย รักสุข เกลียดทุกข์เหมือนกัน

2. กำหนดรู้ล้มหายใจเข้าออก พร้อมทั้งพิจารณาว่า เราเกิดมา เพื่อตายร่างกายมันไม่ใช่ของเรา ไม่ใช่ของเรา ร่างกายนี้เป็นของสกปรก ไม่เที่ยง เป็นปัจจัยของความทุกข์ทั้งหลาย และเสื่อมลายไปในที่สุด ดินแดนที่มี ความสุขอมตะ คือพระนิพพาน ให้จิตกับพระนิพพานเป็นอารมณ์

3. เมื่อพิจารณาจิตสบายแล้ว ก็ใช่คำหวานว่า "นะ มะ ยะ" พร้อมกับกำหนดรู้ล้มหายใจเข้า ลมหายใจออก เวลาหายใจเข้าว่า "นะ มะ" เวลาหายใจออกว่า "ยะ ยะ" ภรรนาแบบสบาย ๆ อย่าบังคับให้ช้า หรือเร็วเกินไป (เมื่อรู้สึกอึดอัด ให้หายใจเข้าออกช้า ๆ 3-4 ครั้ง ก็จะหายเอง)

เมื่อหมดเวลาปลดเสียงแล้ว ถ้าครูเข้าไปให้คำแนะนำสำหรับปฏิบัติ หยุดคำหวานฯ วางอารมณ์เบา ๆ แบบสบาย ๆ อย่าปักอารมณ์สมารธิให้แน่น จะเสียพล ตั้งใจฟังคำแนะนำและปฏิบัติโดยพิจารณาตามไปด้วยทันที (ตั้งใจพิจารณาให้เห็นจริงด้วยปัญญา) เมื่อจิตสามารถเคลื่อนตัวได้แล้ว การตอบคำถามให้ตอบตามความรู้สึกสัมผัสทางจิตก่อน มิใช่เอต้าไปเห็นหรือ เคยวุ่ยวุ่นฟังเสียง ถ้าครูถามว่ามีความรู้สึกว่าเห็นอะไร ความรู้สึกของจิตแรก ว่าอย่างไรให้ตอบอย่างนั้นทันที อย่าไปลังเลงสั้ย ถ้ามีอารมณ์ไม่แน่ใจ มาขวัญอยู่ ท่านบอกว่าเป็นอารมณ์ Lewy ที่กันความดี นักปฏิบัติควรศึกษาให้เข้าใจ และตัดอารมณ์สองสัญให้หมดไป ขณะฝึกจิตมีสมาธิอารมณ์ จิตย่ออมเป็นทิพย์ เป็นการสัมผัสริริ ไม่ใช่เกิดจากความนึกคิดของเราที่จะสร้างขึ้น ขณะฝึกตอบผิดหรือถูกยังไม่สำคัญ ขณะฝึกขอให้มีความมั่นใจในตนเอง ถือแบบปฏิบัติแบบโน่ ๆ ไปก่อน ถ้าครูถามว่ารู้สึกเห็นเป็นสีอะไร ความรู้สึกแรกของ สีขาว เรายังตอบว่าสีขาวทันที อย่าใช้อารมณ์ที่สองหรือคิดต่อจะเกิดอุปาทาน ข้อนี้ท่านนักปฏิบัติควรศึกษาให้เข้าใจ และควรระวังไว้ให้มาก เริ่มต้นฝึกไปแบบมีดี ๆ แบบatabาอดคล้ำช้าๆไปก่อน เมื่อศึก สมาธิ ปัญญา สมบูรณ์ และชำนาญขึ้น ก็สามารถจะสัมผัสรความเป็นทิพย์ได้ขัดเจนเหมือนตาเห็น (สภาพเห็นของจิตมีร่วงจำกัดมาก ฉะนั้นจึงต้องขออาธานาบำบัดมีขององค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าเสมอ)

นิพพาน

โดย พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง อุทัยธานี
นิพพาน คำว่า นิพพานนี้เข้าเปลล่า ดับ ท่านจัดให้หลายประเภท
ด้วยกัน คือ

1. ดับกิเลส มีเบญจขันธ์เหลือบ้าง เรียกว่า สอปุทธิเสน尼พพาน
คืออย่างไม่ตายแต่จิตเป็นนิพพาน

2. ดับกิเลส โดยไม่มีเบญจขันธ์เหลือบ้าง เรียกว่า อุปปุทธิเสน
นิพพาน คือตายแล้วจิตเป็นสุขอยู่เด่นทิพย์ยั่งนิพพาน

แต่ว่าในวันนี้จะขอพูดถึง นิพพานมารตรฐาน ที่องค์สมเด็จพระพิจิต
มารบรรมยาสดาส์มามาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดงไว้

องค์สมเด็จพระจอมไตรบรรมยาสดาตรัสร่วม

"นิพพานัง ปรัมัง สุขัง" แปลเป็นใจความว่า นิพพานเป็นสุข
อย่างยิ่งแต่ทว่าเรื่องพระนิพพานนี้ มีความเข้าใจเป็นของบรรดาท่านพุทธ
บริษัทอยู่มากที่องค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้จุดหนึ่งว่า

"นิพพานัง ปรัมัง สุญญัง" ซึ่งแปลเป็นใจความว่า นิพพานเป็น
ธรรมว่างจากความทุกข์ ว่างจากกิเลส โลก กิริ หล ว่างจากขันธ์ 5 ว่าง
จากดิน นำ ลม ไฟ ว่างอย่างยิ่ง

คำว่า "สุญ" ในที่นี้ส่วนที่แปลศัพท์โดยมากมักจะทับศัพท์ ใช้
ศัพท์ว่า "สูญ" แต่ความจริงคำว่า "สุญ" นี้เข้าเปลล่า ว่าง ก็หมายความว่า บุคคลใด
ที่จะเข้าถึงนิพพานได้ ต้องว่างด้วยเหตุ 3 ประการ คือ

1. ว่างจาก โลกะ คือ ไม่มีความโลกในจิตใจ
 2. ว่างจาก โภสະ คือ ไม่มีความหุ่ดหึงวิดกิริง่ายในจิตใจ
 3. ว่างจาก โมหะ คือ ไม่มีความหลงในโลกทั้งสามในจิตใจ
- เพราะว่า โลกะ กีด โภสະ กีด โมหะ กีด ทั้ง 3 ประการนี้เป็นราคะแห่ง
ของความชั่ว ที่เรียกว่า ราคะแห่งกิเลส กิเลสก็คือความชั่ว ความ

ม้าหมอกของจิตที่เรียกว่า จิตคิดช้า กิเลสทั้งหมดที่องค์สมเด็จพระบรมสุคตตรัสแล้วโดยซื่อแล้วนับปริมาณไม่ได้

แต่องค์สมเด็จพระจอมไตรก็ตรัสว่า กิเลสทั้งหมดถ้ากล่าวโดยย่อแล้วก็เหลือ 3 ประการ คือ ความโถง ความกรธ ความหลง

ฉะนั้น สมเด็จพระพุทธองค์จึงตรัสว่า ถ้าจิตของบุคคลได้ว่างจาก กิเลสทั้ง 3 ประการ คือ

โลก ความโลภไม่มีในจิต

โหสัง ความกรธไม่มีในจิต

โมหะ ความหลงไม่มีในจิต

อย่างนี้สมเด็จพระธรรมสามิสราตรัสว่า เป็นผู้มีความว่างจากกิเลส อวิชชา ตัณหา อุปทาน คือคำว่า "นิพพานั้น ปราณัง สุญญัง"

นิพพานอยู่ที่ไหน?

นิพพานอยู่ที่ความบริสุทธิ์ของจิต เมื่อไรที่จิตเข้าถึงความบริสุทธิ์ คือ จิตดับจากความชั่ว ความสกปรกของจิตที่มีกิเลส ตัณหา อวิชชา อุปทานหลงในตัวเรา ตัวเขา ขังอยู่ สลัดตัดความชั่วที่ขังอยู่ในจิตในใจทึ้ง ไปเสีย ความชั่วทุกอย่างหมดไปจากจิตจากใจเมื่อไร เมื่อนั้นจิตก็เข้าถึงพระนิพพานทันที กิเลสตัวใหญ่ 3 ประการนี้เป็นสาเหตุให้จิตไม่สะอาด ไม่สามารถเข้าใจพระนิพพานได้ จึงเป็นเหตุให้มีแต่ความทุกข์ยากลำบาก กายใจ พระนิพพานปราณัง สุญญัง จึงแปลว่า พระนิพพาน คือ จิตที่ว่างจาก กิเลส โลก กรธ หลง สุญญังในที่นี้คือ หมวดสิ้นจากอวิชชา ตัณหา อุปทาน โลก กรธ หลง สุญญังจากการ เวียนว่าย ตาย เกิด นั้นเอง

เมื่อเหตุทั้ง 3 ประการนี้ว่างไปจากใจ ความสบายนี้ก็ปรากฏ ความผ่องใส่ของใจก็ปรากฏ เมื่อความสบายนี้ ความผ่องใส่ปรากฏ องค์สมเด็จพระบรมสุคต จึงตรัสว่า

"นิพพานั้น ปราณัง สุญญัง" การเข้าถึงพระนิพพานซึ่งว่าเป็นความสุขอย่างยิ่ง

ที่นี่ถ้าจะตามกันว่า นินพพาน มีสภาวะ หรือไม่มีสภาวะ ตอนนี้สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเคยตรัสรักกับบรรดาพระที่เข้าไปถวายองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า อย่างพระโมฆราช เป็นต้น พระโมฆราชเคยถวายพระพุทธเจ้าว่า

"ภันเต ภะคະວາ ข້າແຕ່ອງຄົມເດັຈພຣະຜູ້ມີພຣະກຳຈຳ ແລ້ວໃຫຍ່ມີສະພາບສູງໃຫ້ໄໝ" ພຣະພຸຖອເຈົ້າຂ້າ ດົນທີ່ຄົງພຣະນິພພານນີ້ແລ້ວຊື່ວ່າມີສະພາບສູງໃຫ້ໄໝ"

โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ คำว่า "นินพพาน" ไม่มีนิมิต ไม่มีเครื่องหมาย ไม่มีที่อยู่อย่างนั้นໃຫຍ່ ພຣະພຸຖອເຈົ້າຂ້າ...?"

สมเด็จพระบรมศาสดาจึงได้มีพระพุทธภูมิการรัสว่า

"ດູກອ່ອນ ໂມ່ຮາຊ ດຳວ່ານິພພານນີ້ເປັນສາනທີ່ພິເສີ ຄື່ອ ໄນມີການ
ເກີດອີກ ໄນມີແກອີກ ໄນມີເຈັບອີກ ໄນມີຕາຍອີກ ໄນໃຫ້ສະພາບສູງ" ມີຄວາມສຸຂ
อย่างยิ่งເປັນສະຈາກງູນຂອງກວມ ອີສະຈາກກາງເວີຍນວຍຕາຍເກີດ

เดิมที่เดียวพระโมฆราชมีความคิดเห็นແລ້ວເປົ້າຢັນເຫັນว່າ ນິພພານ
ແມ່ນອັນກັບຄວນໄຟທີ່ລົດຍື່ນໄປໃນຄາກສະແລ້ວໃຫ້ໄໝ

ອົງຄົມເດັຈພຣະຈອມໄຕຮັກຕອບວ່າ ໄນໃຫ້

ພຣະນິພພານນີ້ມີຂະໜາດ ?

องค์สมเด็จพระจอมໄຕຮາສດາສັນมาສັມພຸຖອເຈົ້າ ຕັກສ່ວ່າ ພຣະ
ນິພພານນີ້ຕັດຫາດູຫັນໜົດໄມ້ມີດິນ ນ້ຳ ລມ ໄຟ ໄນມີຮ່າງກາຍ ດົນ ສັດວ່າ
ໄມ້ມີອຸປະການຮູ່ປ່າຍໜົດ ແຕ່ວ່າອາຍຕະນະ 6 ຄື່ອ ຕາ ບູ ຈມູກ ລົ້ນ ກາຍ ໃຈມີ
ຍັງມີຄວາມຮູ້ສັກເປັນສຸຂອ່າງຍື່ນໃນພຣະນິພພານ ກາຍນິພພານເປັນກາຍທີ່ພິ
ພິເສີ ຕາມີ ບູມີ ມື່ອມີ ເທົ່າມີ ແຂນ ຂາ ຈມູກ ປາກ ຫ້ວມີ ແຕ່ວ່າ ຂາດ
ອວຍວະກາຍໃນເຄື່ອງຈັກກລກາຍໃນ ສຳໄສ້ ຕັບ ໄຕ ໄສ້ ປົດ ຮ້ວໃຈ ກວະເພະ
ອາຫາດ ເສັ້ນປະສາທ ເສັ້ນເລື່ອດ ອຸຈາຈະ ປັສສາວະ ເລື່ອດໄມ້ມີ ມີສະພາບເບາ
ຢຶ່ງກ່າວລົມ ວ່າງກາຍທີ່ພິເສີຂອງເທວດາພວມ ພຣະນິພພານໄມ້ມີອວຍວະກາຍໃນ
ກາຍທີ່ພິເສີນິພພານ ສ່ວຍສົດທະນາລະເອີຍດກ່າວກາຍທີ່ພິເສີເທວດາພວມ ເນື້ອ
ໄມ້ມີກາຍໝາບແໜ້ອນຄົນ ສັດວ່າ ກາຍເທີ ພຣະນົມ ຈຶ່ງໄມ້ຮູ້ສັກທຸກໆ ເພຣະໄມ້ມີ
ຂັ້ນນີ້ 5 ແຕ່ເປັນກາຍທີ່ພິເສີເບາໂນປ່ອງໃສ ກາຍເທີ ພຣະນົມ ກົມື້ມີຄວາມສຸຂ້ໜ້າຄວາ
ເພຣະຕ້ອງຈຸຕິໄໝມ່ເມື່ອໝົດບຸນຍຸ

ภายในแก้วพระนิพพานสวยงามสุดดงามด้วยรัศมีแห่งบุญบารมี ความดีของจิต มีความสุขตลอดกาล จึงไม่มีการเกิดการตาย มีความประณานสมหวังทุกอย่าง อิสระจากบาปกรรม กายนิพพานจะไปทั่วโลกได้ไปทั่วจักรวาล ไปสวรรค์ที่ไหนๆ ได้ทั้งนั้น ไม่ได้สถาบันภัยหายไปไหน จะทำกายเล็กใหญ่จำนวนมากก็ได้

แล้วต่อมา พระอินกิตามว่า พระนิพพานมีการเกิดใหม่ พระพุทธเจ้า ก็ตรัสว่า

นิพพานจะว่าเกิดก็ไม่ใช่ จะว่าไม่เกิดก็ไม่ใช่ ถ้าใช้คำว่าเกิดก็ต้อง มีคำว่าตายเป็นของคู่กัน ก็ถ้าหากว่าไม่ใช้คำว่าไม่เกิดก็สภาวะมีอยู่ จะนั้นองค์สมเด็จพระบรมครูจึงตรัสว่า

พระนิพพานจดว่าเป็นทิพย์พิเศษ คือ ทิพย์จริง ๆ นี้มี 2 อย่างคือ โลกทิพย์ ได้แก่ เทวโลก แล้วก็อิกโลกหนึ่งนี่คือ พระหมโลก ก็เป็นโลกทิพย์ เมื่อนักัน ทั้ง 2 อย่างนี้เกิดขึ้นจากสภาวะอันเป็นทิพย์ เกิดขึ้นด้วยกำลังของบุญ

สำหรับเทวโลกเกิดขึ้นด้วยกำลังของทานบ้าง ของศีลบ้าง ของอุปจารสมารธบ้าง

สำหรับพระหมโลกที่ไปเกิดได้นั้น ก็ต้องอาศัยความสามารถบัตติ

แต่ว่าโลกทิพย์ทั้ง 2 ประการนี้มีการเคลื่อน หมายความว่า ถ้าหมดบุญว่าสนับบารมีก็ต้องจากไป จุดไปเกิดเป็นคนบ้าง เป็นสัตว์บ้าง เป็นสัตว์ราบบ้าง แล้วแต่กฎของกรรม

สำหรับพระนิพพานนี้ ถือว่าเป็นทิพย์พิเศษ คือ ไปแล้วไม่มี การเคลื่อน มีความอยู่เป็นปกติ อารมณ์นิดหนึ่งที่เป็นความหนักของพระนิพพานย่อมไม่มี เหตุฉะนั้นองค์สมเด็จพระชินสีห์ จึงตรัสว่า

"นิพพานัง ปรามัง สุขัง" นิพพานเป็นสุขอ่ายยิ่ง



"ท่านหั้งลาย การหลบหลีกไม่ต้องตกอย่างภูมิ
มีนรก เป็นต้น เป็นของไม่ยาก"

๑. ขอทุกท่านจะอย่าลืมความตาย จงคิดว่า
มีความตาย อาจจะมีกับเราเดี่ยวนี้ไว้เสมอ ๆ

๒. เคราะพพระพุทธเจ้า พระธรรม พระอริยสัมปชัญช์
ด้วยศรัทธาแท้ (ด้วยความจริงใจ)

๓. มีศีลบริสุทธิ์เป็นปกติ และ

๔. เป็นกรณีพิเศษ ปฏิเสธการเกิดเป็นมนุษย์
เทวดานางฟ้า และพรหม ในชาติต่อไป ทุกท่านเห็น
นิพพานแล้ว ตั้งใจไปพรนิพพานโดยเฉพาะเท่านี้ทุกท่าน^๔
จะหนีอย่างภูมิพัน และไปพรนิพพานได้ในที่สุด"

ภาษาคตາ-มรณานุสสติกรรมฐาน

ขันธ์ ๕ หรือร่างกาย ที่เราอาศัยอยู่นี้ เป็นเรื่องร่างหรือบ้านซึ่งควร
ไม่มีความเที่ยงแท้ถาวร

ร่างกายนี้เป็นชิ้น เป็นส่วน ไม่เป็นแท่งทิบ มีพังผืด เอ็นในญี่ เอ็นน้อย
ร้อยรัด ตรึงชิ้นส่วนกระดูกเนื้อหนังประคับประคองกันเข้าไว้เป็น^๕
เรื่องร่าง มีหนังห่อหุ้มปกปิดสิ่งปฏิกูลไว้ภายใน

ร่างกายนี้เต็มไปด้วยความสกปรกโสโครก เต็มไปด้วยอุจจาระ
ปัสสาวะ น้ำเลือด น้ำหนอง ตับไต ไส้พุง เป็นต้น มีสภาพเหมือน
สัมเคลื่อนที่

ร่างกายนี้ประกอบด้วยธาตุทั้ง ๕ คือ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ
มีอาการธาตุ บรรจุในซ่องว่างของร่างกายทุกส่วน มีวิญญาณธาตุ
เป็นธาตุรับรู้ความร้อน-หนาว-หิวโหย-เจ็บป่วย-เวทนา เป็นต้น ธาตุหั้งลาย
เหล่านี้ หากความเที่ยงแท้แน่นอนไม่ได้

ฉันนั้น เราจะยึดถือร่างกายนี้ว่าเป็นเรา เป็นของเรา เป็นสิ่งนำรัก นำห่วงเห็นอยู่อีกทำไม่

การที่ต้องเกิดมาในสภาพของ ขันธ์ ๕ คือ รูปขันธ์-เวทนาขันธ์-สัญญาขันธ์-สัจจารขันธ์-วิญญาณขันธ์ นี้ก็ เพราะ "อวิชชา" หรือความโง่ของเราเป็นปัจจัย หลงเข้าความซ้ำ คือกิเลส-ตัณหา-อุปทาน และอกุศลกรรม ขักนำเรามาอาศัยในเรื่องร่างที่เจ้าความซ้ำสร้างขึ้น

เมื่อร่างกายที่เต็มไปด้วยสิ่งปฏิกูลสกปรกโสโครกเต็มไปด้วย ความทุกข์ เป็นสิ่งนำกลัว นำเบื้องหน่าย ไม่เที่ยงแท้avarane นี้

และเราเกิดมาแล้วต้องตายเป็นธรรมดาย่อมตามความตายเป็น ของเที่ยง จะตายเข้า-ตายสาย-ตายบ่าย-ตายเย็น-ตายวันนี้-ตายพรุ่งนี้ หรือตายเมื่อใดก็ตาม เรายังต้องตายแน่ๆ

ดังนั้นเราคือจิตอันประภัสสร จะอดด้วยเดือดกับร่างกายนี้อีกทำไม่ เลิกคบกันทีชาตินี้

ถือว่าเป็นชาติสุดท้ายของเรา ความเกิดเพื่อแก่ ความเกิดเพื่อ เจ็บไข้ ความเกิดเพื่อตาย จะไม่มีแก่เราอีกต่อไป

ร่างกายนี้แตกดับเมื่อใด เมื่อนั้นถือว่าเป็นการสุดสิ้นเร瓦 สิ่งรวม เสียที

ขันธ์ ๕ นี้ไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา เราไม่มีในขันธ์ ๕

ญาติ-มิตร-ลูก-เมีย-หลาน-เหลน-เราไม่มี

ทรัพย์สมบัติใด ๆ เราไม่มี

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้เราไม่มี

เราไม่อาจหยิบได้ ยึดถือร่างกายไม่เป็นเรา เป็นของเราอีกต่อไป

เราสักแต่รู้เห็น ว่านี่คือร่างกายเท่านั้น

เมื่อร่างกายนี้แตกดับไป

ทางที่จะไปของเรา มีทางเดียวเท่านั้น นั่นคือ "พระนิพพาน"

นิพพาน ปรมัช สุข นิพพานเป็นสุขออย่างยิ่ง นิพพานไม่มีทุกข์ ไปถึงพระนิพพานไม่มีคำว่าตาย ไม่มีคำว่าเคลื่อน ไม่มีคำว่าไปไหน ออยู่ที่พระนิพพาน เป็นสุข ไม่แก่ ไม่ป่วย ไม่ตาย

* พระพุทธเจ้าพิจารณาเห็นว่าร่างกาย ไม่ใช่เราไม่ใช่ของเรา เราก็จะ枉ภาระเสีย ทำใจให้สบายว่าร่างกายนี้เกิดขึ้นมาในเบื้องต้นแล้ว มีความเสื่อมทรุดไปในท่านกลาง มีการแตกสลายไปในที่สุดเป็นของธรรมชาติ เօราเจเข้าไปรับด้วยธรรมชาติเข้าไว้

* "ให้พยากรณ์ตัวรากะ โถสะ โมหะ ธรรมะทั้งหลาย อัญชิตรูป เมื่อจิตหมดจากรากะ โถสะ โมหะ จิตก็ย่อมเข้าถึง "พุทธะ" ที่อยู่ภายในใจของเราเอง คือ จิตเป็นผู้รู้แจ้งผู้เบิกบาน" *

* "นิพพานไม่ใช่ภาษาพูด ไม่ใช่ภาษาเขียน แต่เป็นภาษาปฏิบัติ นิพพานก็คือ จิตที่ปราศจากกิเลส" *

ความเจริญได้หนอในโลกไหนจะประเสริฐ
เป็นเลิศเท่ากับความเจริญด้วย ปัญญา อันรู้แจ้งเห็นจริงว่า การเกิดขึ้นแห่งขันธ์ ๕ เป็นทุกข์ ขันธ์ ๕ เกิดจากตัณหา อุปทาน ทิฏฐิ กรรม อวิชชา ด้วยอาศัยปัญญา ความรู้แจ้งในการปฏิบัติด้วย อริยศีล อริยสมารถ และอริยปัญญา จนพนกับบรรณสุขยิ่งกว่าสุข คือ นิพพาน เป็นไม่มีในโลก

อารมณ์พระนิพพาน

มันไม่มีอารมณ์อะไรนี่ อารมณ์อย่างเทวดาก็ไม่มี อารมณ์อย่างพระมหาก็ไม่มี
จะมา_nั่งห่วงว่าคนนั้นจะแก่ก็ไม่มี

ห่วงว่าคนนั้นจะป่วยมันก็ไม่มี

ห่วงว่าคนนั้นจะทิวมันก็ไม่มี
ห่วงว่าคนนั้นจะเห็นอุยมันก็ไม่มี

มันไม่มีอะไรจะห่วงทั้งหมด อารมณ์มันเฉย ๆ ถึงจะเป็นลูก เป็นพี่
เป็นน้อง เป็นสามี เป็นภรรยา

อารมณ์เดิมมันก็ไม่มี
แต่ความเนื่องถึงกันในอดีตนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติ

แต่ขึ้นมาบนนี้อารมณ์มันปล่อยหมด
แต่ท่าว่า คำว่า พันกะ ยังมีอยู่นิดหนึ่งคือ

ห่วงพวกร้ายไม่เป็นพระราชนัด
แต่ห่วงเหลวจิตมันก็ไม่เป็นทุกข์หรอก

มีกังวลอยู่นิดเดียวว่า ทำอย่างไรเข้าจึงจะเป็นพระราชนัด
จะหาวิธีได้ที่จะให้เขามานิพพานได้

พระองค์อธิบายว่า ขณะที่ทรงขันธ์ ๔ อยู่
ให้ทำจิตเหมือนกับอยู่ที่นิพพาน

แต่ท่าว่ากิจที่จะต้องทำก็คือ ภาระเกี่ยวกับขันธ์ ๔

ถือว่าเราทำเพื่อมันทรงอยู่ เพราะมันยังไม่ดับแต่อย่ามีอารมณ์กังวล
มันอยากกินก็ให้มันกิน มันอยากขี้ก็ให้มันขี้ มันอยากนอนก็ให้มันนอน

ทำสภาวะเหมือนกับว่า
ร่างกายเป็นเสื้อตัวร้ายที่เราเลี้ยงไว

แต่เรากำลังจะกระโดดหนีเสื้อ แต่เม้นยังไปไม่ได้
เมื่อเวลาอยู่กับเสื้อก็มีความรังเกียจเสื้อ

เราให้มันกินเพราความจำใจ
แต่เนื้อแท้จริงๆ เราไม่ต้องการมันเลย
แล้วพระพุทธองค์ทรงสรุปอีกว่า

"ให้พยายามรักษากำลังใจว่า ที่เราทรงขันธ์อยู่ให้เหมือนกับว่า
เราละขันธ์ ๔ ไปอยู่ที่นิพพาน คืออย่างที่ไม่มีอารมณ์ยุ่ง หน้าที่ก็ให้มัน
เป็นหน้าที่จิต จงอย่ายุ่ง ทำทุกอย่างเพื่อเวลาโลกนี้ เทวโลก พระมหาโลก
ซึ่งเหมือนพยัคฆ์รายที่คอยทำอันตรายเรา เราต้องการอย่างเดียว
คือพระนิพพาน"

วิธีพิจารณาตัดร่างกาย

เราต้องการอาศัยกายคดานุสสติกรรมฐาน อสุภกรรมฐาน
มรณสสติกรรมฐาน อาหารเรปภิกุลสัญญา จตุชาตวภูมิฐาน ๔ เป็นต้น
และมีมรณสสติกรรมฐานเป็นพื้นฐาน จิตใจคิดໄວ่เสมอว่า

ความตายเป็นของธรรมชาติ เราไม่ความเกิดขึ้นในเบื้องต้นแล้ว เราจะมี
ความตายไปในที่สุด

การที่เราทรงชีวิตอยู่นี้ เราไม่ได้ทรงชีวิตหนีความตาย แต่เราทรงไว้
เพื่อเดินเข้าไปหาความตายพิจารณาให้เห็นว่า

ความตายมีเป็นของธรรมชาติที่เราจะต้องเข้าถึง

ในขณะที่เราทรงชีวิตอยู่ก็เต็มไปด้วยความทุกข์

ถ้าเราต้องการเกิดอีก มันก็ต้องทุกข์แบบนี้

จะเกิดมันอีกเพื่อประโยชน์อะไร

เราต้องการตัดความเกิด คือตัดชีวิตและร่างกาย

ไม่มานะมาในชีวิต คิดเสียว่าร่างกายประกอบด้วยธาตุ ๔ คือ
ดินน้ำลมไฟ เป็นเรื่องร่างที่อาศัยชั่วคราว เป็นแคนของความทุกข์ เป็น
โรคนิทัช คือเป็นรังของโรค ปังคุณัง มันจะต้องเปื่อยแห้งเป็นของธรรมชาติ
แต่ถ้าเราเกิดมา มันก็มีสภาพแบบนี้อีก เราจะเกิดมาทำไม

динແດນທີ່ເຮົາໄມ່ຕ້ອງເກີດຕ່ອໄປກີມືອຍໍ ຄືພຣະນິພພານ
ທຳອຍ່າງໄຮ ເຮົາຈະສຶ່ງພຣະນິພພານໄດ້

ເຮັກຕັດຂັ້ນຮົ່ງ ດີວ່າຮ່າງກາຍໃຍນທີ່ໄປ ຄໍາວ່າ "ຕັດ" ໃນທີ່ນີ້ມີໃຫ້
ມ່າຂັ້ນຮົ່ງ ດີວ່າຄືດໄວ້ເສັນວ່າຮ່າງກາຍນີ້ມັນເປັນ ອົນຈັຈັງ ເປັນຂອງໄມ່ທີ່ຍິ່ງ ທຸກໜັງ
ເຕີມໄປດ້ວຍຄວາມທຸກໝູ້ ອັນຕາ ມັນສລາຍໄປໃນທີ່ສຸດ

ເວັດຖາມໄພວະຄໍານາຈຂອງຄວາມໂງເປົ່າປັ້ງປັບປຸງ

ເວລານີ້ເຮົາມາພບສາສນາຂອງສມເຕັຈພຣະຈອນໄຕຮຽມສາສັດາຜູ້ທຽງ
ຄວາມອຸລາດ

ອົງຄົມເຕັຈພຣະບວນໄຕຮົລັກນາດ ສອນໃຫ້ເຮົາຮູ້ເຫຼຸ້ມຜູ້ຜຸລ

ວ່າກາງເກີດນີ້ ອົງຄົມເຕັຈພຣະທສພລືດີວ່າມັນເປັນທຸກໝູ້

ເຈົຈແສ່ງໜ້າຄວາມສຸ່ໄດ້ ກົດເຫຼຸ້ມແລະຕັດປັ້ງຈັຍເສີຍ ດີວ່າຕັດຄວາມ
ເກີດເສີຍໃຫ້ໄດ້

ເຈົຈໄໝ່ເກີດໄດ້ພວະຄາສີຍອະໄວເປົ່າປັ້ງປັບປຸງ

ກົດືອ ນິ່ງກີເລສ ນາທາງກຳຈັດກີເລສໃຫ້ສິ້ນໄປ

ກີເລສມື້ ປະກາຮ ດືອ ໂລກະ ໂກສະ ໂມහະ ໄດ້ແກ່ຄວາມໂລກ
ເກີນພອດີ ກາງທຽບອາຮມລົງໂກສະເກີນພອດີ ມີໂມໜ່າຍຄວາມຫລັງ ດີດວ່ານັ້ນ
ເປັນເຮົາ ນີ້ເປັນຂອງເຮົາ ຄວາມໂລກເຮັກຕັດດ້ວຍກາຍໃຫ້ທານ ໂກສະເຮັກຕັດ
ດ້ວຍກາຍທຽບພວ່ານວິຫາວ ໂມໜ່າຍຕ້ວນີ້ ເຮຍອນຮັບນັບດືອກງູ້ອົງຮຽມດາ

ອະໄນມັນເປັນຮຽມດາ

ຄວາມເກີດຂຶ້ນ ມັນເປັນຮຽມດາ

ຄວາມແກ່ ເປັນຂອງຮຽມດາ

ຄວາມປ່ວຍໄຂ້ໄໝ່ສບາຍເປັນຂອງຮຽມດາ

ຄວາມຕາຍເປັນຂອງຮຽມດາ

ຍອນຮັບນັບເຄືອມນັ້ນເສີຍ ອາການອູ່າງໄດ້ນັ້ນເກີດຂຶ້ນແຮ້ໄໝ່ກວ່າໜ້າ ດີວ່ານີ້
ເປັນເຮົອງຮຽມດາ

ແລ້ວກົດໄວ່ວ່າ ຮຽມດານີ້ເປັນອາການຂອງທຸກໝູ້

ໄໝ່ໃຫ້ອາການຂອງຄວາມສຸ່ ເຮົາໄໝ່ເປັນມັນຕ່ອໄປ

เมื่อจิตใจของเราทรงไว้ได้
 เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันเป็นของธรรมชาติ
 การกระทำจะทั้งกับวัว การเสียดสีหรือการล้มแกลังของบุคคลอื่น
 มีอารมณ์ใจไม่หวั่นไหว
 คิดว่าเราทรงร่างกายไม่เท่าไร ถ้าร่างกายของเราพังเมื่อใด
 เวลาถึงซึ่งพระนิพพานเมื่อนั้น
 จิตใจของเรามิ่งผูกพันในขันธ์ใด คือร่างกาย
 เพียงเท่านี้แล้วบรรดาพุทธบริษัท
 เพราะอาศัยพื้นฐานเดิมของเรามีศีลบริสุทธิ์อยู่แล้ว
 จิตใจของเรามีความเคารพในองค์สมเด็จพระปะทีปแก้ว
 มีปัญญาเห็นแล้วว่า
 ร่างกายมันไม่ใช่เรา มันไม่ใช่ของเรา
 เราไม่มีในร่างกาย ร่างกายไม่มีในเรา
 ร่างกายเป็นปัจจัยของความทุกข์
 ร่างกายเป็นปัจจัยของความทุกข์
 เราไม่ต้องการร่างกายอันนี้อีก
 เราไม่มีความมั่นคงในคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
 เพราะเราไม่ยอมผลัดจากศีล
 เราไม่ยอมละเมิดศีล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ศีลนี้มีว่าจะเป็นสำคัญ
 ว่าจะทิ่กล่าวออกไปนั้นจะต้องระมัดระวัง
 การกระทำทางกายก็ต้องระมัดระวัง
 นิสสัมมา กระษัตติ เสยโย สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า กล่าวว่า
 ก่อนจะทำ ก่อนจะพูด ให้รู้ความญี่เสียก่อน
 อย่าไปคิดเห็นบุคคลอื่นว่าเขาเลว
 การเห็นคนอื่นเลวนี้ ก็ถูกและเป็นการสร้างความเลวให้เกิดแก่ใจของเรา

อัตตนา ใจหยัตตานัง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
สอนให้กัลว่าไทยใจทกตัวเองว่ามันเลวไว้เสมอ
หาจุดความเลวของกาย หาจุดความเลวของใจ
อย่าไปหาจุดของความดี ถ้าพบความเลวจุดไหน
ทำลายความเลวจุดนั้นให้หมดไป แล้วความดีมันก็ปรากฏเอง
ถ้าจิตใจของเรามีความระมัดระวังอยู่อย่างนี้แล้วก็เชื่อองค์สมเด็จ
พระชนินสีหัว

ร่างกายเป็นอนิจังไม่เที่ยง
ทุกขังเป็นทุกข์
อนัตตามันスタイルตัว
และจิตใจไม่ผูกพันในร่างกาย
เรามีศีลบริสุทธิ์
มีจิตใจรักพระนิพพานเป็นอารมณ์
อย่างนี้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงเรียกว่า พระใสดาบัน

วิธีรับรู้ในการปฏิบัติพระกรรมฐาน

จะอย่าสนใจกับจริยาของบุคคลอื่น ให้ทรงพระมหาวิหาร ๔ มืออิทธิบาท ๔
(หลวงพ่อเคลย์เทศน์ที่บ้านสายลมเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๔)
ว่าถ้าไม่มืออิทธิบาท ๔ ปฏิบัติอีกゴปฏิบัติอาดีไม่ได้ อิทธิบาท ๔ ได้แก่ ฉันทะ
วิริยะ จิตตะ วิมังสา)

มีศีลเป็นปกติ คนที่เขามีศีลนั่น เขาไม่สร้างความยุ่งยากให้กับ
บุคคลอื่น เพราะว่าเขามองหาความเลวของตัวเป็นสำคัญ ถ้าจิตใจของเราดี
มั่นก็ไม่ยุ่ง กาหยก็ดี วาจา ก็ดี ถ้าจิตใจของเราเลวลง วาจา ก็เลว กาหยก็เลว
ที่นี่ทุกคนจะสำนึกรักไว้ อย่าให้มีอะไรเกิดขึ้นเป็นการผิดระเบียบตาม
พระพุทธศาสนาและตามระเบียบ แล้วเรา ก็ควบคุมศีล ศีลของเรามีเท่าไหร่
ปฏิบัติให้ครบ ทำไว้ให้มั่นคง

ธรรมะมีเท่าไหร่ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอน
มีเท่าไหร่ปฏิปักษิให้ครบ

อารมณ์สมณะมี ๔๐ ปฏิปักษิให้มั่นครบองค์

วิปัสสนานญาณมีเท่าไหร่ ปฏิปักษิให้ครบ

ถ้าพยาามคิดประพฤติอยู่อย่างนี้ มันก็ไม่มีเวลาไปปั่งกับบุคคลอื่น
ถ้าเราดีเสียแล้วก็ไม่สร้างความยุ่งยากความเดือดร้อนให้แก่บุคคลอื่น
ขันนี้อาการที่ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่บุคคลอื่น ก็ชื่อว่าไม่สร้างความ
เดือดร้อนให้แก่ตนเอง

เป็นอันว่าด้านสมารถิจิตของพระใส่สถาบัน

นับไปให้ดีว่ามีอะไรบ้างว่า

หนึ่ง	พุทธานุสสติ
สอง	อัมมานุสสติ
สาม	สังฆานุสสติ
สี่	สีลานุสสติ
ห้า	อุปสมานุสสติ
หก	มรณานุสสติ

ที่นี่การเจริญพระกรรมฐานพร้อม ๆ กัน เข้าทำยังไง

การที่จะเป็นพระใส่สถาบันมีกฎบังคับว่า

ถ้าอารมณ์จิตต่างกว่าปฐมภานจะเป็นพระใส่สถาบันไม่ได้

หรือว่าจะเป็นพระอริยเจ้าไม่ได้

อย่างเดว่าที่สุดจิตต้องทรงอยู่ในปฐมภานเป็นปกติ

และอย่างเดี๋ยวที่สุดก็จะทรงอยู่ในภาน ๔ เป็นปกติ

แต่ภานที่สิ่นนี้ปกติไม่ได้ ปกติหนึ่ง หมายถึง เวลาที่เราจะใช้ในนาม

ปกติธรรมชาติ

เราพูด เรากุย เรางาน จิตต้องอยู่ในปฐมภานเป็นปกติ

แล้วอารมณ์ปฐมภานเป็นยังไง

อารมณ์ปัญมานก็คือว่าเมื่อภิกิจการงานอย่างโดยย่างหนึ่งเกิดขึ้น
สำหรับเรา

อารมณ์จะคุณอยู่ในอนุสสติทั้งหมดตลอดเวลา

เราจะไม่ลืมพระพุทธเจ้า

เราจะไม่ลืมพระธรรม

เราจะไม่ลืมพระสัทชี

เราจะไม่ลืมศีล

เราจะไม่ลืมพระนิพพาน

เราจะไม่ลืมนิகถึงความตาย

นี่ถ้าทุกคนมีอารมณ์อย่างนี้

จะมีปั่งในหนึ่งที่สร้างความเดือดร้อนให้กับบุคคลนี่

จะไปยุ่งกับอาการของบุคคลอื่นไม่มี

แต่ถ้าอารมณ์ของเราเลวทราบลงกว่าพระใสดาบันล่ะ

ถ้าเป็นพระ ก็เลยเป็นพระเดร็ชนานไป

ถ้ามาราชาสก็จัดว่าเป็นปุถุชนคนหนาแน่นไปด้วยกิเลสเป็นพาลชน

คนใจ

หวังว่าต่อไปนี้ท่านทั้งหลาย คงจะไม่มีคราวนี่แต่ความดีและ
ก็ทรงความดีทั้งหลายอย่างนี้ไว้

"ความสำคัญมีอยู่อย่างเดียว คือ ทำจิตให้หมดจากกิเลสเป็น^๑
สมุจเจทปานน นี่เป็นความต้องการขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
และก็เป็นความต้องการของผม (หลวงพ่อ) ด้วย"

เรา คือ จิต ที่สิงภายในหรือที่เรียกว่า อุทิษمانภายใน เรายังฯ คือ
จิต ร่างกายเป็นแต่เพียงเรื่องร่างที่อาศัยซึ่วครัว เมื่อเรา Nick ถึงอารมณ์
ของจิต คำว่า เรา คือ จิต เราไม่เคยคิดว่าต้องการให้ร่างกายของเราแก่
ไม่ต้องการให้หัวใจ ไม่ต้องการให้ปอดอุจจาระ ปัสสาวะ ไม่ต้องการให้ป่วยให้
ไม่สบาย ไม่ต้องการให้มีทุกข์อย่างอื่น ไม่ต้องการพลัดพรากจากของรัก
ของชอบใจ ไม่ต้องการตายในที่สุด และร่างกายมันตามใจเราใน

เรา คือ จิต ร่างกายมันเป็นร่างที่อาศัย สามารถที่เราต้องการแบบนี้ มีความประณานเหมือนกันหมดทุกคน แล้วก็ร่างกายมันตามใจเราไม่ลงนี่ก็ถูกแล้วนี่เราอายุเท่าไหร่แล้ว ถ้าร่างกายมันเป็นของเราริบ ภาพอิจ อยู่แค่ ถึงความเป็นหนุ่มเป็นสาว ร่างกายสมบูรณ์บริบูรณ์ ก็ เพราะว่าเรา ไม่อยากจะไม่แก่ แล้วมันเขื่อให้หล่อ

อยากรักกินอาหารอย่างไหนที่มันดีที่สุด ที่มันมีประโยชน์แก่ว่างกาย ที่สุด ร่างกายจะได้ไม่ทรุดโทรม แต่กินเข้าไปเท่าไร ก็ทรุด ก็แก่ ยา ขนาดไหนเดี๋ยวนี้กินแล้วไม่แก่ ไม่ป่วย กินเข้าไปเกocos ไม่เข้ามังค์ตาย มังก์แก่ นี่เป็นอันว่า เราห้ามร่างกายไม่ได้

ในเมื่อร่างกายเราห้ามมันไม่ได้แล้ว เวลาเกิดต้องรู้ด้วยว่าร่างกายความจริง มันไม่ใช่เรา มันไม่ใช่ของเราราไม่มีในร่างกาย ร่างกายไม่มีในเรา เราคือจิต ที่เรียกว่า อธิสมานกาย ที่เข้ามาอาศัยร่างกายเป็นเว้นร่างที่อาศัยอันนี้ ร่างกาย มันไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา แล้วมันก็ไม่อยู่ในคำน้าจของเรา เราจะปวนเพื่อ บังคับบัญชา มันอย่างไรก็ตาม มันจะไม่ยอมปฏิบัติตามด้วยประการทั้งปวง

ถึงเวลาที่มันจะแก่ มังก์ต้องแก่ ถึงเวลาที่มันจะป่วยก็ต้องป่วย ถึงเวลาเวลานาต่าง ๆ เวทนากจะเกิดขึ้นมันก็เกิด ถึงเวลามันจะตาย จ้างมัน เท่าไรมันก็ไม่เอา

แต่พอตายแล้ว ไปสร้างบ้ำง ไปยกบ้ำง ไปเกิดเป็นปรต อสุราภย สัตว์เดรัจฉานบ้ำง ไปเป็นพรหมบ้ำง ไปนิพพานบ้ำง ไอที่ไปริบ ฯ ร่างกาย มันไปด้วยหรือเปล่า

มังก์เปล่า ร่างกายเน่าทับถมพื้นแผ่นแผ่นดินอยู่ บางที่เขากเพา บางราย ไม่ได้เพากะจะกระหาย เป็นกรดเป็นดิน ลันนี้ร่างกายไม่ได้ไป ผู้ที่ตอกนรก ไปสู่สวรรค์ มันเป็นครา นั่นแหละ คือ เราก็เรียกันว่าอธิสมานกายหรือจิต ที่สิงในกายนี่

มาถึงตรงนี้เราจะเห็นได้ทันทีถ้าไม่เงินไปหรือว่าไม่จัดการเงินพอตี ก็จะเห็นว่าร่างกายมันไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเราริบ ฯ

ในเมื่อมันไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเราริบ ฯ จะไปนั่งนานเพื่อประโยชน์อะไร ต้องการมันหรือเกิดมาชาตินี้ความทุกข์ถ้วนเต็มกำลังอยู่แล้ว

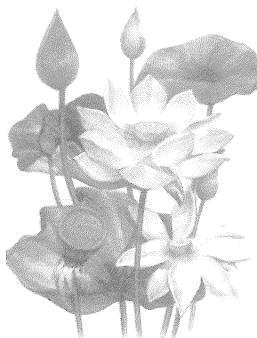
เกิดในชาติต่อๆ ไปมันก็เป็นรูปนี้ไม่ว่าชาติไหน แต่เกิดเป็นคนมันก็ยังดี
แต่ถ้าเป็นคนแล้วลงนรกไป มันก็นานนักถึงจะกลับ
นี่พระพุทธเจ้าให้พิจารณาเห็นว่าร่างกายไม่ใช่เราไม่ใช่ของเรา
เราเก็บจงวางภาระเสีย ทำใจให้สบายน่าร่างกายนี้เกิดขึ้นมาในเบื้องต้น
แล้วมีความเสื่อมทรุดไปในท่ามกลาง มีการแตกสลายไปในที่สุด เป็น
ของธรรมชาติ เօาใจเข้าไปรับตัวธรรมชาติเข้าไว้

ตนของตนเองยังไม่มี ทรัพย์หรือบุตรธรรมีแค่ไหน

" เจ้าจงครั่วราญอย่างนี้ จงคิดว่าเราเป็นผู้ไม่มีอะไรเลย ทรัพย์สิน
ไม่มี ญาติ เพื่อน ลูก หลาน เหล่านี้ไม่มี แม้ร่างกายเรา ก็ไม่มี เพราะทุกอย่าง
ที่กล่าวมามีสภาพพังหมด เราจะทำกิจที่ต้องทำตามหน้าที่ เมื่อสิ้นภาระ คือ^๑
ร่างกายพังแล้ว เราจะไปนิพพาน เมื่อความป่วยไข้ปรากฏจนดีใจว่า ภาระ
ที่เราจะมีโอกาสเข้าสู่นิพพานมาถึงแล้ว เราสิ้นทุกข์แล้ว "

คิดไว้อย่างนี้ทุกวันจิตจะชิน จะเห็นเหตุผล

เมื่อจะตายอารมณ์จะสบายนิพพานได้ทันที



อารมณ์ที่จะพึงสนใจมากที่สุด หรือโดยตรงนั้นก็คือ สังโภชน์ ๑๐ ตัว
ตัดอยู่ตรงนี้ เรายังทำอะไรก็ตาม ถ้าไม่สามารถจะตัดสังโภชน์ได้แม้แต่นึง
ก็ไม่มีผลในการปฏิบัติ เนื่องจากมาเกื้อบทาย กิเลสก็ยังท่วมตัวอยู่ ยังต้องเวียน
ว่ายตายเกิดในวังภูภ.

"พระพุทธเจ้าทรงวางกฎไว้ว่า คนที่จะเข้าถึงความดีได้ต้อง

๑. "ไม่เอาจิตไปกังวลกับเรื่องของชาวบ้านชาวเมืองของคนอื่น คนอื่นเขาจะคิดยังไงซ่าง เราควบคุมของเราเท่านั้นเป็นพอก อย่างนี้ เสือว่า เข้าถึงสะเก็ตความดีของพระพุทธศาสนา

๒. ทรงศิลห้า เอาศิลห้ากแล้วกัน สามสีไม่ต้องพูดกัน สามสีก็คือ ศิลห้า เราจะไม่ละเมิดศิลห้าด้วยตัวเอง "ไม่ยุ่งส่งเสริมให้บุคคลอื่นละเมิด ศิลห้าและไม่ยินดีที่เข้าละเมิดแล้ว

๓. ระวังปนิวน์ห้าประการ

๔. ทรงพระมหาวารี มีจิตเยือกเย็น Abramán Jit ของบรรดาญาติโยม พุทธบริษัทและพระคุณเจ้าที่ควรพожะทรงงานอยู่เสมอ"

"จะอย่าลืมว่า เรายังฝันกันที่ใจ เรื่องกายนี้ไม่มีความหมาย กายนั้น เป็นที่อาศัยของใจ ความบริสุทธิ์ผุดผ่องจะมีขึ้นมาได้ หรือไม่ได้ มันอยู่ที่ใจ เป็นสำคัญ ถ้าใจดีเสียอย่างเดียว ปากก็ผุดดี กายก็ทำดี ถ้าใจเลว ปากก็ ผุดเลว กายก็ทำเลว ฉะนั้นเวลาที่จะฝึกฝนจะต้องใช้มัชฌิมาปฏิปทา คือ ทำปานกลาง หมายถึงว่าทำแบบสบายๆ Abramán ฝืนทางกายอย่าให้มี ปล่อยกาย มันไปตามปกติ มันอยากจะนอนนอน ก็ให้มันนอน มันอยากจะนั่ง ก็ให้มันนั่ง มันอยากจะเดิน ก็ให้มันเดิน มันอยากจะยืน ก็ให้มันยืน

ฉะนั้น เราจะทำลายทุกข์ให้พ้นไป และก็จะไม่มีกាយขึ้นมาได้ ก็ต้อง ทำลายตัวเหตุที่สร้างกายมารับความทุกข์ ตัวเหตุที่สร้างกายมารับความทุกข์ นั่นก็คือ สมุทัย คำว่าสมุทัย ตัวเหตุทำให้เกิดทุกข์ได้แก่ต้นเหตุ ๓ ประการ คือ

๑. Abramán ความอยากได้ในสิ่งที่ไม่มี อยากจะให้มีขึ้น

๒. สิ่งที่มันมีมาแล้ว ก็ต้องเกียกตะกายป้องกันไม่ให้มันหลุดโกร姆

๓. พอทรุดโกร姆 จะพัง ก็ป้องกันไม่ให้พัง ในที่สุดก็ป้องกันไม่ได้ มันก็เป็นทุกข์ ฉะนั้นเราต้องตัดจุดนี้ การตัดก็ตัดด้วยอริยมรรค คือสัมมาทิฏฐิ ตัวปัญญาความเห็นชอบ และก็สัมมาสมารถเป็นตัวสุดท้าย ตั้งใจไว้ชอบ การตั้งใจทรง Abramán เป็นของสำคัญ ถ้า Abramán มีความมั่นคงของจิต การทรง Abramán จะดีหรือไม่ดีอยู่ที่ร่างกายสมบูรณ์ หรือไม่สมบูรณ์ ถ้ากำลัง

ร่างกายดี ประสาทดี จิตก็มีกำลังดี กำลังกายไม่ดี จิตก็มีกำลังไม่ดี จะนั่งก็ควรจะใช้ทั้งสองอย่าง คือ กำลังของจิต ในเมื่อร่างกายสมบูรณ์ ได้แก่ สมารถเป็นตัวสนับสนุนสร้างกำลังให้มีอำนาจเหนือกว่าความต้องการ ที่เรียกันว่า “มานาโลเกีย” นอกจากนั้นองค์สมเด็จพระชินสีห์ก็ตรัสว่าต้องใช้ปัญญาพิจารณาด้วย ให้เห็นตามความเป็นจริงว่าร่างกายทั้งชายและหญิง มันเป็นอนิจจังเป็นของไม่เที่ยง มันเป็นทุกข์ มันเป็นทุกซึ้ง มันเป็นอัตตา พังไปในที่สุด เมื่อร่างกายเป็น โรคนิทธัง มันเป็นรังของโรค ปังกคุณ เน่าเปื้อยไปในที่สุด ขณะเมื่อทรงตัวอยู่ร่างกายก็มีแต่ความสกปรกโสมน หาอะไรได้ไม่ได้ เมื่ององค์สมเด็จพระจอมไตรบรรดาศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงเทศน์จบ ทรงชี้เหตุว่าเหตุอันนี้แหละบรรดาเอื้องห้วย ถ้าเอօสามารถ ปฏิบัติตามนี้ กิจที่จะต้องทำของเอօกไม่มีอีกแล้ว”

“คนที่มีความวุ่นวาย ติดโน่น ตินี่ ไอโน่นไม่ดี ไอ้นี่เสีย คนประเภทนี้ คือคนที่ไม่รู้จักธรรมด้า พุทธภาษาไทย ๆ เขาเรียกว่า กิเลสมันยังเลยหัวอยู่ ปลด karakter นั้นเสีย ถ้าจิตของเรายอมรับนับถือภวของธรรมด้า อะไรมัน จะมากถือว่ามันเป็นเรื่องของมันอย่างนั้น ไม่ต้องไปติด ลิงได้ที่แก้มได้อ่าย ไปแก้มัน อย่าไปแก่ที่วัดถุ อย่าไปแก่ที่บุคคล มาแก่ที่ใจเรา ทุกสิ่งทุกอย่าง มันเป็นธรรมด้า ทำไม่เราจึงจะต้องเดือดร้อน ทำไม่เราจึงจะต้องดื้ินวน อย่าเป็นคนซ่างติ ถ้าจะติกตัวเรา ตามที่พระพุทธเจ้ากล่าวว่า อัตตนา ใจหยัตตานัง จงกล่าวโทษใจก็ความชั่วของตัวเองไว้ให้เป็นปกติ

จงอย่าสนใจเรียกของบุคคลอื่น และการเจริญสมารถ จงอย่าทำ เพื่อโกร唆 การทำเจริญสมารถที่จะทำให้ได้ ให้ถือใจความที่พระพุทธเจ้าว่า ใครเข้าจะมีกินมาก ใครเข้าจะมีกินน้อย ใครเข้าจะอ้วนมาก ใครเข้า จะอ้วนน้อย ใครเข้าจะมีสาวกมาก ใครเข้าจะมีสาวกน้อย คนนั้นมีสมบัติมาก คนนั้นมีสมบัติน้อย คนนั้นเจริญสมารถจิตวิปัสสนาญาณยังแต่ตัวอย่างผดหน้า ยังทาแบ่ง ใครเข้าจะดีจะชั่วอย่างไรเป็นเรื่องของเขางอย่าไปสนใจ เราจะนั่งสมาธิ ก็จะอยู่นั่งให้บุคคลอื่นเห็น ถ้าหากไปทำอย่างนั้น พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า ยังมีอุปกิเลสอยู่มาก

คนที่ติดในรสอาหาร ก็เป็นคนโง่นั่นเอง ไม่ใช่เป็นคนฉลาด อาหารประเภทไหนจะมีรสประเภทใดก็ตาม กินเข้าไปแล้วมันก็ป่วย มันก็แก่ มันก็เต็มไปด้วยความสกปรก เราถ้าไม่ควรติดในรสอาหาร ถือว่ากินเพื่อยังชีพ ยังอัตภาพให้เป็นไป

จงอย่าสนใจในภัยของเวลา จงอย่าสนใจในภัยของบุคคลอื่น จงอย่าสนใจในวัตถุธาตุใด ๆ ทั้งหมด ถ้าเราไม่สนใจ อาการณ์ติดมันก็ไม่มี เมื่อไม่สนใจภัยเรา ไม่สนใจภัยเขา ไม่สนใจในวัตถุธาตุ จิตมันก็ไปร่วมจากกิเตส ความกรธ ความโลง ความหลง มันจะมาหากไหหน คำว่าไม่สนใจไม่ใช่ ใจทิ้ง มีก็เก็บรักษาไว้ทำให้มันเป็นประโยชน์เท่านั้นพอ ตายแล้วเลิกกัน

"อริยสัจ เข้าสอนทึ้ง ๒ อย่างเท่านั้น สำหรับอีกสองอย่าง ไม่มี ใครเข้าสอนหรอกอย่างนิโรธ แปลว่าดับ อันนี้มันตัวผล ไม่ต้องสอน มันถึงเอง บรรค คือปฏิปทา เข้าถึงความดับทุกข์ มันก็ทรงอยู่แล้ว คือ ศีล สมาริ ปัญญา นี่ อริยสัจ เข้าตัดสองตัว คือ ทุกข์ กับ สมุทัยนี่เท่านั้น"

"จงอย่าลืมว่าเราฝึกฝนกันที่ใจ เรื่องภัยนี้ไม่มีความหมาย กายมันเป็นที่อาศัยของใจ ความบริสุทธ์ผุดผ่องจะมีขึ้นมาได้หรือ ไม่ได้มันอยู่ที่ใจ เป็นสำคัญ ถ้าใจตีเสียอย่างเดียว ปากก็ผุดดี กายก ทำดี ถ้าใจเลว ปากก็ผุดเลว กายก็ทำเลว จะนั้น เวลาที่ฝึกจะต้องใช้ มัชฌิมาปฏิปทา คือทำปานกลาง หมายถึงว่าทำแบบสบาย ๆ อาการ ฝินทางกายอย่างให้มี ปล่อยกายมันไปตามปกติ มันอยากจะนอนก็ให้ มันนอน มันอยากจะนั่งก็ให้มันนั่ง มันอยากจะเดินก็ให้มันเดิน มันอยากจะยืนก็ให้มันยืน"

"รักษาがらんใจให้มันมั่นคงจริง ๆ ให้จิตมันแน่แన่จริง ๆ อย่าเอาจิตเข้าไปยุ่งกับอาการณ์ภายนอก ทำงานทุกอย่างเพื่อสาธารณ ประโยชน์ เราทำเพื่อพระนิพพาน ที่เราทำนี่เพื่อไม่เกิด ไม่ใช่ทำ เพื่อเกิด ไม่เกิดทำทำไม ก็ทำเพื่อเป็นการตัดอาการณ์ว่า ไี้้งานที่เรา ทำไปแล้ว เราลงทั้งทุนลงทั้งแรงแต่ว่าทำไปแล้วเราถือว่ามันเป็น อนิจจังของไม่เที่ยงนะ อนัตตาไม่ซักกิสลาย มันไม่ตายก่อนเรา ก็ตายก่อน มันไม่พังก่อนเรา ก็ตายก่อน เราทำเพื่อจิตตัด โลภ

ความโลง การทำงานอารมณ์มันจุกจิกฝึกอารมณ์ใจให้มันเย็น ตัดความโกรธ การไม่สนใจว่ามันเป็นของเรา เพราะว่าเรากับมันไม่ซ้ำต่างกับบรรลัย เป็นการตัดความหลง "ไปนิพพานเลย"

"สำหรับการที่เราเจริญพระกรรมฐาน ก็ต้องเครื่องควบคุม อุปัชฌาย์เห็นว่า เราเจริญพระกรรมฐานเพื่อต้องการความรู้เป็นเครื่องพ้นจากความเกิด ความแก่ ความเจ็บ ความตาย เพราะความเกิดเป็นทุกข์ ความแก่เป็นทุกข์ ความเจ็บ ความตาย เป็นทุกข์ ถ้าเรา yang ต้องเกิดแก่ เจ็บตายอยู่อย่างนี้ เรายังมีแต่ความทุกข์ เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในวัฏจักร การเจริญสมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐาน เราทำเพื่อสิ้นความเกิด เพราะเราไม่ต้องการความทุกข์ ต่อไป จงพิจารณาหาทุกข์ให้พบใน อริยสัจ"

(จากหนังสือ "พ่อรักลูก")

แก่น อันหมายถึงปัญญาความรู้แจ้งในอริยสัจ ความจริงคือทุกข์ว่าเกิดจากขันธ์ ๕ เหตุแห่งทุกข์อันเกิดจากขันธ์ ๕ เกิดจาก ตัณหา กิเลส อุปทาน ทิฏฐิ กรรม อวิชชา ความดับทุกข์ คือดับขันธ์ ๕ ดับกิเลส ตัณหา อุปทาน ทิฏฐิ กรรม อวิชชา ได้หมด ความจริงคือหนทางปฏิบัติ คือ อริยศีล อริยสมารถ และอริยปัญญา หรือ อริยมรรคเมืองค์ ๙ แก่นทำให้ตั้นไม่ตั้งอยู่นาน อายุยืนฉบับ ปัญญา หรือวิมุตติ หรือนิพพาน ทำให้พระพุทธศาสนา ตั้งอยู่นานยั่งยืนกว่า เพราะอาศัยรากแก้วคือ พระอรหันต์ รากแข็งคือพระอนาคตมี รากกิ่งคือศัก蒂ความ และรากฝอย คือพระโพสดานั้นได้ ตั้นไม่ยืนตั้นท้ออายุยืนสูงใหญ่ ตั้งอยู่ไม่ล้ม เพราะอาศัยรากแก้ว รากแข็ง รากกิ่ง และรากฝอย ฉบับนั้น

ຄາດາເຈີນລ້ານ

(ຕັ້ງນະໂມ ຕ ຈບ)

ສັມປະຈິຕຈາມີ

นาສັງສິໄມ

ພຣහມມາ ຈະ ມහາເທວາ ສັພເພຍັກຂາ ປະຮາຍັນຕີ

ພຣහມມາ ຈະ ມහາເທວາ ອົງລາກາ ກະວັນຕຸ ເມ

ມහາປຸ່ງໂຄງ ມහາລາໂກ ກະວັນຕຸ ເມ

ມີເຕີພາຫຼະຕີ

ພຸຖະະມະອະຊຸ ນະໂມພຸຖາຍະ ວິຣະທະໂຍ ວິຣະໂຄນາຍັງ

ວິຣະທິງສາ ວິຣະທາສີ ວິຣະທາສາ ວິຣະອິຕົດີໂຍ ພຸຖອັສສະ

ມານີມາມະ ພຸຖອັສສະ ສວາໂທມ (ອ່ານວ່າ ສະ- ໄກວ -ໂທມ)

ສັມປະຕິຈຈາມີ

ເພື່ອ ພາ ແກ ແກ ແກ

ບູ້າ ລ ຈບ ລລວງພ່ອບອກວ່າເປັນເປີຍຕ່ອໄສ

ດ້າກວານາຄວບກັບອານາປາ ຈິຕຍິງສະອາດຈະຍຶ່ງເໜີນຜລ

ໂດຍ ລລວງພ່ອພຣະຮາຊພຣහມຢານ

คำสماทานพระกรรมฐาน

(ตั้งนะโม ๓ จบ)

อิมาหัง ภะคคava อัตตะภาวัง ตุमหาภัง ประจจะชามิ

ข้าแต่สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ ข้าพระพุทธเจ้า
ทั้งหลายขออภัยถวายชีวิตแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ขออาสาธนาบารมี พระพุทธเจ้าทุก ๆ
พระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ พระธรรม และ
พระอริยสัมพันธ์ทั้งหลายครุบากาจารย์ทั้งหลายสืบ ๆ กันมา มีหลวงพ่อ^{๔๐}
ปานวัดบางนมโคและหลวงพ่อพระราชนพรหมยานเป็นที่สุด
ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้า ขึ้นสู่ภาวะพระกรรมฐานทั้ง
๔๐ ทัศ พระปีติทั้ง ๕ และวิปัสสนานญาณทั้ง ๙ ขอพระกรรมฐาน
ทั้ง ๔๐ ทัศ พระปีติทั้ง ๕ และวิปัสสนานญาณทั้ง ๙ งามบังเกิด^{๔๑}
ปรากฏในกายทวาร ในวจีทวาร ในเมโนทวาร ของข้าพระพุทธเจ้า
ณ กาลบัดเดี้ยวนี้^{๔๒} เกิด

ขอได้โปรดยกจิตของข้าพเจ้า ขึ้นสู่ภาวะแห่งเมฆจิต
สามารถกำหนดจิตรู้ภาวะการณ์ต่าง ๆ ทั้งเหตุ ผล อดีต อนาคต
และปัจจุบันได้ทุกขณะจิตที่ปรากฏน่าจะรู้ เมื่อรู้แล้วขอให้เห็นภาพ
นั้นได้ชัดเจนแจ่มใส และพยากรณ์ได้ตามความเป็นจริงทุกประการ

เหตุใดที่จะพึงบังเกิดแก่ข้าพเจ้าขอให้ข้าพเจ้าได้รู้เหตุนั้น
ได้โดย ไม่ต้องกำหนดจิตแม้แต่ประการใด ณ กาลบัดเดี้ยวนี้^{๔๓} เกิด

โดย หลวงพ่อพระราชนพรหมยาน

*** อัตตนา ໂຖຫັດນັດ ອອງລ່ວມໃຫ້ໂຄຄວາມສືບຕີຫລອງເໄດ້ແລ້ວ ***

ຄໍາອຸທິສ່ວນກຸດລ

ອີທັງ ປຸ່ງຍູ້ຜະລັງ ພລບຸ່ນໄດ້ທີ່ຂ້າພເຈົ້າທັງໝາຍໄດ້ບໍາເພື່ອແລ້ວ ດນ ໂອກາສນີ້ຂ້າພເຈົ້າທັງໝາຍ ຂອອຸທິສ່ວນກຸດລນີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຮ່ວມນາຍເວທັງໝາຍທີ່ເຄຍລ່ວງເກີນມາແລ້ວ ແຕ່ໜາຕິກ່ອນກີ່ ຫາຕິນີ່ກີ່ ຂອເຈົ້າຮ່ວມນາຍເວທັງໝາຍຈະມີມາສ່ວນກຸດລນີ້ ຂອງຈອໂທສີກຽມໃຫ້ແກ່ຂ້າພເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ບັດນີ້ ຕຽບເທົ່າເຂົ້າສູ່ພະນິພພານ

ແລະຂ້າພເຈົ້າທັງໝາຍ ຂອອຸທິສ່ວນກຸດລນີ້ໃຫ້ແກ່ເຫັນເຖິງເຈົ້າທັງໝາຍທີ່ປົກປັກຂ່າຍຂ້າພເຈົ້າ ແລະເຫັນເຈົ້າທັງໝາຍທີ່ສາກລິກິພ ແລະພະຍາຍມາຮັງ ຂອເຫັນເຈົ້າທັງໝາຍແລະພະຍາຍມາຮັງ ຈະມີມາສ່ວນກຸດລນີ້ ຂອງຈອເປັນສັກໜີ່ພຍານໃນການບໍາເພື່ອກຸດລຂອງຂ້າພເຈົ້າໃນຄວັງນີ້ດ້ວຍເຄີດ

ແລະຂອອຸທິສ່ວນກຸດລນີ້ໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງໝາຍທີ່ລ່ວງລັບໄປແລ້ວທີ່ເສຍຄວາມສຸຂອ່ງກີ່ ເສຍຄວາມທຸກໆຂໍອ່ອງກີ່ ເປັນຢູ່າຕິກີ່ ມີຢູ່ຢູ່າຕິກີ່ ຂອທ່ານທັງໝາຍຈະມີມາສ່ວນກຸດລນີ້ ພຶ້ງໄດ້ຮັບປະໂຍ່ໜີ່ຄວາມສຸຂ່າເຊັ່ນເດືອກກັບຂ້າພເຈົ້າຈະພຶ້ງໄດ້ຮັບ ດນ ກາລບັດເດືອນນີ້ເຄີດ

ພລບຸ່ນໄດ້ທີ່ຂ້າພເຈົ້າທັງໝາຍໄດ້ບໍາເພື່ອແລ້ວ ດນ ໂອກາສນີ້ຂອພລບຸ່ນນີ້ ຈະເປັນປັຈຈີຍໃຫ້ຂ້າພເຈົ້າທັງໝາຍໄດ້ເຂົ້າສົ່ງໜຶ່ງພະນິພພານໃນໜາຕິປັຈຈຸບັນນີ້ເຄີດ

ໂດຍ ລລວງພ່ອພະຈາກພວກມຍານ



อานิสงส์ของการเจริญ

วิปัสสนากรรมฐาน ๒๘ ประการ

๑. ทำคนให้อลาด ให้รู้จักหลักความจริง ให้รู้จักชีวิต ประจำวัน
๒. ทำคนให้รู้จักปรมตธรรม ไม่หลงติดอยู่ในบัญญาติธรรม
๓. ทำคนให้มีศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดึงดี
๔. ทำคนให้รักใคร่กันสนใจสนใจกัน
๕. ทำคนให้มีความเมตตา กรุณา และพลดอยยินดี เมื่อเห็นผู้อื่นได้ดี
๖. ทำคนให้เป็นคนให้ดีกว่าคน ให้เด่นกว่าคน ให้เป็นพระ
๗. ทำคนไม่ให้เบียดเบียนกันเว้นจากการเอาไว้ เอาเปรียบกัน
๘. ทำคนให้รู้จักตนเอง และรู้จักปภาคองตัวเอง
๙. ทำคนให้เป็นผู้ว่าง่าย สอนง่าย ไม่มีมานะถือตัว
๑๐. ทำคนให้หันหน้าเข้าหากัน ลดทิฏฐิมานะลงหากัน
๑๑. ทำคนให้เป็นผู้หนักแน่น ในกตัญญูกตาเทวิตรธรรม
๑๒. ทำคนให้มีกาย วาจา ใจ บริสุทธิ์
๑๓. ทำคนให้ได้รับความสุข
๑๔. ทำคนให้พ้นจากความเศร้าโศกปริเท่านาก
๑๕. ทำคนให้ดับความทุกข์ร้อนทางกายทางใจ
๑๖. ทำคนให้เดินทางถูก
๑๗. ทำคนให้บรรลุมรรค ผล นิพพานเป็นปริโยสถาน
๑๘. สามารถป้องกันภัยในօบายภูมิได้

១៨. តើវាត្រូវមិនដោយភ្លើបានទៅមិនមែនជាបានទៅតែង ១០០ ឆ្នាំ
 ២០. តើវាបានពីតុលាករណីនិងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃប្រជាធិបតេយ្យ

ពេល ៧ បីប្រាំបី

២១. ធានាការ គិត តុលាករណី និង រាជរដ្ឋាភិបាល

២២. តើវាបានជាប្រជាធិបតេយ្យដែលមិនមែនជាប្រជាធិបតេយ្យ

២៣. តើវាបានជាប្រជាធិបតេយ្យដែលមិនមែនជាប្រជាធិបតេយ្យ

២៤. តើវាបានជាប្រជាធិបតេយ្យដែលមិនមែនជាប្រជាធិបតេយ្យ

២៥. តើវាបានជាប្រជាធិបតេយ្យដែលមិនមែនជាប្រជាធិបតេយ្យ

២៦. តើវាបានជាប្រជាធិបតេយ្យដែលមិនមែនជាប្រជាធិបតេយ្យ

២៧. តើវាបានជាប្រជាធិបតេយ្យដែលមិនមែនជាប្រជាធិបតេយ្យ

២៨. តើវាបានជាប្រជាធិបតេយ្យដែលមិនមែនជាប្រជាធិបតេយ្យ

២៩. តើវាបានជាប្រជាធិបតេយ្យដែលមិនមែនជាប្រជាធិបតេយ្យ

៣០. សេចក្តីផ្តើមការប្រកាសក្រសួង

"អភិវឌ្ឍន៍"

អភិវឌ្ឍន៍ ហ្មាយតឹង គរាយវិញ គរាយវិញ តាមវិធី គរាយវិញ តាមវិធី
 ឱ្យបានប្រើប្រាស់ ឱ្យបានប្រើប្រាស់ ឱ្យបានប្រើប្រាស់ ឱ្យបានប្រើប្រាស់

១. ឯកទិន្នន័យ សេចក្តីផ្តើម ឯកទិន្នន័យ សេចក្តីផ្តើម

២. ឯកទិន្នន័យ សេចក្តីផ្តើម

៣. ឯកទិន្នន័យ សេចក្តីផ្តើម

៤. ឯកទិន្នន័យ សេចក្តីផ្តើម

៥. ឯកទិន្នន័យ សេចក្តីផ្តើម

៦. ឯកទិន្នន័យ សេចក្តីផ្តើម

៧. ឯកទិន្នន័យ សេចក្តីផ្តើម

งานสังส์ของการสร้างหนังสือเป็นธรรมทาน

ท่านผู้ที่ถ่ายหนังสือธรรมะ หรือแจกหนังสือธรรมะ เป็นธรรมทาน ภูมิใจเดิดก่า ท่านได้ทำสิ่งที่มีคุณค่า ๙ มงคล ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อความยั่งยืนของพระพุทธศาสนา
๒. เป็นการบำเพ็ญทานที่ยอดเยี่ยม คือ ธรรมทาน
๓. มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ธรรมของพระพุทธเจ้า
๔. มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเห็นที่ถูกต้อง (สมมาทิฎฐิ)
๕. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการปฏิบัติธรรม
๖. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมสันติภาพของโลก
๗. มีส่วนร่วมส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมในสังคม
๘. เป็นการเลือกสรรสิ่งที่มีคุณค่าให้แก่ผู้รับ
๙. เป็นการแสดงออกถึงน้ำใจอันดีงามของกัลยาณมิตร

ท่านที่ได้บำเพ็ญทานดังกล่าว ย่อมประสบแต่ ความสุขความเจริญรุ่งเรือง ทั้งชาตินี้ และชาติหน้า

* ธรรมเพื่อการพิจารณา ก่อนสอนและตีนนอน

ธรรมะ ๑๙

๑. สีลสัมปทา - ลึงพร้อมด้วยศีล
๒. อินทรียสংวරณ - สำรวมตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ
๓. โภชเนมัตตัญญาต - รู้ความพอดีในการกิน
๔. ชาคริยานุโยค - ประกอบความเพียรของผู้ตื่นอยู่
๕. ศรัทชา - มีความเชื่อในคำสอนของพระพุทธเจ้า
๖. หนร - ความละอายต่อปาบ
๗. โอตตัปปะ - ความเกรงกลัวต่อผลของความชั่ว
๘. พาหุสัจจะ - ความทรงจำของผู้มีสมารถดีอยู่เป็นปกติ
๙. วิธิยะ - ความเพียร์จะทรงตัว
๑๐. สติ - گีจะทรงตัวอยู่เสมอ
๑๑. ปัญญา - จะรอบรู้ เพราะปัญญาเกิดโดยอาศัยกำลังของสมารถเป็นสำคัญ
๑๒. ปัญมณ - ผ่านที่ ๑
๑๓. ทุติยมณ - ผ่านที่ ๒
๑๔. ตติยมณ - ผ่านที่ ๓
๑๕. จตุตติมณ - ผ่านที่ ๔

พระมหาวิหาร ๔

เป็นอาหารรักษาศีล สมารถ ให้มีกำลังรักษาปัญญาให้คงกล้า

๑. เมตตา - ความรัก
๒. กรุณา - ความสงสារ
๓. มุทิตา - มีจิตอ่อนโยน ไม่ริษยา
๔. อุเบกขา - ความเนย

นิรันต์ ๔

๑. ความพอใจในรูปสวยงาม เสียงเพราะ กลิ่นหอม รสอร่อย
สัมผัสระหว่างเพศ
๒. ความกริห ความพยายาม
๓. ความง่วงเหงา หวานอน
๔. อารมณ์ฟังช้าน
๕. สงสัยในคำสอนของพระพุทธเจ้า และผลของการปฏิบัติ

อิทธิบาท ๔

๑. ฉันทะ - มีความพอใจ
๒. วิริยะ - พากเพียรทำลายอุปสรรคไม่ถอย
๓. จิตตะ - สนใจในสิ่งนั้นไม่วางมือ
๔. วิมังสา - ใช้ปัญญาพิจารณาให้เข้าใจ

ไดรลักษณ์

๑. อนิจจัง - ร่างกายและทุกอย่างในโลก
๒. ทุกขัง - ถ้าไปยึดมั่นก็เป็นทุกข์
๓. อนัตตา - ในที่สุดก็พังทั้งหมด

กรรมบท ๑๐

๑. ไม่ผ่าสัตว์ด้วยตนเอง ไม่ยุคনื่น และไม่ยินดีเมื่อผู้อื่นฆ่า
๒. ไม่ถือเอาทรัพย์ที่เจ้าของไม่ให้มาเป็นของตน
๓. ไม่ละเมิดภารมณ์ในบุตร ภรรยาผู้อื่น ไม่ยุคনื่นและไม่ยินดีเมื่อผู้อื่นทำ
๔. ไม่พูดจาที่ไม่เป็นความจริง
๕. ไม่พูดจาจาหยาบคายให้ผู้ฟังสะเทือนใจ
๖. ไม่พูดจาจาส่อเสี้ยดดุยงนินทา
๗. ไม่พูดจาเพ้อเจ้อเหลวไหล

๔. ไม่คิดอยากรได้ทรัพย์ของผู้อื่น
๕. ไม่คิดจะงหลังของผลanusทุกกรณี
๖. มีความเห็นตรงต่อคำสอนพระพุทธเจ้าและปฏิบัติตามจนมีผล

บำรุง ๑๐

๑. ทานบารมี

จิตของเรางรรโอมที่จะให้ทานเป็นปกติ

๒. ศีลบารมี

จิตพร้อมในการทรงศีล

๓. เนกขั้มบารมี

จิตพร้อมในการทรงเนกขั้มนะ เป็นปกติ

๔. ปัญญาบารมี

จิตพร้อมที่จะใช้ปัญญาเป็นเครื่องประทัตประหารอุปahan
ให้พินาศไปพิจารณาว่าการเกิดเป็นต้นเหตุแห่งทุกข์

๕. วิริยะบารมี

มีความเพียรทุกขณะ ควบคุมใจไว้เสมอ

๖. ขันติบารมี

มีหั้งอดหั้งทน อดกลั้นต่อสิ่งที่เป็นปฏิปักษ์

๗. สักจบารมี

ทรงไว้ตลอดเวลาว่าเราจะจริงทุกอย่าง ไม่มีอะไรในคำว่าไม่จริง
สำหรับใจเรา ในด้านของการทำความดี

๘. อรหัษฐานบารมี

ตั้งใจไว้ให้ตรงโดยเฉพาะนิพพาน

๙. เมตตาบารมี

สร้างอารมณ์ความดี ไม่เป็นศัตรูกับใคร มีความรักตนเสมอ
ด้วยบุคคลอื่น

๑๐. อุเบกษาบารมี

วางแผนเข้าไว้ในเมื่อว่างกายมันไม่ทรงตัว (ทรงกับภาษาไทยว่า
ซ่างมัน ขันติบารมีก็เหมือนกัน ใช้คำว่าซ่างมันตรงตัวดี)

สังโยชน์ ๑๐

สังโยชน์ แปลว่า กิเลสเป็นเครื่องร้ายรัดจิตใจให้ตกอยู่ในวุภภูมิ มี ๑๐ อย่างด้วยกัน คือ

๑. **สักกายทิฏฐิ** เห็นว่าร่างกายเป็นเรา เป็นของเราเรามีร่างกาย และร่างกายคือเรา (คำว่าร่างกายในที่นี้หมายถึง ขั้นธ. ๕)
๒. **วิจิกิจชา** ความลังเลสงสัย ในคุณพระวัฒนธรรมโดยคิดว่า อาจช่วยให้บรรลุผลไม่ได้จริง
๓. **สิลปพادปramaส** รักษาศีลแบบลูบ ๆ คลำ ๆ คือไม่วรักษาศีล จริงจังเคร่งครัดตามสมควร
๔. **การฉันทะ** มีจิตมั่นสุมหมกมุ่น โครงการในกิริยาเป็นปกติ
๕. **ปฏิะะ** มีอารมณ์ผูกใจหร จองล้างจองผลลัพธ์เป็นปกติ
๖. **รูปภาค** ยึดถือมั่นในรูปulan โดยคิดว่ารูปulanเป็น คุณธรรมพิเศษ สูงสุดที่ทำให้พ้นจากวุภภูมิ
๗. **อรูปภาค** ยึดมั่นในอรูปulan โดยคิดว่าอรูปulan เป็น คุณพิเศษ ที่ทำให้พ้นจากวุภภูมิ
๘. **นานะ** มีอารมณ์ถือตัวถือตน ถือชั้นวรรณะเกินพอดี
๙. **อุทธัจจะ** มีอารมณ์ฟุ่มซ่าน ครุ่นคิดอยู่ในอกุศล มีอกุศล วิตกเป็นอารมณ์
๑๐. **อวิชชา** มีความคิดเห็นว่า โลกามิสเป็นสมบัติที่ทรง สภาพ ไม่เปลี่ยนแปลงไม่ลายตัว. "ไม่รู้ตาม ความเป็นจริงเรื่องนิพพานกิเลสทั้ง ๑๐ ประการ นี้ ท่านเรียกว่า สังโยชน์ เพราะเป็นกิเลส เครื่องร้ายรัดจิตใจ

ชาติสุดท้าย

พอตื่นขึ้นมาปีบเนื้อกึงพระพุทธเจ้าก่อน แล้วนีกึงลงหมายใจเข้าออก ขณะที่นีกึงพระพุทธเจ้าก็ได้ นีกึงลงหมายใจเข้าออกก็ได้ เวลาันนี้จิตว่างจากกิเลส

ประการที่ ๒ ภavanaตาม ถ้ารู้คำหวานa จิตว่างจากกิเลส

ประการที่ ๓ ถ้าจิตเป็นสุขนิดหน่อยดังใจอธิษฐานบารมีว่า ถ้าหากว่าเราตายจากชาตินี้ข้อตายเป็นชาติสุดท้าย ขึ้นชื่อว่า การเกิดมาเป็นมนุษย์ต่อไป ไม่มีสำหรับเรา เราไม่ต้องการเป็นมนุษย์ เป็นเทวดา หรือพระราชนิพพาน

เวลาันนี้ถ้าหวานaใช้คำหวานaว่า นิพพานะ สุขมากหรือ น้อยก็ตาม สัก ๒ - ๓ ครั้งก็ได้ พอจิตสบายน ฯ มีกิจธุระก็ลูกไปทำอย่างนี้ทุกวันทุกคนไม่พ้นปัจจัยของนิพพานแน่นอน...

จากหนังสือธรรมปฏิบัติ

โดย หลวงพ่อพระราชพุทธมยาน วัดท่าซุง



ปัจฉนิมโววาท

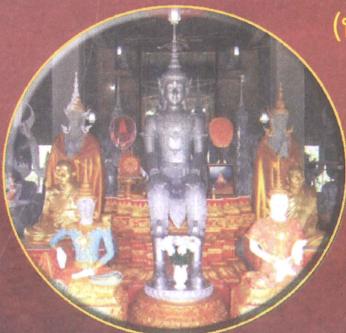
ร่างกายเป็นธรรมดากอย่างนี้แหล่ลูก มันเป็นอนิจจัง คือ ไม่เที่ยง
จะต้องมีการป่วยไปเป็นธรรมด้า เป็นทุกขั้ง มันเป็นทุกข์ และเป็นอนัตตา^๑
ผลสุดท้ายต้องพังสลายไปในที่สุด ขอรูป ๆ ทุกคนจะทำใจของตนต่อ
อาการต่าง ๆ ในโลกนี้ให้มีสภาพเหมือนความรู้สึกของลมหายใจ บางครั้ง
รู้สึกว่ามันหายใจเรากำเนิด บางครั้งรู้สึกว่ามันไม่หายใจเรากำเนิด
ใจเราไม่เคยเข้าไปถ่วงกับลมหายใจฉันได ขอรูปกรรภทุกคนจะทำใจของลูกไม่เข้าไป
ถ่วงกับโลกธรรมทั้ง ๔ ประการฉันนั้น แล้วลูกจะมีความสุข อีกว่า พอก้าวเดียว

ร่างกายไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเราร่างกายที่มันจะมีได้มันเป็นเปลือกของ
ความช้ำ ความช้ำที่สร้างร่างกาย คือ กิเลส ตัณหา อุปทานและอุศลกรรม
ในเมื่อเราออกจากร่างกายมาแล้ว สิ่งทั้งหลายเหล่านั้นมันก็จะขาดกันไป ที่
ตذاคตสอนไว้ในมหาสติปญ្យานสูตรว่า จงอย่าสนใจร่างกายของเราเอง
อย่าสนใจร่างกายของคนอื่น อย่าสนใจในวัตถุธาตุใด ๆ เพราะว่าการสนใจ
มันเป็นกิเลส เป็นตัณหา และอุปทาน แล้วเราก็จะทำความช้ำ คือ^๒
อุศลกรรม เวลาที่ผ่านพ้นมาแล้วเหลือแต่ร่างกายที่บวสุทธิ์ คิดว่าจะมา
นิพพานใหม่? จงอย่ายึดอะไรทั้งหมด อีกว่าโลกไม่ใช่ของเราสวรรค์และพรหม
ไม่เป็นแคนที่อยู่ของเรา เราต้องการอย่างเดียวคือพระนิพพาน ความณที่เชือ
ตัดสินใจว่า อะไรไม่มีในเรา เวลาที่นั่นร่างกายมันก็ยังจะพัง ทรพย์สินส่วนนี่ไม่มี
ในเรา เราไม่มีพี่ เรายังมีพ่อ เรายังมีแม่ ทั้งนี้ไม่ใช่ความเด้อกดบูบ มีความรู้สึก
ว่าถ้าเราจะตายเรากتابยแต่ผู้เดียวไม่มีใครเขามาตายด้วย ตายแล้วทรพย์สมบัติ
ทั้งหลายเอาไปไม่ได้ จิตใจไม่ยึดถือในสิ่งทั้งหลาย อันนั้นถูกต้อง เชอจะเร่งรัด
กำลังใจทำให้ถึงที่สุดของความทุกข์ มีจิตใจจับพระนิพพานเป็นความณ
จงอย่าห่วงใยในขันธ์ ๕ ถ้าเราไม่ห่วงใยในขันธ์ ๕ คือ รูปกายของเรา
เสียอย่างเดียว ทุกสิ่งทุกอย่างภายนอก มันก็ไม่มีอะไรเป็นเรา...เป็นของเรา
และขณะเดียวกันเราสัมผัสนิพพาน ขณะนั้นจิตกิจว่างจากกิเลส มันก็เกิดความณ
รู้สึกสามารถจะรู้อะไรต่ออะไรได้

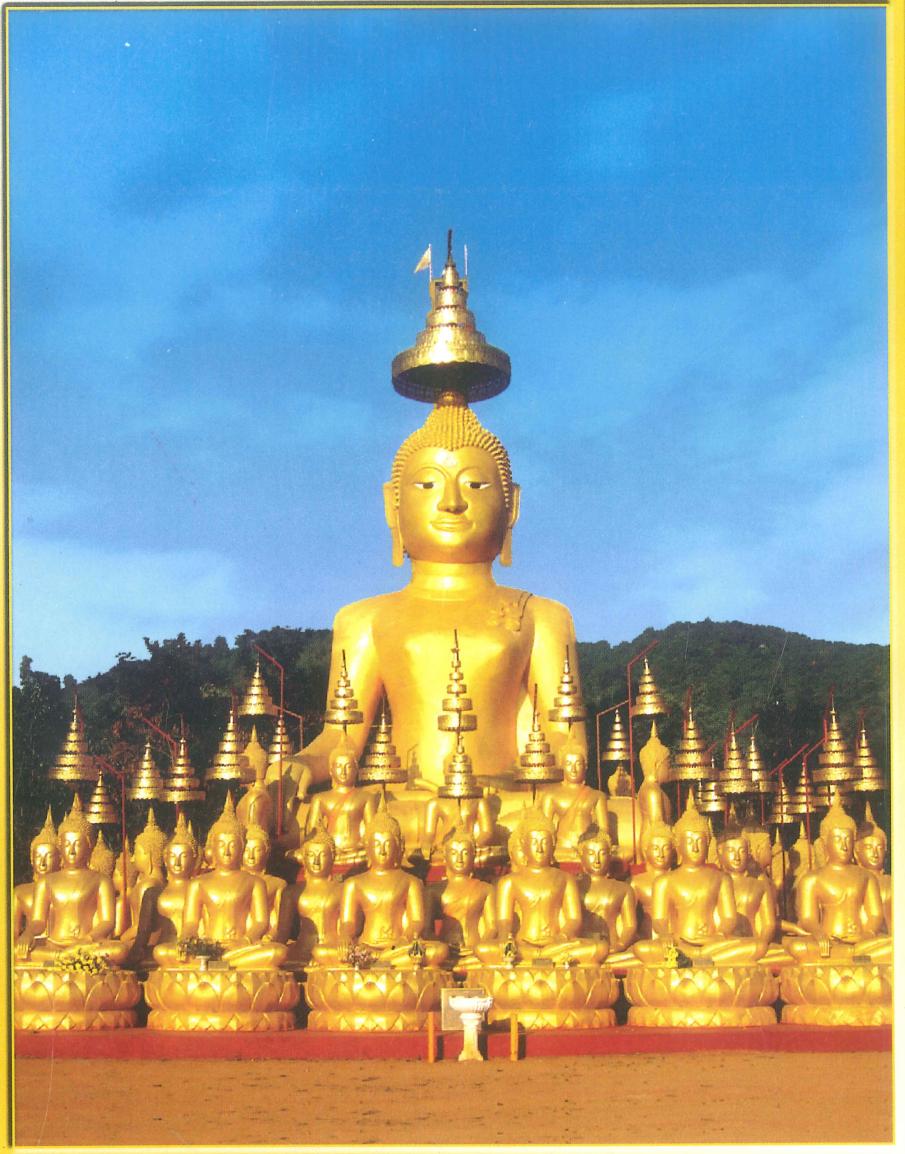
បិន្ទុពីនិងខលោតិវិកីម្រេ ទរាមទាយបិនិងខលោតិវិកីម្រេ



ភាពតាមគរបរុប ១០០ វិនាមនៃភាព
ព្រះធំព្រះគុណលានសំដើរព្រះរាជព្រហមយាន
(លានសំដើរព្រះគុណលានសំដើរ) វត្ថាចុង ខ.មើំឯង ឈ.អូឃីយនានី
បុច្ចាស្រែបុច្ចាស្រែ



និពិណនបិនិងខលោតិវិកីម្រេ
ការខ្សោយបានបិនិងខលោតិវិកីម្រេ
វត្ថាបាប្រុមពុធរារាំរោម



ธรรมเดชีธรรมบารมศากนต์ธรรมมหาธรรมพุทธธรรมเจ้า

(ธรรมนิรันดร์ธรรมเจ้า)

อธิบดีป្រមិនພທរាម ន. លេខែទរាយ



พระพุทธชินราช รัตนาราม จ.อุทัยธานี